

רשומות

הצעות חוק

ה מ מ ש ל ה

4 ביולי 2005

186

כ"ז בסיון התשס"ה

עמוד

הצעת חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 147), התשס"ה-2005.....914

הצעת חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 147), התשס"ה-2005

פרק א': מס הכנסה

- תיקון סעיף 1
1. בפקודת מס הכנסה¹ (להלן – הפקודה), בסעיף 1 –
- (1) אחרי ההגדרה "אחוזות בית" יבוא:
- "בורסה" – בורסה לניירות ערך שניתן לה רישיון לפי סעיף 45 לחוק ניירות ערך, או בורסה לניירות ערך מחוץ לישראל, שקיבלה אישור מידי מי שרשאי לתתו על פי דין במדינה שבה היא מתנהלת, וכן שוק מוסדר, בישראל או מחוץ לישראל, אלא אם כן נאמר במפורש אחרת²; וההגדרה "בורסה" שאחרי ההגדרה "סכום מתואם" – תימחק;
- (2) אחרי ההגדרה "הכנסת עבודה" יבוא:
- "זכות באיגוד מקרקעין" – כמשמעותה בחוק מיסוי מקרקעין;
- "זכות במקרקעין" – כהגדרתה בחוק מיסוי מקרקעין³;
- (3) אחרי ההגדרה "משלח יד" יבוא:
- "נייר ערך" – כהגדרתו בסעיף 88⁴;
- (4) אחרי ההגדרה "מס הכנסה" או "מס" יבוא:
- "מסי חוץ" – כהגדרתם בסעיף 199⁵;
- "מדינה גומלת" – כמשמעותה בסעיף 196⁶;
- (5) אחרי ההגדרה "פיקדון" יבוא:
- "קופת גמל", "קופת גמל לתגמולים", "קופת גמל לפיצויים", "קופת גמל לקיצבה", "קרן השתלמות" ו"קופת ביטוח" – כהגדרתן לפי סעיף 47⁷;
- (6) אחרי ההגדרה "רשות מקומית" יבוא:
- "שוק מוסדר" – מערכת שבאמצעותה מתנהל מסחר בניירות ערך, על פי כללים שנקבעו על ידי מי שרשאי לקבעם על פי דין במדינה שבה הוא מתנהל⁸.

תיקון סעיף 3

2. בסעיף 3 לפקודה –

- (1) בסעיף קטן (ג)(1), במקום "בשיעור של 25%" יבוא "בשיעור של 20%, ואולם אם היה יחיד בעל מניות מהותי כהגדרתו בסעיף 88 – בשיעור של 25%", ובמקום "נמוך מ-25%" יבוא "נמוך מהשיעור האמור";

ד ב ר י ס ב ר

סעיף 1 סעיף 1 לפקודת מס הכנסה (להלן – הפקודה), קובע הגדרות המשמשות בהוראות הפקודה. מוצע לשנות חלק מההגדרות הקיימות ולהוסיף הגדרות חדשות, בהתאם לנדרש בחקיקה המוצעת.

סעיף 2 לפסקה (1)

על פי הצעת חוק זו, שיעורי המס שיחולו לגבי יחיד על רווח הון ריאלי יהיו 20% אם אינו בעל מניות מהותי ו-25% אם הוא בעל מניות מהותי. סעיף 3(ג) לפקודה

כללי

תיקוני החקיקה שבהצעת חוק זו כוללים הפחתה מדורגת של שיעורי המס החלים על הכנסותיהם של יחידים ושל חברות, שינויים בתחום מיסוי ההון בישראל, פרקים חדשים בענין מיסוי נאמנויות, מיסוי קרנות להשקעה במקרקעין ומיסוי חברות החוקה ישראליות ("פטור השתתפות") ובענין החלטות מיסוי ("רולינג"), והוראות בענין תכנוני מס החייבים בדיווח.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח התשס"ה, עמ' 654.

(2) במקום סעיף קטן (4ה) יבוא:

"(4ה) רווחים שקיבל יחיד מקופת גמל לתגמולים, שהיה זכאי לקבלם לפי הוראות הכללים שנקבעו לפי סעיף 47, וכן ריבית ורווחים אחרים שקיבל מקרן השתלמות, במועדים הקבועים בסעיף 9(א16) או (ב16). לפי הענין, יראו אותם כהכנסה מריבית; ואולם רווחים שקיבל כאמור בסכום הפרשי הצמדה שחושבו על תשלומים ששולמו לקופת הגמל או לקרן ההשתלמות, יראו אותם כהכנסה מהפרשי הצמדה.";

(3) בסעיף קטן (5ה), בסופו יבוא "ואולם רווחים שקיבל כאמור בסכום הפרשי הצמדה שחושבו על תשלומים ששולמו לתכנית החיסכון, יראו אותם כהכנסה מהפרשי הצמדה";

(4) אחרי סעיף קטן (5ה) יבוא:

"(6ה) הכנסה מהפרשי הצמדה חלקיים, יראו אותה כהכנסה מריבית; בסעיף קטן זה, "הפרשי הצמדה חלקיים" – כהגדרתם בסעיף 9(א13), ואולם לענין זה יראו כמדד את מדד המחירים לצרכן, שער המטבע, לרבות הפרשי שער, או כל מדד אחר.";

(5) בסעיף קטן (ח), האמור בו יסומן "1" ואחריו יבוא:

"(2) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע כי הוראות סעיף קטן זה לא יחולו על סוגי השקעות או על סוגי נישומים, והכל בתנאים ובתיאומים שיקבע."

תיקון סעיף 9

3. בסעיף 9 לפקודה –

(1) בפסקה (2)(ב), אחרי ההגדרה "קופת גמל" יבוא:

"הכנסה", לענין קופת גמל לגיל פרישה – לרבות שבה ממכירת זכות במקרקעין או זכות באיגוד מקרקעין;

"מס", לענין קופת גמל לגיל פרישה – לרבות מס לפי סעיפים 6 או 7 לחוק מיסוי מקרקעין;

ד ב ר י ה ס ב ר

"הפרשי הצמדה חלקיים" מוגדרים בתקנות מס הכנסה (קביעת הפרשי הצמדה חלקיים), התשס"ג-2003, כהפרשי הצמדה המחושבים על חלק מסכום או חלק מחוב, או לפי חלק משיעור עליית המדד או על חלק מהתקופה שבה נצבר החוב, וכן אותו חלק מהפרשי הצמדה העולה על שיעור עליית המדד.

לפסקה (5)

סעיף 3(ח) לפקודה קובע הוראות המיועדות למנוע הימנעות מהמס החל על ריבית, באמצעות מכירת איגרת חוב לגוף פטור. מוצע לקבוע סמכות להחריג השקעות או סוגי נישומים מהוראות אלה.

סעיף 3 לפסקה (1)

סעיף 9(2) לפקודה קובע פטור ממס להכנסתם של רשות מקומית, מפעל הפיס, מוסד ציבורי וקופת גמל, בתנאים הקבועים בו. מוצע להבהיר כי, לגבי קופת גמל לגיל פרישה, הפטור יחול גם על הכנסה ממכירת מקרקעין.

קובע את שיעור המס החל בפדיון מניות. מוצע להתאימו לשיעורי המס החדשים המוצעים.

לפסקאות (2) ו-1)

רווחים שקיבל יחיד מקופת גמל לתגמולים, ריבית ורווחים שקיבל מקרן השתלמות, ורווחים שקיבל מתכנית חיסכון בפוליסת ביטוח חיים, רואים אותם כריבית. מרכיב הפרשי הצמדה ברווחים אלה זכאי לפטור ממס בידי יחיד, לפי סעיף 9(13) לפקודה, אם אינם הכנסה מעסק בידי. כדי לבודד מרכיב זה, מוצע לקבוע כי רווחים שקיבל יחיד בסכום הפרשי הצמדה, יראו אותם כהכנסה מהפרשי הצמדה.

לפסקה (4)

הפרשי הצמדה חלקיים כמוהם כריבית על השקעה שאינה צמודה למדד. למען הסר ספק מוצע לקבוע כי הכנסה מהפרשי הצמדה חלקיים יראו אותה כהכנסה מריבית ולא כהכנסה מהפרשי הצמדה הפטורה ממס.

"קופת גמל לגיל פרישה" – קופת גמל לקיצבה, קופת גמל לתגמולים או קופת גמל לפיצויים";

(2) בפסקה 5(ב), במקום "115,000" יבוא "200,040";

(3) במקום פסקה 13) יבוא:

"13) הפרשי הצמדה שקיבל יחיד בשל נכס, ובלבד שהתקיימו כל אלה:

(א) הפרשי ההצמדה אינם הפרשי הצמדה חלקיים; לענין זה, "הפרשי הצמדה חלקיים" – כפי שקבע שר האוצר באישור ועדת הכספים של הכנסת;

(ב) היחיד לא תבע ניכוי הוצאות ריבית או הפרשי הצמדה בשל הנכס;

(ג) הפרשי ההצמדה אינם הכנסה לפי סעיף 1(2) ואינם רשומים בפנקסי חשבונותיו או חייבים ברישום כאמור;

הוראות פסקה זו לא יחולו על נכס שהוא חשבון בקופת גמל";

תיקון סעיף 14. 4. בסעיף 14 לפקודה, סעיף קטן (ב1) – בטל.

ד ב ר י ה ס ב ר

בשיעור של 25%, ועל ריבית המשתלמת לו על נייר ערך זר ועל רווח ההון הריאלי במכירתו יחול מס בשיעור של 15%. לאור השינוי המוצע בשיעורי המס שיחולו על דיבידנד ועל רווח הון, שיהיו חייבים במס בשיעור של 20%, מוצע לבטל הוראות אלה.

וזה נוסח סעיף 14(ב1) שמוצע לבטלו:

"(ב1) (1) על הכנסתו של יחיד מוטב מנייר ערך זר, יחולו שיעורי המס כמפורט להלן:

(א) על ריבית המשתלמת על נייר ערך זר – 15%;

(ב) על דיבידנד המשתלם על נייר ערך זר – 25%;

(ג) על רווח ההון הריאלי במכירת נייר ערך זר – 15%.

(2) בסעיף קטן זה –

"יחיד מוטב" – יחיד שהיה לתושב ישראל לראשונה, שאינו זכאי לפטור ממס על הכנסה מנייר ערך זר ושמתקיים בו אחד מאלה:

(א) מיום שהיה לתושב ישראל לראשונה לא חלפו יותר מ-10 שנים;

(ב) מלאו לו 60 שנים או יותר במועד הקובע ומתקיים בו אחד מאלה:

(1) מיום שהיה לתושב ישראל לראשונה לא חלפו יותר מ-20 שנים;

וכן על שבח מקרקעין החייב במס שבח מקרקעין לפי חוק מיסוי מקרקעין, שרואים אותו כמקדמה על חשבון מס ההכנסה. קופת גמל תמשיך להיות חייבת במס מכירה ובמס רכישה במכירת המקרקעין. מוצע להגדיר "קופת גמל לגיל פרישה" כקופת גמל לקיצבה, קופת גמל לתגמולים או קופת גמל לפיצויים.

לפסקה (2)

סעיף 9(ב5) לפקודה קובע כי הכנסה של עיוור או של נכה בשיעור של 100%, או בשיעור של 90% בתנאים מסוימים, מריבית המשולמת לו על כספים שהופקרו בפיקדון, בתכנית חיסכון או בקופת גמל שמקורם בפיצויים או בכספי ביטוח שקיבל בשל פגיעת גוף, תהיה פטורה ממס, עד לתקרה שסכומה כיום הוא 118,680 שקלים חדשים. הואיל ובהצעת חוק זו מוצע להעלות את המס על הכנסה מריבית לשיעור של 20%, מוצע להעלות את סכום הכנסת הריבית של עיוור או נכה כאמור שיהיה פטור ממס ל-200,040 שקלים חדשים.

לפסקה (3)

סעיף 9(13) לפקודה קובע פטור ממס להפרשי הצמדה ששולמו ליחיד על פיקדון בנקאי או תכנית חיסכון, אם אינם הכנסה לפי סעיף 1(2) לפקודה בידיו. מוצע לקבוע כי פטור כאמור יחול לגבי הפרשי הצמדה על כל נכס, ובלבד שהפרשי ההצמדה אינם הפרשי הצמדה חלקיים, והתקיימו התנאים המפורטים בסעיף המוצע.

סעיף 4 סעיף 14 לפקודה קובע הוראות שונות לענין פטור ממס להכנסתו של עולה. סעיף קטן (ב1) בסעיף האמור קובע כי על דיבידנד המשתלם ליחיד שיהיה לתושב ישראל לראשונה על נייר ערך זר יחול מס

5. בסעיף 15 לפקודה, במקום "(בפקודה זו – הריבית הריאלית)" יבוא "בתנאים ובתיאומים שקבע, ורשאי הוא לקבוע כאמור לענין סוגי נכסים או לענין סוגי נישומים, והכל על פי תקופת ההחזקה בנכס או על פי כל מבחן אחר".
6. סעיף 16 לפקודה – בטל.
7. סעיף 19 לפקודה – בטל.
8. בסעיף 28(ג) לפקודה, הסיפה החל במילים "או כנגד רווח" – תימחק.
9. בסעיף 46 לפקודה, במקום "35% מסכום התרומה יזוכה מהמס שהוא חייב בו באותה שנה" יבוא "יזוכה מהמס שהוא חייב בו באותה שנה בשיעור של 35% מסכום התרומה – אם הוא יחיד, ובשיעור הקבוע בסעיף 126(א) מסכום התרומה – אם הוא חבר-בני-אדם".

ד ב ר י ה ס ב ר

הסדרי המיסוי לגבי קרן נאמנות פטורה קבועים בהוראות הפקודה ולפיכך לא הותקנו תקנות לפי סעיף 116, ומוצע לבטלו.

סעיף 7 סעיף 19 לפקודה אוסר ניכוי מלוא הפרשי ההצמדה והריבית ברכישת מילות מועדפים. מזה שנים רבות הוראות הסעיף אינן חלות עוד ולפיכך מוצע לבטלו.

נוסח סעיף 19 מובא בנספח.

סעיף 8 סעיף 28 לפקודה מאפשר לנישום לקזז הפסד שהיה לו בעסק או במשלח יד כנגד סך כל הכנסתו החייבת ממקורות אחרים באותה שנת מס. הפסד שלא ניתן לקזזו בשנת מס מסוימת, ניתן להעבירו לשנות המס הבאות, בזו אחר זו, ובלבד שאם ניתן לקזז את ההפסד באחת מהשנים, לא יותר לקזזו בשנה שלאחריה.

סעיף קטן (ג) קובע כי למרות האמור, אם ביקש זאת הנישום, לא יקוזז הפסד לפי סעיף זה כנגד רווח הון שהוא סכום אינפלציוני, כנגד רווח הון שחל עליו שיעור מס מיוחד לפי חלק ה3, וכנגד ריבית שחל עליה שיעור מס מוגבל.

כיוון שמוצע להעלות את שיעורי המס על ההכנסות האמורות, מצד אחד, ולהוריד את שיעורי המס על הכנסה מעסק או ממשלח יד, הן בידי היחיד והן בידי החברה, מצד שני, מוצע לאפשר לנישום שלא לקזז הפסד כאמור רק כנגד סכום אינפלציוני.

סעיף 9 סעיף 46(א) לפקודה קובע כי אדם שתרם בשנת מס מסוימת לקרן לאומית או למוסד ציבורי, יזוכה מהמס שהוא חייב בו בסכום השווה ל-35% מסכום התרומה, ובלבד שלא יינתן לו זיכוי בשל תרומות בסכום העולה על 30% מהכנסתו החייבת או על תקרה הקבועה בסעיף, לפי הנמוך שביניהם.

מוצע להתאים את הוראות הסעיף לשינויים בשיעורי המס המוצעים לענין חברי-בני-אדם ולקבוע כי הוא יזוכה מהמס שהוא חייב בו בסכום השווה לשיעור

(2) במועד שהיה לתושב ישראל לראשונה מלאו לו 40 שנים אך לא יותר מ-50 שנים, והוא הצהיר לפני פקיד השומה כי מקורו של נייר הערך הזר בנכסים מחוץ לישראל אשר היו לו לפני המועד האמור;

(3) במועד שהיה לתושב ישראל לראשונה מלאו לו 50 שנים או יותר;

(ג) עד המועד הקובע לא חלפו יותר מ-20 שנים מיום שהיה לתושב ישראל לראשונה, והוא הצהיר לפני פקיד השומה כי מקורו של נייר הערך הזר בנכסים מחוץ לישראל אשר היו לו לפני שהיה לתושב ישראל לראשונה;

(ד) מלאו לו 60 שנים לאחר המועד הקובע;

"המועד הקובע" – כהגדרתו בסעיף 88;

"נייר ערך זר" – כהגדרתו לפי סעיף 105א.

סעיף 5 סעיף 15 לפקודה מסמיך את שר האוצר לקבוע שיטה לחישוב חלק הריבית העולה על שיעור עליית המדד.

מוצע להבהיר כי קביעה כאמור יכולה לכלול תנאים ותיאומים ויכולה לחול לגבי סוגי נכסים או סוגי נישומים, והכל על פי תקופת ההחזקה בנכס או על פי מבחן אחר.

סעיף 6 סעיף 16 לפקודה קובע:

"הפרשי הצמדה

16ד. שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לפטור ממש הכנסה של קרן נאמנות מהפרשי הצמדה; לענין זה, "קרן נאמנות" – כמשמעותה בסעיף 2 לחוק להשקעות משותפות בנאמנות, התשכ"א-1961".

"פרק שני 1: קרן להשקעות במקרקעין"

הגדרות

2א64. (א) בפרק זה –

"אמצעי שליטה", "בעל מניות מהותי", "מחיר מקורי", "קרוב" ו"רווח הון ריאלי" – כהגדרתם בסעיף 88;

"הכנסה בסכום הוצאות הפחת" – הכנסה בסכום הוצאות הפחת בשל מקרקעין מניבים;

"הכנסה חייבת" – לרבות שבח מקרקעין;

"הכנסות חריגות", של קרן להשקעות במקרקעין – הכנסותיה אלה:

(1) הכנסה ממכירת מלאי עסקי;

(2) הכנסות לרבות שבח מקרקעין, למעט הכנסות כמפורט בפסקאות משנה (א) עד (ג), ששיעורן הכולל עולה על 5% מכלל הכנסותיה של הקרן בשנת המס;

(א) הכנסות ממקרקעין מניבים והכנסות ממכירת זכויות בניה במקרקעין שהיו מקרקעין מניבים ביום רכישתם;

(ב) הכנסות מניירות ערך הנסחרים בבורסה, ממילווה מדינה ומפיקדון;

(ג) הכנסות שלפי סעיף 7 לחוק תיאומים בשל אינפלציה רואים אותן כהכנסות מעסק;

"מס" – לרבות מס שבח מקרקעין לפי סעיפים 6 או 7 לחוק מיסוי מקרקעין; "מקרקעין" – לרבות מקרקעין מחוץ לישראל;

"מקרקעין המוחזקים לתקופה קצרה" – מקרקעין שמיום רכישתם על ידי קרן להשקעות במקרקעין עד יום מכירתם חלפו פחות מארבע שנים;

ד ב ר י ה ס ב ר

על הכנסות שלא הועברו לבעלי המניות תשלם הקרן מס בהתאם לדין החל על הכנסת חברה.

סכומים שהועברו לבעלי המניות מקרן להשקעות במקרקעין ייחשבו בידיהם להכנסה מעסק לפי סעיף 2(1) לפקודה, לדמי שכירות לפי סעיף 6(6) לפקודה, לשבח מקרקעין או לרווח הון, הכל כפי שהם מסווגים בקרן ויחויבו במס בידיהם בהתאם לכך.

הקרן תנכה במקור את המס מרווחים שתחלק לבעלי המניות, בהתאם לסיווג ההכנסה, כך שבעלי המניות לא יידרשו להגיש דוח שנתי רק בשל הכנסתם מהקרן.

רווחים שיתקבלו בידי משקיעים מוסדיים – קופות גמל, קרנות פנסיה וכדומה, מישראל ומחו"ל, וכן הכנסותיהם של משקיעים מוסדיים ממכירת המניות, יהיו פטורים ממס.

רווחי הון ממכירת מניות קרן להשקעות במקרקעין על ידי תושבי חוץ לא יהיו פטורים ממס.

מס החברות כשהוא מוכפל בסכום התרומה, בכפוף למגבלות הקבועות בסעיף.

סעיף 10 מוצע להוסיף לפקודה פרק שיקבע הוראות מיסוי לענין קרן להשקעות במקרקעין. ההוראות המוצעות מבוססות על המלצות של ועדה בין-משרדית שבה השתתפו נציגי רשות ניירות ערך, רשות המסים בישראל ומשרד המשפטים. הוועדה המליצה על הסדר מס מיוחד להשקעה במקרקעין מניבים באמצעות קרן להשקעות במקרקעין שמניותיה נסחרות בבורסה.

מוצע כי הסדרי המיסוי לגבי קרנות להשקעה במקרקעין יהיו דומים ככל האפשר להסדרי המיסוי החלים על השקעות ישירות במקרקעין מניבים, בלי לחייב את המשקיעים בהגשת דוחות שנתיים.

הכנסותיה של הקרן שהועברו לבעלי מניותיה ייחשבו כהכנסה של בעלי המניות ולא כהכנסת הקרן.

"מקרקעין מניבים" – מקרקעין שמהשכרתם ומפעילות נלווית להשכרתם הופקה או נצמחה לקרן להשקעות במקרקעין הכנסה לפי סעיף 2(1) או 6(6), ובלבד שבנויים עליהם מבנים ששטחם הכולל 70% לפחות מהשטח הניתן לבניה לפי התכנית החלה עליהם, לרבות מיטלטלין המשמשים במישרין לפעילות באותם מקרקעין, למעט אלה:

(1) מקרקעין המשמשים לבית מלון, לבית אבות, למוסד סיעודי, לדיור מוגן, לתחנת דלק או לשימוש אחר שקבע שר האוצר, אם שירותי הניהול באלה ניתנים על ידי אותה קרן להשקעות במקרקעין או על ידי קרוב שלה;

(2) מקרקעין שהם מלאי עסקי בידי הקרן; לענין הגדרה זו, "תכנית" –

(א) במקרקעין בישראל – כמשמעותה בחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965²;

(ב) במקרקעין מחוץ לישראל – התכנית על פי הדין במדינה שבה הם מצויים;

"נכס" – כל רכוש, בין מקרקעין ובין מיטלטלין, וכן כל זכות או טובת הנאה ראויות או מוחזקות, והכל בין שהם בישראל ובין שהם מחוץ לישראל;

"נכסי הנפקה ותמורה" – מילווה מדינה, פיקדון או מזומנים, שמקורם בכספים כמפורט בפסקאות (1) עד (3) שלהלן, המוחזקים במשך תקופה שאינה עולה על התקופה כמפורט באותן פסקאות:

(1) כספים שהתקבלו מהנפקה ראשונה של ניירות ערך של הקרן שנרשמו למסחר בבורסה בישראל – במשך שנתיים מיום ההנפקה;

(2) כספים שהתקבלו מהנפקה נוספת של ניירות ערך של הקרן שנרשמו למסחר בבורסה בישראל – במשך שנה מיום ההנפקה;

(3) תמורה ממכירת מקרקעין – במשך שנה מיום המכירה;

"קרן להשקעות במקרקעין" – חברה שהתקיימו בה התנאים האמורים בסעיף 3א64.

(ב) לכל מונח אחר בפרק זה תהיה המשמעות הנודעת לו בחוק מיסוי מקרקעין, זולת אם נאמר במפורש אחרת.

3א64. (א) קרן להשקעות במקרקעין, היא חברה שהתקיימו בה כל אלה: קרן להשקעות במקרקעין

(1) היא התאגדה בישראל;

(2) מנייתה נרשמו למסחר בבורסה בישראל בתוך 12 חודשים מיום התאגדותה והן נסחרות בה;

ד ב ר י ה ס ב ר

עוד מוצע לקבוע הוראות שיבטיחו כי עיקר נכסיה יהיו נכסים מניבים ש-75% מהם יהיו בישראל, וכי השליטה בקרן לא תהיה מרוכזת בידי גורם אחד.

לסעיף 3א64 המוצע

מוצע לחייב קרן להשקעות במקרקעין לרשום את מנייתה למסחר בבורסה בתוך שנה מיום התאגדותה.

² ס"ח התשכ"ה, עמ' 307.

(3) ממועד התאגדותה עד מועד תחילת הוראות פרק זה לגביה, לא היו לה נכסים, פעילות, הכנסות, הוצאות, הפסדים או התחייבויות, למעט לצורך פעילותה כקרן להשקעות במקרקעין;

(4) לא חלו לגבי העברת נכס אליה הוראות חלק ה2 לפקודה זו או הוראות סעיף 70 לחוק מיסוי מקרקעין;

(5) ב־30 ביוני וב־31 בדצמבר בכל שנת מס התקיימו כל אלה:

(א) שווי נכסיה שהם מקרקעין מניבים, איגרות חוב, ניירות ערך הנסחרים בבורסה, מילווות מדינה, פיקדונות ומוזמנים, לא פחת מ־95% משווי כלל נכסיה;

(ב) שווי נכסיה שהם מקרקעין מניבים ונכסי הנפקה ותמורה, לא פחת מ־75% משווי כלל נכסיה ומסכום של 200 מיליון שקלים חדשים;

(ג) שווי נכסיה שהם מקרקעין מניבים בישראל לא פחת מ־75% משוויים של כלל נכסיה שהם מקרקעין מניבים;

(ד) סכום ההלוואות שנטלה, לרבות בדרך של הנפקת איגרות חוב או שטרי הון, לא עלה על סכום השווה ל־60% משווי נכסיה שהם מקרקעין מניבים, בתוספת 20% משווי נכסיה האחרים;

(6) ההחזקה, במישרין או בעקיפין, ב־50% או יותר מאמצעי השליטה בה, היא בידי יותר מחמישה בעלי מניות; לענין זה –

(א) קופת גמל, וכן קרן נאמנות כהגדרתה בסעיף 88, תיחשב כיותר מחמישה בעלי מניות;

(ב) אדם וקרובו ייחשבו כבעל מניות אחד;

(7) ההכנסה החייבת הועברה לבעלי המניות כאמור בהוראות סעיף 9א64;

(8) לדוח שהגישה לפי סעיף 131 צורף אישור רואה חשבון על התקיימות התנאים המנויים בפסקאות (1) עד (7).

(ב) לענין סעיף קטן (א)5, "שווי", של נכס – אחד מאלה, לפי בחירת הקרן, ובלבד שבחירתה לגבי כל שנת מס תחול על כל נכסיה:

(1) המחיר המקורי או שווי הרכישה של הנכס, לפי הענין, כשהסכום מתואם מיום הרכישה עד למועד שלגביו נבדק השווי;

(2) המחיר שיש לצפות לו במכירת נכס על ידי מוכר מרצון לקונה מרצון, כשהנכס נקי מכל שעבוד הבא להבטיח חוב, משכנתה, או זכות אחרת הבאה להבטיח תשלום.

(ג) (1) חדל להתקיים בחברה תנאי מהתנאים המנויים בסעיף קטן (א), תחדל להיות קרן להשקעות במקרקעין.

(2) על אף האמור בפסקה (1), לא התקיים תנאי מהתנאים המפורטים בסעיף קטן (א)5, באחד מהמועדים הקבועים בו, יראוהו כאילו התקיים במועד, אם חזר להתקיים בתוך שלושה חודשים והמשיך להתקיים ברציפות במשך שנה לפחות; לא חזר והמשיך להתקיים כאמור, תחדל החברה להיות קרן להשקעות במקרקעין במועד המפורט בסעיף קטן (א)5 שבו לא התקיים התנאי כאמור.

(3) הוחל בפירוקה של החברה, תחדל להיות קרן להשקעות במקרקעין.

(4) החברה רשאית להודיע לפקיד השומה כי בחרה שלא להיות קרן להשקעות במקרקעין; הודיעה כאמור, תחדל להיות קרן להשקעות במקרקעין מן היום שקבעה בהודעתה, או מן היום ה־30 לאחר מתן ההודעה, לפי המאוחר.

4א64. (א) לצורך חישוב המס, שיעורי המס וקיצוץ ההפסדים, תיחשב ההכנסה החייבת של קרן להשקעות במקרקעין, שהועברה לבעלי המניות כאמור בסעיף 9א64, כהכנסתם החייבת של בעלי המניות (להלן – ההכנסה החייבת של בעלי המניות).

ההכנסה מקרן להשקעות במקרקעין

(ב) ההכנסה החייבת של בעלי המניות תחויב במס במועד שבו הועברה אליהם.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), לענין שיעורי המס –

(1) הכנסות חריגות יחויבו במס בשיעור של 70%, בלא זכאות לפטור, לניכוי לזיכוי או לקיצוץ;

(2) הכנסה חייבת ממכירת מקרקעין המוחזקים לתקופה קצרה תחויב במס בשיעור הקבוע בסעיפים 121 או 126, לפי הענין.

(ד) סיווגה של ההכנסה החייבת של בעלי המניות למקור הכנסה, יהיה בהתאם למקור ההכנסה שממנו הופקה או נצמחה בידי הקרן, ויחולו לענין זה הוראות אלה:

(1) ההכנסה לא תיחשב כהכנסה מיגיעה אישית;

(2) הכנסה בסכום הוצאות הפחת, יראו אותה כהכנסה מרווח הון או משבח, לפי הענין.

(ה) הכנסה חייבת של קרן להשקעות במקרקעין שאינה הכנסה חייבת של בעלי המניות, תחויב במס לפי הוראות אלה:

(1) הכנסה חייבת ממכירת מקרקעין המוחזקים לתקופה קצרה תחויב במס בשיעור הקבוע בסעיף 126;

(2) הכנסות חריגות יחויבו במס בשיעור של 60%;

(3) הכנסה חייבת אחרת תחויב במס בהתאם להוראות כל דין.

(ו) ההכנסה החייבת של בעל מניות תהיה פטורה ממס, ובלבד שאינה הכנסות חריגות, אם בעל המניות הוא אחד מאלה:

(1) קופת גמל לקיצבה, קופת גמל לתגמולים וקופת גמל לפיצויים;

(2) תושב מדינה גומלת, המנהל תכנית חיסכון לגיל פרישה או תכנית חיסכון לטווח ארוך, הדומה במהותה לקופת גמל, וכן קרן פנסיה שהיא תושבת מדינה גומלת או המנוהלת על ידי תושב מדינה גומלת, ובלבד שבמדינת המושב פטורים הרווחים שקיבלו ממס, בשל היותם רווחים על חיסכון לגיל פרישה.

(ז) מסי חוץ ששילמה קרן להשקעות במקרקעין יותרו בניכוי מההכנסה שבשלה שולמו, ועל אף האמור בהוראות פקודה זו לא יינתן לקרן או לבעלי מניותיה זיכוי בשלם.

5א64. (א) בעת תשלום ההכנסה החייבת של בעלי המניות תנכה קרן להשקעות במקרקעין מס לפי הוראות אלה:

ניכוי המס

(1) משבח מקרקעין או מרווח הון, למעט ממכירת מקרקעין המוחזקים לתקופה קצרה, וכן מהכנסה בסכום הוצאות הפחת – בשיעורים הקבועים בסעיף 91 לפקודה זו או בסעיף 48א לחוק מיסוי מקרקעין, לפי הענין;

(2) מהכנסות חריגות – בשיעור של 70%;

(3) מהכנסה חייבת אחרת – בשיעור המס המרבי הקבוע בסעיף 121 או בשיעור המס הקבוע בסעיף 126(א), לפי הענין;

(4) מהכנסה חייבת שהועברה לבעל מניות שהוא קרן נאמנות פטורה כהגדרתה בסעיף 88 – כמפורט בפסקאות משנה (א) עד (ג) שלהלן, לפי הענין, ועל אף האמור בסעיף 129ג, יראו מס ששולם לפי פסקה זו כמס סופי שקרן הנאמנות הפטורה חייבת בו והיא לא תהיה זכאית לכל פטור, ניכוי, זיכוי או קיזוז בשל:

(א) משבח מקרקעין או מרווח הון, למעט משבח או מרווח במכירת מקרקעין המוחזקים לתקופה קצרה – לא ינוכה מס;

(ב) מהכנסות חריגות – בשיעור של 60%;

(ג) מהכנסה חייבת אחרת – בשיעור של 25%.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), בעת תשלום ההכנסה החייבת של בעלי המניות, שאינה הכנסות חריגות, לבעל מניות כאמור בסעיף 4א64(ו), לא ינוכה מס.

(ג) (1) הועברה לבעלי מניות הכנסה חייבת שלפני ההעברה חויבה במס לפי הוראות סעיף 4א64(ה), יראוה כהכנסה מדיבידנד ולא יחולו עליה הוראות סעיף קטן (א), והמס שתנכה הקרן יהיה המס שעליה לנכות בתשלום דיבידנד לבעלי מניותיה או בתשלום דיבידנד לבעלי מניות מהותיים בה, לפי הענין.

(2) כנגד המס ששילמה הקרן כאמור בסעיף 4א64(ה) לא יינתן זיכוי לבעלי מניותיה.

(ד) פקיד השומה רשאי להתיר בכתב שלא ינוכה מס כאמור בסעיף קטן (א), או שינוכה פחות מהשיעורים הקבועים בו, אם היה סבור שההכנסה החייבת של בעל המניות אינה חייבת במס או שהמס עליה הוא פחות מהשיעורים הקבועים בסעיף קטן (א).

(ה) הסכומים שינוכו ישולמו לפקיד השומה במועד שנקבע ויצורף אליהם דין וחשבון כפי שנקבע.

6א64. על אף הוראות פקודה זו והוראות חוק מיסוי מקרקעין, יחולו לענין שומה, השגה, ערר, ערעור וגביה, הוראות אלה:

שומה, השגה,
ערר, ערעור
וגביה

(1) פקיד השומה או המנהל כהגדרתו בחוק מיסוי מקרקעין, לפי הענין, רשאים לקבוע, בהתאם להוראות הפקודה או החוק האמור, את הכנסתה החייבת של קרן להשקעות במקרקעין ולשום את המס שבו היא חבה גם לאחר שהועברה ההכנסה החייבת לבעלי המניות;

(2) הקרן להשקעות במקרקעין בלבד רשאית להשיג, לערער או לערור על השומה שנקבעה לה, בהתאם להוראות הפקודה או החוק האמור; בעל המניות רשאי להשיג או לערער על השפעת השומה שנקבעה לקרן להשקעות במקרקעין על הכנסתו, אך לא על השומה שנקבעה לקרן;

(3) תוספת המס בשל ההכנסה החייבת של בעלי המניות בעקבות הליכי שומה, תיגבה מן הקרן להשקעות במקרקעין בלבד, והחזור מס בשל ההכנסה האמורה יוחזר לקרן בלבד.

7א64. על אף הוראות לפי חוק מיסוי מקרקעין, רכשה קרן להשקעות במקרקעין זכות במקרקעין מחברה בתמורה להקצאת מניות בקרן, תשלם הקרן מס רכישה בשיעור של 0.5%, ובלבד שהרכישה נעשתה לא יאוחר משנים עשר חודשים לאחר המועד שבו היתה לקרן להשקעות במקרקעין ולפני רישום מניותיה למסחר בבורסה, וניתן אישור מראש של המנהל למכירת המקרקעין.

מס רכישה
מופחת

8א64. הפסד שהיה בשנת המס לבעל מניה במכירת מניה בקרן להשקעות במקרקעין, ניתן לקיזוז כאמור בסעיף 92 או כנגד הכנסה חייבת של בעלי המניות שהקרן העבירה אליו באותה שנה, למעט מהכנסות חריגות שהועברו אליו.

קיזוז הפסד שהיה
לבעל מניות

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 67א7 המוצע

כדי לעודד השקעות באמצעות קרן להשקעות במקרקעין והעברת נכסי מקרקעין אל הקרן, מוצע כי ברכישת מקרקעין בתמורה להקצאת מניות בקרן בשנה הראשונה לפעילותה ולפני רישום מניותיה למסחר בבורסה, ישולם מס רכישה מופחת בשיעור של 0.5%.

לסעיף 64א4 המוצע

כדי להבטיח שהקרן תתמקד ברכישת מקרקעין מניבים, מוצע לקבוע שיעור מס גבוה על הכנסות חריגות, כהגדרתן בסעיף 64א2.

העברת הכנסה
חייבת לבעלי
המניות, וחלוקת
רווחים

9א64. (א) ההכנסה החייבת של קרן להשקעות במקרקעין תועבר לבעלי המניות בהתאם להוראות פסקאות (1) או (2), לפי הענין, במועד שנקבע בהן:

(1) 90% לפחות מהכנסה החייבת של הקרן, למעט שבח מקרקעין או רווח הון במכירת מקרקעין מניבים, בתוספת הכנסות פטורות ובניכוי הוצאות שאינן מותרות בניכוי – עד יום 30 באפריל בשנה שלאחר השנה שבה ההכנסה הופקה או נצמחה;

(2) רווח הון או שבח מקרקעין שהיה לקרן במכירת מקרקעין מניבים – עד תום 12 חודשים ממועד מכירת המקרקעין; הוראה זו לא תחול לענין שבח מקרקעין במכירת זכות במקרקעין, אם התקיימו שני אלה:

(1) השבח היה פטור ממס כאמור בהוראות פרק חמישי 3 לחוק מיסוי מקרקעין, בשל חילוף הזכות שמכרה הקרן בזכות במקרקעין מניבים אחרים;

(2) החילוף נעשה בתוך התקופה של 12 החודשים האמורים.

(ב) (1) על אף האמור בהגדרה "רווחים" שבסעיף 302(ב) לחוק החברות, קרן להשקעות במקרקעין רשאית לבצע חלוקה מתוך הכנסה בסכום הוצאות הפחת, ובלבד שהחלוקה בוצעה עד יום 30 באפריל של השנה שלאחר השנה שבה ההכנסה הופקה או נצמחה.

(2) חילקה הקרן הכנסה כאמור בפסקה (1), תופחת ההכנסה שחולקה מהרווחים שניתן לחלקם לבעלי המניות ממכירת אותם מקרקעין מניבים, וכן מרווח ההון או השבח לענין הוראות סעיף קטן (א).

10א64. חדלה חברה להיות קרן להשקעות במקרקעין, יחולו הוראות אלה:

הוראות לענין
חברה שחדלה
להיות קרן
להשקעות

(1) הוראות פרק זה יחולו על הכנסה או רווחים שהופקו או שנצמחו בידי הקרן עד ליום שבו חדלה להיות קרן להשקעות במקרקעין (להלן – יום הסיום) ועל הכנסה חייבת שהועברה לבעלי המניות עד ליום 30 באפריל של השנה שלאחר השנה שבה הופקו או נצמחו;

(2) הוראות פרק זה לא יחולו על הכנסות או רווחים שהופקו או שנצמחו בידי החברה לאחר יום הסיום.

ד ב ר י ה ס ב ר

מהכנסותיה, וכן לאפשר לה לבצע חלוקת רווחים גם מתוך הכנסה בסכום הוצאות הפחת, על אף הוראות חוק החברות, התשמ"ט-1999.

לסעיף 9א64 המוצע

כדי ליצור דמיון בין השקעה ישירה במקרקעין מניבים לבין השקעה בקרן, מוצע לחייבה להעביר לבעלי המניות מדי שנה כל רווח הון שהיה לה ו-90%

סמכות שר האוצר 11א64. שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע, לענין הכנסות של קרן להשקעות במקרקעין ולענין הכנסות המועברות במקרקעין לבעל מניות בה, לרבות לענין שבח מקרקעין, הוראות בענינים אלה:

(1) מיסוי הכנסה חייבת שקיבל בעל מניה בשל התקופה שבה היתה המניה בידי אדם אחר, לרבות קביעה שלא תהיה לגבי הכנסה כאמור זכות לפטור ממס ולרבות קביעת שיעור המס שיחול על הרווחים, כולם או חלקם, והשיעור שיחול בניכוי המס על אף האמור בסעיף 5א64;

(2) סיווג חלק רווח ההון במכירת מניה בקרן להשקעות במקרקעין כהכנסה שחלות עליה הוראות חלק ב, בתנאים ובתיאומים שנקבעו;

(3) העברת ההכנסה החייבת לבעלי המניות, סדר העברתה וייחוסה להכנסות הקרן, לרווחיה או לשבח מקרקעין שהיא זכאית לו, וכן הוראות לשלילת קיזוז הפסדים;

(4) תנאים ותיאומים אחרים הנדרשים לביצוע פרק זה, לרבות לענין חברה שחדלה להיות קרן להשקעות במקרקעין.

11. בסעיף 65 לפקודה, במקום הסיפה החל במילים "מריבית מועדפת" יבוא "מריבית, מדמי ניכיון או מהפרשי הצמדה (לענין סעיף זה – ריבית) או מרווח הון, יראו את הכנסותיו כאמור של בן הזוג הרשום ככוללות גם הכנסות כאמור של ילדו שטרם מלאו לו בשנת המס 18 שנים, אלא אם כן הנכסים שמהם היתה ההכנסה מריבית או מרווח הון, התקבלו בירושה, או שמקורם בפיצויים או בכספי ביטוח שהתקבלו בשל פגיעת גוף".

12. בסעיף 66(א)3 לפקודה, ברישה, המילים "מועדפת" ו"מועדף" – יימחקו, ובמקום הסיפה תיקון סעיף 66 החל במילים "לענין סעיף זה" יבוא "לענין סעיף זה, "ריבית" – כמשמעותה בסעיף 65.

13. אחרי סעיף 67 לפקודה יבוא:

הוספת פרק שלישי 2

"פרק שלישי 2: פטור השתתפות לחברת החזקות תושבת ישראל

הגדרות 67. בפרק זה –

"בעל מניות מהותי" ו"קרוב" – כהגדרתם בסעיף 88;

"הכנסה" – לרבות שבח מקרקעין;

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיפים 11 ו-12	מוצע לקבוע כי יראו כהכנסת בן הזוג הרשום לענין הפקודה גם את ההכנסות של ילדו שטרם מלאו לו 18 שנים בשנת המס, מריבית, מדמי ניכיון, מהפרשי הצמדה ומרווח הון, אלא אם כן הנכסים שמהם היתה ההכנסה התקבלו בירושה על ידי הקטין, או שמקורם בפיצויים שקיבל הקטין בשל נזק גוף.
סעיף 13	מוצע להוסיף לפקודה פרק שיקבע הוראות שעיקרן פטור ממס לחברת החזקות תושבת ישראל. מטרת הפטור היא ליצור כלי לעידוד חברות החזקה בין-לאומיות, המשקיעות בחברות עסקיות זרות, להתאגד בישראל ולהפעיל בישראל את השליטה והניהול על עסקיהן שמחוץ לישראל, באמצעות תחליף לניכוי בשל מסי חוץ.

בסעיף 66 מוצעים תיקוני נוסח הנדרשים בשל תיקון סעיף 65. ומתרחבת בעולם, וכיום הוא מקובל במדינות רבות החברות בארגון לשיתוף פעולה כלכלי ולפיתוח (OECD). עידוד חברות החזקה כאמור הוא מגמה ההולכת

"חברת החזקות ישראלית" – חברה שהתקיימו בה התנאים המזכרים
האמורים בסעיף 67ג(א);

"חברה מוחזקת" – חברת־בני־אדם שהתקיימו בו התנאים האמורים בסעיף 67ד;
"חבילת מניות" – מניות בחברה מוחזקת המקנות זכות לרווחים בשיעור
של 10% לפחות, ואשר הוחזקו בידי חברת החזקות ישראלית במשך 12
חודשים רצופים לפחות;

"מניה מזכה" – מניה שהיא חלק מחבילת מניות;

"מניות", בחברת־בני־אדם שאינה חברה – זכויות לרווחים ממנו או זכויות
הצבעה בו;

"נכס" – כהגדרתו בסעיף 2א64;

"רווחים שלא חולקו", של חברת החזקות ישראלית – כל אלה:

(1) הכנסה חייבת שהופקה או שנצמחה בשנת המס;

(2) שבח ממכירת זכות במקרקעין או זכות באיגוד מקרקעין,
בשנת המס;

(3) הכנסה שהיתה פטורה ממס בשנת המס;

והכל לאחר שהופחתו מן ההכנסה המסים ששולמו בשלה
בישראל או מחוץ לישראל, ורווחים שחולקו ממנה באותה שנה;

"שרשרת חברות" – שני חברי־בני־אדם או יותר, המחזיקים, במישרין או
בעקיפין, האחד במשנהו.

67ג. (א) חברת החזקות ישראלית היא חברה שהתקיימו בה כל התנאים
האלה (בפרק זה – התנאים המזכרים):

חברת החזקות
ישראלית

(1) היא התאגדה בישראל והשליטה על עסקיה וניהולם
מופעלים בישראל בלבד;

(2) היא אינה חברה ציבורית כהגדרתה בסעיף 2 לחוק
החברות, ואינה מוסד כספי כהגדרתו בחוק מס ערך מוסף;

(3) היא אינה חברה משפחתית שחלות עליה הוראות סעיף
64א, ואינה חברה שקופה כהגדרתה בסעיף 1א64;

(4) לא חלו בהתאגדותה הוראות חלק ה2, ולא הועברו אליה
נכסים לפי הוראות חלק ה2;

ד ב ר י ה ס ב ר

(2) במשך 300 ימים או יותר בשנת המס, 75% או
יותר מהשקעותיה הן בחברות מוחזקות, והשקעתה
בחברות כאמור לא פחתה מ־50 מיליון שקלים
חדשים.

(3) לא היתה לה הכנסה לפי סעיף 2(1) לפקודה,
למעט הכנסה משירותים שנתנה לחברה מוחזקת.

מוצע לקבוע כי "חברה מוחזקת" היא חברת־בני אדם
שהתקיימו בו בעיקר אלה:

כצרפת, גרמניה, בריטניה, בלגיה, הולנד, דנמרק, אוסטרליה,
איטליה, שוודיה, אירלנד, ספרד ולוקסמבורג.

מוצע לקבוע כי "חברת החזקות ישראלית" היא
חברה שהתקיימו בה בעיקר אלה:

(1) החברה התאגדה בישראל והשליטה על
עסקיה וניהולם מופעלים בישראל בלבד, והיא
אינה חברה ציבורית, חברה משפחתית, חברה
שקופה או מוסד כספי.

(5) במשך 300 ימים או יותר בכל שנת מס, החל משנת המס שלאחר השנה שבה התאגדה, התקיימו שני אלה:

(א) המחיר המקורי של מניותיה בחברות מוחזקות, בתוספת יתרת הלוואות שנתנה לחברות מוחזקות, לא פחת מ־50 מיליון שקלים חדשים;

(ב) המחיר המקורי של מניותיה בחברות מוחזקות, בתוספת יתרת הלוואות שנתנה לחברות מוחזקות, הוא 75% או יותר מהמחיר המקורי של כלל נכסיה, בתוספת יתרת הלוואות שנתנה לחברות מוחזקות;

(6) לא היתה לה הכנסה לפי סעיף 12(1), למעט הכנסה בעבור שירותים שנתנה לחברה המוחזקת ולמעט הכנסה שלפי סעיף 7 לחוק תיאומים בשל אינפלציה וראים אותה כהכנסה מעסק;

(7) בחרה שהוראות פרק זה יחולו עליה בהודעה שעליה חתמו כל בעלי מניותיה ושנמסרה לפקיד השומה בתוך 90 ימים מיום התאגדותה.

(ב) לא התקיים בחברה תנאי מזכה בשנת התאגדותה ובשנה שאחריה, יראו אותה כאילו מעולם לא היתה חברת החזקות ישראלית.

(ג) חדל להתקיים בחברת החזקות ישראלית תנאי מזכה אחרי התקופה האמורה בסעיף קטן (ב), תחדל להיות חברת החזקות ישראלית החל מתחילת שנת המס שבה חדל להתקיים התנאי המזכה.

(ד) חברת החזקות ישראלית רשאית להודיע למנהל, בהודעה שעליה חתמו כל בעלי מניותיה, כי בחרה שלא להיות חברת החזקות ישראלית; הודיעה כאמור, תחדל להיות חברת החזקות ישראלית החל מתחילת שנת המס שלאחר שנת המס שבה נמסרה ההודעה למנהל.

767. חברת בנ־אדם שהתקיימו בו כל אלה הוא חברה מוחזקת: חברה מוחזקת

(1) הוא תושב חוץ שמקום מושבו במדינה גומלת והוא מגיש באותה מדינה דוח על הכנסותיו, או שהוא תושב חוץ שמקום מושבו במדינה ששיעור המס החל בה על הכנסות של חברת בנ־אדם מפעילות עסקית היה 15% או יותר במועד שבו רכשה חברת החזקות הישראלית את מניותיו לראשונה;

(2) 75% או יותר מהכנסתו בשנת המס, שהופקה או שנצמחה מחוץ לישראל, היא הכנסה שאילו היתה חייבת במס בישראל היתה חייבת כהכנסה מעסק לפי סעיף 12(1); בחישוב ההכנסה כאמור ייוסף לה

ד ב ר י ה ס ב ר

היתה חייבת כהכנסה מעסק לפי סעיף 12(1) לפקודה.

(3) בכל שנת מס עלות נכסיו בישראל אינה עולה על 20% מעלות כלל נכסיו, והכנסתו שהופקה בישראל אינה עולה על 20% מכלל הכנסתו.

(1) מקום מושבו הוא במדינה שלה הסכם למניעת כפל מס עם ישראל.

(2) הוא תושב חוץ ש־75% או יותר מהכנסתו בשנת המס שהופקה או שנצמחה מחוץ לישראל היא הכנסה שאילו היתה חייבת במס בישראל,

חלק יחסי מהכנסות חברות קשורות, ואולם לא תובא בחשבון הכנסה מדמי ניהול ששולמו מקרוב, תמורה ממכירת נכס ודיבידנד מהכנסות חברות קשורות; לענין פסקה זו –

”נכס” – למעט נייר ערך הנסחר בבורסה, שהנפיקה חברה שבה החברה המוחזקת אינה בעלת שליטה;

”חלק יחסי בהכנסות חברות קשורות” – חלקו היחסי של חבר-בני-אדם, בהכנסה של חבר-בני-אדם תושב חוץ, שבו יש לו זכות לרווחים, במישרין או בעקיפין, בהתאם לחלקו בזכות לרווחים, ובלבד שלא תובא בחשבון זכות לרווחים בשיעור הנמוך מ-10%; חלקו של חבר-בני-אדם בזכויות כאמור בעקיפין, יחושב על ידי הכפלה של שיעורי הזכויות ברווחים בכל חבר-בני-אדם שבשרשרת החברות, המוחזק על ידו במישרין או בעקיפין;

(3) עלות נכסיו בישראל אינה עולה על 20% מהעלות של כלל נכסיו בכל שנת המס; לענין פסקה זו, ”נכסים בישראל” – לרבות זכות בחבר-בני-אדם תושב חוץ שעיקר נכסיו הם זכויות, במישרין או בעקיפין, בנכסים הנמצאים בישראל;

(4) הכנסתו בשנת המס, לרבות ממכירת מקרקעין או זכויות באיגוד מקרקעין, שהופקה או שנצמחה בישראל, אינה עולה על 20% מכלל הכנסותיו בשנת המס.

67. (א) חברת החזקות ישראלית תהיה פטורה ממס על כל אלה:
(1) רווח הון במכירת מניה מזכה;

(2) דיבידנד שקיבלה בשל מניה מזכה, אם חולק במהלך תקופת ההחזקה של חבילת המניות;

(3) ריבית, דיבידנד ורווח הון מניירות ערך הנסחרים בבורסה בישראל;

(4) ריבית והפרשי הצמדה שקיבלה ממוסד כספי כהגדרתו בחוק מס ערך מוסף.

(ב) לא יינתן זיכוי בשל מסי חוץ על הכנסה פטורה ממס לפי הוראות סעיף קטן (א).

167. (א) דיבידנד שקיבל בעל מניות תושב חוץ מחברת החזקות ישראלית יחויב במס בשיעור של 5%.

(ב) דיבידנד שקיבל בעל מניות תושב ישראל מחברת החזקות ישראלית יחויב במס בשיעורים שלהלן:

ד ב ר י ה ס ב ר

דיבידנד שחילקה חברת החזקות ישראלית לתושב חוץ יחויב במס בשיעור של 5% בלבד.

כדי למנוע ניצול לרעה של ההסדר על ידי תושבי ישראל, מוצע לקבוע כי בעלי מניות מחברת החזקות

חברת החזקות ישראלית תהיה פטורה ממס על הכנסות שהיו לה מחברה מוחזקת שהן רווח הון במכירת מניות ודיבידנד שקיבלה ממנה. כמו כן יינתן לה פטור ממס על הכנסות פיננסיות שונות.

- (1) אם מקבל הדיבידנד הוא יחיד – השיעור הקבוע בסעיף 125ב(1) או (2), לפי הענין;
- (2) אם מקבל הדיבידנד הוא חבר־בני־אדם:
- (א) בדיבידנד שחולק מהכנסות כאמור בסעיף 67ה(א)(3) או (4) – השיעור הקבוע בסעיף 126א(א);
- (ב) בדיבידנד שחולק מהכנסות כאמור בסעיף 67ה(א)(1) או (2) – השיעור הקבוע בסעיף 126ג(1);
- (ג) בדיבידנד אחר – השיעור הקבוע בסעיף 126ב(ב) או (ג), לפי הענין.

167. (א) תושב ישראל שהיה בתום שנת המס בעל מניות, במישרין או בעקיפין, בחברת החזקות ישראלית, יראו אותו כאילו קיבל כדיבידנד, בתום שנת המס, את חלקו היחסי ברווחים שלא חולקו, והוא יחויב במס על רווחים אלה כאמור בסעיף 167ב(ב).

דיבידנד רעיוני

(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על בעל מניות שהיה בעל מניות בעקיפין בחברת החזקות ישראלית באמצעות בעל מניות תושב ישראל אחר, אם חלו על בעל המניות האחר הוראות סעיף קטן (א), וזאת לגבי החלק ברווחים שלא חולקו שעליו חויב בעל המניות האחר במס לפי סעיף קטן (א).

(ג) קיבל בעל מניות תושב ישראל דיבידנד שמקורו, במישרין או בעקיפין, בהכנסותיה של חברת החזקות ישראלית, לא יחויב הדיבידנד במס אם שולם בשלו מס לפי הוראות סעיף קטן (א) על ידי או על ידי מי שממנו קיבל את המניות במכירה פטורה ממס או בהורשה; קיזוז הפסד כנגד הכנסה כאמור בסעיף קטן (א), יראו לענין סעיף קטן זה, כאילו שולם על הכנסה שקוזה כאמור מס לפי סעיף קטן (א).

167. על אף האמור בסעיף 167ב(ב) ובסעיף 167, על יחיד בעל מניות בחברת החזקות ישראלית שהחזיק במניותיה לפני שהיה לתושב ישראל לראשונה או לפני שהיה לתושב חוזר כמשמעותו בסעיף 14ג(ג), יחולו הוראות אלה:

הוראות מיוחדות לענין מי שהיה לתושב ישראל

(1) דיבידנד שקיבל מחברת החזקות ישראלית בתקופה שבה הוא זכאי להטבות לפי סעיף 14א(א) או (ג), לפי הענין, יחויב במס בשיעור של 5%;

(2) הוראות סעיף 167 לענין חלקו היחסי ברווחים שלא חולקו, לא יחולו על רווחים כאמור שמקורם בדיבידנד שקיבלה חברת ההחזקות הישראלית מחברה תושבת חוץ שאת מניותיה רכשה לפני שהיה לתושב ישראל כאמור בסעיף 14א(א) או (ג), ועל רווחים

ד ב ר י ה ס ב ר

ועלה לישראל יינתנו ההטבות הניתנות לעולה, כאילו היה בעל מניות בחברה תושבת חוץ.

מוצע לקבוע סייג לתחולת סעיף 75 לפקודה, החל על חברה נשלטת זרה, במקרה שבו החברה המוחזקת היא גם חברה נשלטת זרה כהגדרתה בסעיף האמור.

הישראלית שהם תושבי ישראל, ישלמו מדי שנה מס על רווחי החברה שלא חולקו, כאילו שולמו להם כדיבידנד. במועד חלוקת הדיבידנד בפועל או במועד מכירת המניות, יינתן זיכוי בשל המס ששולם על הדיבידנד הרעיוני.

ליחיד שהיה בעל מניות בחברת החזקות ישראלית

שמקורם ברווח הון שהיה לחברת החזקות הישראלית במכירת מניות בחברה תושבת חוץ שמניותיה נרכשו כאמור, והכל בתקופה שעל פי סעיפים 14(א) או 97(ג) או 97(ב) היו הכנסות כאמור פטורות ממס בידי בעל המניות אילו היו מתקבלות בידיו במישרין.

מכירת מניה
בחברת החזקות
ישראלית

67ט. (א) במכירת מניה של חברת החזקות ישראלית על ידי תושב ישראל, יינתן לו זיכוי מהמס החל על רווח ההון, בסכום השווה למס ששילם הוא או מי שממנו קיבל את המניות במכירה פטורה ממס או בהורשה, על הרווחים שלא חולקו לפי סעיף 67 בשל המניה שנמכרה, ובלבד שטרם קיבל אותם כדיבידנד; סכום המס ששולם כאמור יתואם מתום שנת המס שבה רואים את הרווחים שלא חולקו כאילו התקבלו כדיבידנד, עד מועד מכירת המניה, ובלבד שלא יינתן זיכוי בסכום העולה על המס החל במכירת המניה.

(ב) הוראות סעיף 94ב לא יחולו במכירת מניה בחברת החזקות ישראלית לגבי רווחים ראויים לחלוקה כהגדרתם בסעיף 94ב, אשר בשלם המוכר מס לפי סעיף 67ז(א).

67י. (א) לענין סעיף זה –

חברה שחדלה
להיות חברת
החזקות
ישראלית

“חלק רווח ההון הריאלי המזכה” – רווח ההון הריאלי כשהוא מוכפל ביחס שבין התקופה שמיום הרכישה עד תום שנת הסיום לבין התקופה שמיום הרכישה עד ליום המכירה;

“יתרת רווח ההון הריאלי” – ההפרש שבין רווח ההון הריאלי לבין חלק רווח ההון הריאלי המזכה;

“שנת הסיום”, לענין חברה שחדלה להיות חברת החזקות ישראלית – אם חדלה לפי סעיף 67ג(ג) – השנה שקדמה לשנה שבה חדל להתקיים התנאי המזכה, ואם חדלה לפי סעיף 67ג(ד) – השנה שבה ניתנה ההודעה לפי הסעיף האמור.

(ב) חדלה חברה להיות חברת החזקות ישראלית, יחולו הוראות אלה:

(1) מכרה החברה, בשנה כלשהי שלאחר שנת הסיום, נכס שאילו היה נמכר בהיותה חברת החזקות ישראלית היתה החברה פטורה ממס במכירתו בהתאם להוראות סעיף 67ה(א), תהיה החברה פטורה ממס על חלק רווח ההון הריאלי המזכה וחיבת במס על יתרת רווח ההון הריאלי;

(2) דיבידנד שחילקה החברה לתושב חוץ בשנה כלשהי שלאחר שנת הסיום, שמקורו ברווחים שנצברו בחברה בשנים שבהן היתה חברת החזקות ישראלית, או שמקורו בחלק רווח ההון הריאלי המזכה, יחויב במס בשיעור של 5%;

ד ב ר י ה ס ב ר

הוראות הפרק בנסיבות שבהן לא מתקיימים התנאים למתן ההטבות, תוך שמירת ההטבות לגבי התקופה שבה הן התקיימו.

כמו כן מוצעות הוראות לענין חברה שחדלה להיות חברת החזקות ישראלית, בין אם על פי בקשתה ובין בשל כך שחדל להתקיים בה תנאי המזכה אותה להיחשב כחברת החזקות ישראלית, אשר עיקרן הוא מניעת החלת

(3) יראו תושב ישראל שהוא בעל מניות בחברה, במישרין או בעקיפין, כאילו בתום שנת המס שבה מכרה החברה נכס כאמור בפסקה (1), קיבל כדיבידנד את חלקו היחסי בחלק רווח ההון הריאלי המזכה, והוא יחויב עליו במס כאמור בסעיף 167(ב), ויחולו הוראות סעיפים 167 ו-167 בהתאמה.

סייג לתחולת סעיף 75 (א) 167. בסעיף זה, "חברה נשלטת זרה" ו"רווחים שלא שולמו" – כהגדרתם בסעיף 75(א).

(ב) היתה חברה מוחזקת חברה נשלטת זרה, לא יחולו הוראות סעיף 75 על חברת ההחזקות הישראלית המחזיקה בה ועל בעל שליטה בה שהוא תושב ישראל, לגבי רווחים שלא שולמו מהחברה המוחזקת; לא יראו בעל מניות כתושב ישראל רק בשל היותו בעל מניות בחברת החזקות ישראלית.

14. בסעיף 68א(ג) לפקודה, במקום "75" יבוא "88". תיקון סעיף 68א

15. בסעיף 75(א) לפקודה – תיקון סעיף 75

(1) בפסקה (2), במקום ההגדרה "אמצעי שליטה" יבוא:

"אמצעי שליטה" – כהגדרתם בסעיף 88;

(2) פסקה (9) – תימחק;

(3) במקום ההגדרה "קרוב" יבוא:

"קרוב" – כהגדרתו בסעיף 88.

16. אחרי סעיף 75 לפקודה יבוא: הוספת סעיף 75

"פרק רביעי 2: נאמנויות

הגדרות 75. בפרק זה –

"אמצעי שליטה", "בעל מניות מהותי", "קרוב" ו"תמורה" – כהגדרתם בסעיף 88;

"הכנסת הנאמן" – הכנסה שהופקה או שנצמחה מנכסי הנאמן;

"הקניה" – העברת נכס לנאמן בנאמנות, בלא תמורה או במחיר הנמוך באופן משמעותי מהמחיר שיש לצפות לו במכירה על ידי מוכר מרצון לקונה מרצון;

ד ב ר י ה ס ב ר

בישראל. הוועדה הציבורית לרפורמה במס הכנסה המליצה כי נושא מיסוי הנאמנויות, שהוא מורכב וסבוך, יוסדר בהמשך בחקיקה מתאימה, שכן בלא הסדר כאמור קיימת לכאורה אפשרות להתחמקות משיטת המיסוי הפרסונלי, באמצעות שימוש בנאמנות.

לסעיף 75 המוצע

מוצע להגדיר מונחים שונים לענין הנאמנויות. מוצע לקבוע כי נאמנות היא הסדר שעל פיו מחזיק נאמן בנכס לטובת נהנה, בין אם ההסדר הוא בישראל ובין אם הוא מחוץ לישראל.

סעיפים 14 ו-15 הגדרות של מונחים שונים מסעיף 75 לסעיף 88 לפקודה. התיקונים המוצעים נובעים מהעברת

סעיף 16 מוצע להוסיף לפקודה פרק שבו ייקבעו הוראות לענין מיסוי נאמנויות.

בתחילת שנת 2003 נכנסה לתוקף הרפורמה במס הכנסה אשר החילה על תושבי ישראל את שיטת המיסוי הפרסונלי. על פי שיטת מיסוי זו, כל ההכנסות העסקיות וההכנסות מריבית, דמי שכירות, דיבידנד וכדומה, של תושבי ישראל, המופקות מחוץ לישראל, חייבות במס

"חברה להחזקת נכסי נאמנות" – חברת־בני־אדם המחזיק בנכסי הנאמן בעבור הנאמן, במישרין או בעקיפין;

"חלוקה" – העברת נכס או הכנסה או מתן טובת הנאה על ידי הנאמן, לנהנה או לטובתו, במהלך קיומה של הנאמנות או בשל סיומה;

"יוצר", של נאמנות – כמשמעותו בסעיף 75ד;

"מגן הנאמנות" (Protector) – מי שלפי מסמכי הנאמנות יש לו סמכות למנות את הנאמן או לפטרו, לתת לנאמן הוראות, או שאישורו נדרש לפעולות של הנאמן;

"נאמן" – אדם, לרבות תאגיד כמפורט בתוספת השניה, שהוקנו לו נכסים או הכנסות מנכסים או שהוא מחזיק בנכסים בנאמנות; בכל מקום בפרק זה שבו מדובר בנאמן, משמעו הנאמן בתפקידו זה, בנאמנות שבה מדובר; שר האוצר רשאי להוסיף בצו תאגידים לתוספת השניה;

"נאמנות" – הסדר שעל פיו מחזיק נאמן בנכס לטובת נהנה, שנעשה בישראל או מחוץ לישראל, בין אם הוא מוגדר על פי הדין החל עליו כנאמנות ובין אם הוא מוגדר אחרת, ויכול שהנכס המוקנה יהיה הכנסה מנכס אף אם הנכס שממנו היא נובעת לא הוקנה לנאמן;

"נאמנות בלתי הדירה" – נאמנות שאינה נאמנות הדירה, ובלבד שנמסר לפקיד השומה תצהיר של יוצר הנאמנות ושל הנאמן על היותה נאמנות בלתי הדירה ואישור עורך דין על כך, בטופס שקבע המנהל;

"נאמנות הדירה" – נאמנות שמתקיים בה לפחות אחד מאלה:

(1) קיימת אפשרות לבטלה או להעביר או להחזיר נכס או הכנסה, ליוצר, לבן זוגו, לילדו שבשנת המס טרם מלאו לו 18 שנים, לעיזבונו או לחברת־בני־אדם מוחזק, והכל במישרין או בעקיפין;

(2) אחד או יותר מן הנהנים הוא היוצר או בן זוגו, או שהיוצר או בן זוגו יכול להפוך לנהנה;

(3) אחד או יותר מן הנהנים הוא ילדו של היוצר שבשנת המס טרם מלאו לו 18 שנים, והיוצר או בן זוגו עודו בחיים;

(4) אחד או יותר מן הנהנים הוא חברת־בני־אדם, שאינו מוסד ציבורי כהגדרתו בסעיף 9(2), ש־10% או יותר מסוג כלשהו של אמצעי השליטה בו מוחזקים בידי היוצר או בידי בן זוגו, במישרין או בעקיפין (בהגדרה זו – חברת־בני־אדם מוחזק);

(5) הנאמן או מגן הנאמנות הוא היוצר או חברת־בני־אדם מוחזק;

(6) הנאמן או מגן הנאמנות הוא קרובו של היוצר, אלא אם כן הוכח

ד ב ר י ה ס ב ר

שהוקנו לו או שנרכשו על ידו. הואיל ולגבי נאמנות שבה כל הנהנים הם תושבי חוץ ולגבי כמה ענינים נוספים מוצעת הבחנה בין נאמנות הדירה לבין נאמנות בלתי הדירה, מוצע להגדיר מונחים אלה.

עוד מוצע להגדיר מיהו נאמן, מהי הקניה של נכס לנאמן ומהי חלוקה של נכס או הכנסה לנהנה. מוצע לקבוע כי הכנסת הנאמן היא הכנסה שהופקה או שנצמחה מנכסי הנאמן וכי נכסי הנאמן הם נכסים

להנחת דעתו של המנהל כי היתה הצדקה מיוחדת למינוי הקרוב כנאמן וכי אין במינוי כדי להעיד על יכולת לכוון את פעילות הנאמן או לתת לו הוראות לענין הנאמנות; לענין הגדרה זו, "קרוב" – בהגדרתו בפסקאות (1) עד (3) של ההגדרה "קרוב" בסעיף 88;

(7) ליוצר או לקרובו היכולת לכוון את פעילות הנאמן, או לתת לו הוראות בענין אופן ניהול הנאמנות, נכסיה, שינוי הנהנים בה, או חלוקת נכסי הנאמן והכנסת הנאמן לנהנים, או שאישורו נדרש לפעולות של הנאמן, או שיש לו היכולת להורות על ביטול הנאמנות או על החלפת הנאמן שלא בשל עילה שבדין, והכל במישרין או בעקיפין;

(8) זהותו של אחד או יותר מן הנהנים אינה ידועה, או שזהותו של בעל מניות, במישרין או בעקיפין, בנהנה שהוא חבר־בני־אדם אינה ידועה, אלא אם כן הוכח להנחת דעתו של פקיד השומה שאותו הנהנה אינו יכול להיות היוצר, בן זוגו, ילדו של היוצר שטרם מלאו לו 18 שנים, או חבר־בני־אדם מוחזק;

(9) לא נמסר תצהיר ואישור עורך דין, כאמור בהגדרה "נאמנות בלתי הדירה";

"נאמנות יוצר תושב חוץ" – כאמור בסעיף 75ט;

"נאמנות לפי צוואה" – נאמנות שנוצרה לפי הוראות צוואה;

"נאמנות נהנה תושב חוץ" – נאמנות שהתקיימו בה התנאים האמורים בסעיף 75א);

"נאמנות תושבי ישראל" – נאמנות כאמור בסעיף 75ז;

"נהנה", בנאמנות – כמשמעותו בסעיף 75ה;

"נכס" – כל רכוש, בין מקרקעין ובין מיטלטלין, וכן כל זכות או טובת הנאה ראויות או מוחזקות, והכל בין שהם בישראל ובין שהם מחוץ לישראל;

"נכסי הנאמן" – נכסים שהוקנו לנאמן או שנרכשו על ידו, לרבות כשהם מוחזקים בעבורו בידי חברה להחזקת נכסי נאמנות, ואף אם הם רשומים על שמה;

"תושב חוץ" – לרבות מי שבמועד פטירתו היה תושב חוץ;

"תושב ישראל" – לרבות אזרח ישראלי שהוא תושב אזור בהגדרתם בסעיף 3א ולרבות מי שבמועד פטירתו היה תושב ישראל או אזרח ישראלי כאמור.

75ד. (א) יוצר של נאמנות הוא אדם שהקנה לנאמן נכס, במישרין או בעקיפין, לרבות באמצעות נאמנות אחרת, ויראו כיוצר גם את אלה:

(1) מי שהיה בעל מניות מהותי, במישרין או בעקיפין, בחבר־בני־אדם במועד שבו חבר־בני־אדם הקנה לנאמן את הנכס;

(2) מי שהיה בעל מניות, במישרין או בעקיפין, בחבר־בני־אדם במועד שבו חבר־בני־אדם הקנה לנאמן את הנכס, והוא או קרובו הם נהנים באותה נאמנות;

(3) הקנה נאמן נכס או הכנסה לנאמן אחר לאחר שנפטר אחרון היוצרים, בלי שניתנה על כך הוראה במסמכי הנאמנות או בהחלטה של בית משפט, יראו גם את הנהגה כיוצר בנאמנות שלפיה פועל הנאמן האחר;

(4) היתה לנהנה יכולת לשלוט או להשפיע, במישרין או בעקיפין, על אופן ניהול הנאמנות, על נכסי הנאמן, על קביעת הנהגים שלא מכוח קביעה של היוצר, על מינוי הנאמנים או על החלפתם, או על חלוקת נכסי הנאמן או הכנסת הנאמן לנהנים, יראו גם את הנהגה כיוצר;

(5) הוקנה לנאמן בנאמנות יוצר תושב חוץ נכס שמקורו בנכס שהועבר מתושב ישראל שהוא או קרובו נהנה בנאמנות, יראו את תושב ישראל האמור כיוצר באותה נאמנות.

(ב) הקנה נאמן נכס או הכנסה לנאמן אחר יראו את היוצר שהקנה לנאמן את הנכס או ההכנסה כמי שהקנה אותם לנאמן האחר, ולא יראו את הנאמן כיוצר.

נהנה בנאמנות 75. נהנה בנאמנות הוא מי שזכאי להיות נהנה כאמור בהתקיים תנאי או מהכנסות הנאמן, במישרין או בעקיפין, לרבות אלה:

(1) מי שיהיה זכאי להיות נהנה כאמור בהתקיים תנאי או בהגיע מועד שנקבע במסמכי הנאמנות; ואולם לא יראו כנהנה את מי שזכויותיו מותנות בפטירתו של היוצר או של נהנה אחר, כל עוד היוצר או הנהנה האחר עודם בחיים;

(2) נהנה שטרם נולד;

(3) נהנה בעקיפין באמצעות שרשרת נאמנויות;

(4) בעל מניות, במישרין או בעקיפין, בחבר-בני-אדם שהוא נהנה.

חייבה של הכנסת 175. (א) הכנסת הנאמן תחויב במס בשנת המס שבה הופקה או נצמחה. הנאמן במס

(ב) בר השומה ובר החיוב במס בשל הכנסת הנאמן ובשל פעולות בנכסי הנאמן יהיה הנאמן.

ד ב ר י ה ס ב ר

כאמור תלויה בהתקיים תנאי או בהגיע מועד מסוים, ואף אם הוא נהנה בעקיפין, באמצעות נאמנות אחרת או באמצעות שרשרת נאמנויות.

לסעיף 175 המוצע

מוצע לקבוע הוראות לענין חייבן במס של ההכנסות בנאמנות. הוראות אלה יחולו על כל סוגי הנאמנויות המפורטים בפרק. מוצע לקבוע כי הכנסת הנאמן תחויב במס בשנה שבה הופקה או נצמחה. בר השומה ובר החיוב במס בשל ההכנסות יהיה הנאמן, אף אם לענין תחולת הוראות דיני המס בישראל רואים אותן כהכנסות היוצר או כהכנסות הנהנה.

לסעיף 175 המוצע

יוצר הנאמנות הוא מי שהקנה לנאמן נכס או הכנסה מנכס בלא תמורה או בתמורה חלקית, לטובת נהנה. מוצע לקבוע כי יראו כיוצר גם בעל מניות מהותי, במישרין או בעקיפין, בחבר-בני-אדם שהקנה לנאמן נכס וכן בעל מניות בחבר-בני-אדם שהוא הנהנה. עוד מוצע לקבוע נסיבות שבהן יראו נהנה כיוצר וכן לקבוע כי יראו יוצר בנאמנות שיצרה נאמנות אחרת כיוצר בנאמנות האחרת.

לסעיף 175 המוצע

מוצע לקבוע כי נהנה הוא כל אדם שזכאי ליהנות מנכסי הנאמנות או מהכנסתה, אף אם זכאותו ליהנות

(ג) שיעור המס שבו תחויב הכנסת הנאמן הוא שיעור המס המרבי שנקבע בסעיף 121.

(ד) על אף האמור בסעיף קטן (ג), נקבע לסוג הכנסה של יחיד שיעור מס אחר, תחויב הכנסת הנאמן מאותו סוג במס שנקבע כאמור.

(ה) על הכנסת הנאמן לא יחול פטור ממס הניתן להכנסה מוגבלת בתקרה, וכן לא יחולו לגביה הוראות סעיף 11 או הוראות הפרק השלישי בחלק ג.

(ו) קביעת הכנסת הנאמן או הכנסתו החייבת תיעשה על פי הוראות פקודה זו, גם אם הנאמן הוא תושב חוץ וגם אם הנאמנות היא על פי דין זר או שחלות עליה הוראות דין זר.

(ז) הפסדים שהיו לנאמן (בפרק זה – הפסדי הנאמן) אינם ניתנים לקיזוז מהכנסתו של היוצר או של הנהנה, והמס החל על הכנסת הנאמן אינו ניתן לקיזוז כנגד המס החל על הכנסות היוצר או הנהנה, אלא אם כן נאמר בפרק זה במפורש אחרת.

(ח) הפסדי היוצר והנהנה אינם ניתנים לקיזוז כנגד הכנסת הנאמן, והמס החל על הכנסת היוצר והנהנה אינו ניתן לקיזוז כנגד המס החל על הכנסת הנאמן, אלא אם כן נאמר בפרק זה במפורש אחרת.

(ט) לענין חישוב רווח הון במכירה על ידי הנאמן של נכס שהוקנה לו בלא תמורה, ולענין חישוב הפחת בשל נכס כאמור, ייקבעו המחיר המקורי של הנכס, יתרת המחיר המקורי ויום הרכישה של הנכס, כפי שהיו בידי היוצר, וסכום הפחת יהיה הסכום שהיוצר היה רשאי לנכות בשל אותו נכס; הוראות אלה לא יחולו על אחד מאלה:

(1) נכס בישראל שהוחזק במישרין או בעקיפין על ידי יוצרים שהיו תושבי חוץ במועד שהוקנה לנאמן;

(2) נכס שהוקנה לנאמן על ידי יוצר שהוא חבר בני-אדם תושב ישראל.

(י) הוראות סעיף זה יחולו בין אם לפי הוראות פרק זה רואים את הכנסת הנאמן כהכנסת היוצר ואת נכסי הנאמן כנכסי היוצר ובין אם רואים אותם כהכנסת הנהנה וכנכסי הנהנה.

175. (א) (1) נאמנות תושבי ישראל היא נאמנות שבמועד יצירתה יוצר אחד לפחות ונהנה אחד לפחות בה היו תושבי ישראל, ובשנת המס היה יוצר אחד או נהנה אחד לפחות בה תושב ישראל.

נאמנות תושבי ישראל

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 175 המוצע

נאמנות שבמועד יצירתה היו בה לפחות יוצר אחד תושב ישראל ונהנה אחד תושב ישראל ובשנת המס לפחות יוצר אחד או נהנה אחד הוא תושב ישראל, תיקרא "נאמנות תושבי ישראל" והיא תיחשב כתושבת ישראל.

עוד מוצע לקבוע הוראות לענין שיעורי המס שבהם תחויב הכנסת הנאמן. מוצע כי קביעת הכנסת הנאמן וחיובה במס ייעשו לפי הוראות הפקודה גם אם הנאמן הוא תושב חוץ וגם אם חלות על הנאמנות הוראות דין זר.

(2) יראו כנאמנות תושבי ישראל נאמנות שאינה נאמנות יוצר תושב חוץ ואינה נאמנות נהנה תושב חוץ.

(3) על אף האמור בפסקאות (1) ו-(2), לא יראו נאמנות לפי צוואה כנאמנות תושבי ישראל.

(4) נאמנות תיחשב כנאמנות תושבי ישראל בין אם היא נאמנות הדירה ובין אם היא נאמנות בלתי הדירה.

(5) תושבותו של נהנה שטרם נולד תיקבע לפי תושבות הוריו.

(ב) נאמנות תושבי ישראל תיחשב כתושבת ישראל, ויראו את הכנסת הנאמן כהכנסתו של יחיד תושב ישראל ואת נכסי הנאמן כנכסים של תושב ישראל.

(ג) בנאמנות תושבי ישראל יראו את הכנסת הנאמן כהכנסתו של היוצר ואת נכסי הנאמן כנכסיו של היוצר; הוראות אלו ימשיכו לחול גם לאחר שנפטר אחרון היוצרים.

(ד) הקנייה לנאמן בנאמנות תושבי ישראל, על ידי יחיד, שנעשתה בלא תמורה לא תיחשב כמכירה לענין הוראות חלק ה.

(ה) היה יוצר אחד לפחות לתושב ישראל לראשונה, או לתושב חוזר, כאמור בסעיף 14(א) או (ג), ולא היה בשנת המס יוצר אחר בנאמנות שהוא תושב ישראל, יחולו על הכנסת הנאמן, נוסף על הוראות סעיף 175, גם ההוראות לפי סעיפים 14(א) או (ג), 16 או 97(ב) או (ב3), לפי הענין.

(ו) חלוקה בנאמנות תושבי ישראל תחויב במס, או תהיה פטורה ממס, כפי שהיה אילו היה הנכס מועבר מהיוצר לנהנה במישרין; היו בנאמנות כמה יוצרים והעברה מלפחות אחד מהם לנהנה היתה מחויבת במס אילו היתה נעשית במישרין, תחויב החלוקה במס.

(ז) הוראות סעיף 175 וסעיפים קטנים (ב), (ג) ו-(ה) לא יחולו על הכנסת הנאמן בנאמנות תושבי ישראל שהיא נאמנות בלתי הדירה, שחולקה לנהנה תושב ישראל, ויראו אותה כהכנסת הנהנה, והכל אם התקיימו כל אלה:

(1) החלוקה נעשתה לפני תום שישה חודשים מסוף שנת המס שבה הופקה ההכנסה או נצמחה, או עד מועד הגשת הדוח לשנת המס האמורה, לפי המוקדם;

(2) ההכנסה נכללה בדוח שהגיש הנאמן לפי סעיף 131 כהכנסה שחולקה ולא הובאה בחשבון בחישוב הכנסת הנאמן או הכנסתו החייבת;

ד ב ר י ה ס ב ר

בנאמנות תושבי ישראל שהיא נאמנות בלתי הדירה רשאי הנהנה לבקש כי הכנסות שחולקו לו יחויבו במס בתיק המס שלו, אם התקיימו התנאים הקבועים בסעיף.

הקנייה לנאמנות כאמור על ידי יחיד לא תיחשב כמכירה ועל כן לא תחויב במס, אם היתה בלא תמורה. חלוקה לנהנה תחויב במס או תהיה פטורה ממנו כפי שהיה אילו היה הנכס מועבר מהיוצר לנהנה במישרין.

(3) ההכנסה נכללה בדוח שהגיש הנהנה לפי סעיף 131 לאותה שנת מס;

(4) הנאמן והנהנה צירפו לדוח שהגישו לפי פסקאות (2) ו-(3). לפי הענין, הודעה על החלוקה ובקשה שיראו את הכנסת הנאמן שחולקה כהכנסת הנהנה.

(ח) הוראות סעיף 175 וסעיפים קטנים (ב) עד (ה) לא יחולו לגבי נאמנות תושבי ישראל שהיא נאמנות הדירה ושבה יוצר אחד בלבד, אם היוצר והנאמן ביקשו כי בר השומה ובר החיוב במס בשל הכנסת הנאמן יהיה היוצר; בקשה כאמור תוגש לפקיד השומה יחד עם הדוח לפי סעיף 131 לשנת המס שבה נוצרה הנאמנות; הוגשה בקשה כאמור, יחולו הוראות אלה:

(1) בר השומה ובר החיוב במס בשל הכנסת הנאמן יהיה היוצר והוא יהיה חייב להגיש עליה דוח לפי סעיף 131 כל עוד היוצר בחיים;

(2) חוב מס סופי בשל הכנסת הנאמן שהיה ליוצר, ניתן לגבותו גם מנכסי הנאמן ומהכנסת הנאמן;

(3) בחירתם של היוצר והנאמן תחול גם בשנות המס הבאות והם לא יהיו רשאים לחזור בהם מבחירתם כל עוד היוצר חי והינו תושב ישראל.

775. נאמנות תחדל להיות נאמנות תושבי ישראל החל במועד שבו לא התקיימו בה התנאים הקבועים בסעיף 175(א) ויחולו באותו מועד על נכסי הנאמן, למעט על זכות במקרקעין ועל זכות באיגוד מקרקעין, הוראות סעיף 100א.

נאמנות שחדלה להיות נאמנות תושבי ישראל

775.ט7. (א) נאמנות יוצר תושב חוץ היא נאמנות שבמועד יצירתה ובשנת המס כל יוצריה הם תושבי חוץ, או שבשנת המס כל יוצריה וכל הנהנים בה הם תושבי חוץ, ובלבד שאינה נאמנות לפי צוואה.

נאמנות יוצר תושב חוץ

(ב) על נאמנות יוצר תושב חוץ יחולו הוראות סעיף 175, למעט סעיפים קטנים (א) ו-(ג) שבו, בשינויים המחויבים, בין אם היתה נאמנות הדירה ובין אם היתה נאמנות בלתי הדירה.

(ג) נאמנות יוצר תושב חוץ תיחשב כתושבת חוץ, ויראו את נכסי הנאמן כנכסים המוחזקים בידי יחיד תושב חוץ ואת הכנסת הנאמן כהכנסה של יחיד תושב חוץ; היו היוצרים תושבי כמה מדינות חוץ, יראו את נכסי הנאמן כמוחזקים באופן יחסי על ידי יחידים תושבי אותן מדינות ואת

ד ב ר י ה ס ב ר

במס רווח הון במועד המכירה הרעיוני או במועד מימוש הנכס, לפי בחירתו.
לסעיף 75 המוצע

נאמנות שבמועד יצירתה ובשנת המס היו כל יוצריה תושבי חוץ או שבשנת המס כל יוצריה וכל הנהנים בה הם תושבי חוץ, תיקרא "נאמנות יוצר תושב חוץ", והיא תחשב כתושבת חוץ כך שהכנסותיה יחויבו במס כפי שמחויבות במס הכנסותיו של תושב חוץ.

לסעיף 75 המוצע

בנאמנות תושב ישראל שהיא נאמנות הדירה, רשאי היוצר לבקש כי הוא יהיה בר החיוב ובר השומה.

מוצע לקבוע כי במועד שלא מתקיימים עוד התנאים לסיווג הנאמנות כנאמנות תושבי ישראל יחולו לגבי הנכסים הוראות סעיף 100א לפקודה, כפי שהיו חלות לגבי נכסים המוחזקים על ידי היוצר במישרין, והיינו – יראו את הנכסים כאילו נמכרו והנאמן יחויב

הכנסת הנאמן כאילו הופקה או נצמחה באופן יחסי על ידי יחידים תושבי אותן מדינות, בהתאם לשווי הנכסים שהוקנו לנאמן על ידי כל יוצר, כפי שהיה במועד ההקניה.

57. (א) נאמנות נהנה תושב חוץ היא נאמנות שבשנת המס התקיימו בה כל אלה, ובלבד שלא מתקיים בה האמור בסעיף 175(א)(1) והיא אינה נאמנות לפי צוואה:

(1) היא נאמנות בלתי הדירה;

(2) כל הנהנים בה הם יחידים תושבי חוץ, שזהותם ידועה; לענין זה יראו נהנה שטרם נולד כנהנה שזהותו ידועה;

(3) יוצר אחד לפחות בה הוא תושב ישראל;

(4) אם במועד יצירתה התקיימו בה התנאים האמורים בפסקאות (1) עד (3) –

(א) נקבע במסמכי הנאמנות במפורש שלא ניתן לצרף לה נהנה תושב ישראל;

(ב) ברוח שהגיש היוצר לפי סעיף 131 לשנת יצירת הנאמנות, הוצהר כי אין בה נהנה תושב ישראל, או נהנה תושב ישראל שזכאותו בנאמנות מותנית בחדלותו להיות תושב ישראל, ולא ניתן לצרף אליה נהנה כאמור.

(ב) בנאמנות נהנה תושב חוץ, יראו את הכנסת הנאמן כהכנסתו של הנהנה ואת נכסי הנאמן כנכסי הנהנה.

(ג) נאמנות נהנה תושב חוץ תיחשב כתושבת חוץ, ויראו את נכסי הנאמן כנכסים המוחזקים בידי יחיד תושב חוץ ואת הכנסת הנאמן כהכנסה של יחיד תושב חוץ; היו הנהנים תושבי כמה מדינות חוץ, יראו את נכסי הנאמן כמוחזקים באופן יחסי על ידי תושבי אותן מדינות ואת הכנסת הנאמן כאילו הופקה או נצמחה באופן יחסי על ידי תושבי אותן מדינות, על פי חלקם היחסי בהכנסת הנאמן ובנכסי הנאמן בעת חלוקה; לענין זה, תושבותו של נהנה שטרם נולד תיקבע לפי תושבות הוריו.

(ד) הקניה לנאמן בנאמנות נהנה תושב חוץ תחויב במס כפי שהיה אילו היה הנכס מועבר מהיוצר לתושב החוץ במישרין.

(ה) חלוקה לנהנה בנאמנות נהנה תושב חוץ לא תיחשב כמכירה לענין הוראות חלק ה.

(ו) הנאמן יצרף, מדי שנה, לרוח שהגיש לפי סעיף 131, הודעה בטופס שקבע המנהל, על כל חלוקה שנעשתה בשנת המס, לרבות שמות הנהנים והסכומים שחולקו להם, וכן הצהרה כאמור בסעיף קטן 175(א)(ב), ואולם אם

ד ב ר י ה ס ב ר

תיקרא "נאמנות נהנה תושב חוץ" ותושבותה תיקבע בהתאם לתושבותו של הנהנה, כך שהכנסת הנאמן תחויב במס כפי שמחויבת במס הכנסתו של תושב חוץ.

לסעיף 57 המוצע

נאמנות בלתי הדירה, שכל הנהנים בה הם תושבי חוץ שזהותם ידועה ויוצר אחד לפחות הוא תושב ישראל,

הנאמן אינו חייב להגיש דוח לפי סעיף 131 לאותה שנת מס – יגיש לפקיד השומה הודעה והצהרה כאמור עד יום 30 באפריל של השנה שלאחר שנת המס.

175א. (א) היה אחד מן הנהנים בנאמנות לתושב ישראל לראשונה או לתושב חוזר, כאמור בסעיף 14(א) או (ג), תחדל הנאמנות להיות נאמנות נהנה תושב חוץ; החל באותו מועד יחולו לגבי הנאמנות הוראות סעיף 175, וכן הוראות לפי סעיפים 14(א) או (ג), 16 או 97(ב) או (33). לפי הענין, כפי שהיו חלות אילו היתה ההכנסה מופקת במישרין על ידי הנהנה שהיה לתושב ישראל.

נאמנות שחדלה להיות נאמנות נהנה תושב חוץ

(ב) לא הגיש הנאמן הודעה והצהרה כאמור בסעיף 175(ג), לשנת מס מסוימת, יראו כאילו באותה שנת מס היה בנאמנות נהנה תושב ישראל ויחולו הוראות סעיף 175.

(ג) מצא פקיד השומה כי על אף הצהרות היוצר והנאמן לא התקיימו התנאים האמורים בסעיף 175(א)(4) או כי הנאמנות היתה נאמנות הדירה, יראו את הנאמנות כאילו לא היתה מלכתחילה נאמנות נהנה תושב חוץ ופקיד השומה ישום את הכנסת הנאמן בהתאם לכך; היו לנאמן בעת קביעת השומה כאמור שומות סופיות לשנים קודמות, רשאי פקיד השומה, על אף הוראות כל דין, לשום את הכנסת הנאמן באותן שנים, בתוך שנתים מתום שנת המס שבה מצא כאמור.

175ב. (א) בנאמנות לפי צוואה יראו את הכנסת הנאמן כהכנסתו של הנהנה ואת נכסי הנאמן כנכסי הנהנה.

נאמנות לפי צוואה

(ב) (1) היה בנאמנות לפי צוואה נהנה תושב ישראל אחד לפחות, תיחשב הנאמנות כתושבת ישראל, ויראו את הכנסת הנאמן כהכנסה של תושב ישראל ואת נכסי הנאמן כנכסים המוחזקים בידי תושב ישראל.

(2) לא היה בנאמנות לפי צוואה נהנה תושב ישראל, תיקבע תושבותה של הנאמנות בהתאם לתושבותו של הנהנה, ויראו את ההכנסה כאילו הופקה על ידי תושב מדינת תושבותו ואת הנכסים כמוחזקים על ידי תושב מדינה כאמור; היו הנהנים תושבי כמה מדינות חוץ, יראו את נכסי הנאמן כמוחזקים באופן יחסי על ידי תושבי אותן מדינות ואת הכנסת הנאמן כאילו הופקה או נצמחה באופן יחסי על ידי תושבי אותן מדינות, על פי חלקם היחסי בהכנסת הנאמן ובנכסי הנאמן

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 57זב המוצע

מוצע לקבוע כי בנאמנות שנוצרה לפי צוואה יראו את הכנסת הנאמן כהכנסת הנהנה ותושבותה של הנאמנות תיקבע בהתאם לתושבותו של הנהנה.

הקניה לנאמן וחלוקה לנהנה לא ייחשבו כמכירה לענין הוראות חלק ה לפקודה ולפיכך לא יחויבו במס רווח הון.

הקניה של נכס לנאמנות נהנה תושב חוץ תחשב כמכירה לתושב חוץ, ולפיכך תחוייב במס. חלוקה לנהנה לא תיחשב כמכירה ועל כן לא תחוייב במס רווח הון.

לסעיף 57זא המוצע

מוצע לקבוע כי אם אחד הנהנים בנאמנות נהנה תושב חוץ היה לתושב ישראל, היא תחדל להיות נאמנות נהנה תושב חוץ ואולם יחולו על הכנסות הנאמן ההטבות המוקנות לעולה חדש לגבי הכנסותיו מחו"ל.

בעת חלוקה; לענין פסקה זו, יראו את הנאמנות כנאמנות שאין בה נהנה תושב ישראל, רק אם היו כל הנהנים בה תושבי חוץ שזהותם ידועה ויראו נהנה שטרם נולד כנהנה שזהותו ידועה ותושבותו תיקבע לפי תושבות הוריו.

(ג) הקניה לנאמן בנאמנות לפי צוואה וחלוקה לנהנה בנאמנות כאמור לא תיחשב כמכירה לענין הוראות חלק ה.

(ד) הוראות סעיפים 175(ז) ו-175(ח) ו-175(א) יחולו, בשינויים המחויבים, גם לענין נאמנות לפי צוואה.

(ה) היה בנאמנות לפי צוואה נהנה אחד לפחות לתושב ישראל לראשונה, או לתושב חוזר, כאמור בסעיף 14(א) או (ג), ולא היה בשנת המס נהנה אחר בנאמנות שהוא תושב ישראל, יחולו על הכנסת הנאמן, נוסף על הוראות סעיף 175, גם הוראות לפי סעיפים 14(א) או (ג), 16 או 97(ב) או (ב3), לפי הענין.

(ו) חדל נהנה בנאמנות לפי צוואה להיות תושב ישראל, יחולו באותו מועד על נכסי הנאמן, למעט זכות במקרקעין וזכות באיגוד מקרקעין הוראות סעיף 100א, בשינויים המחויבים.

ד"ג. הקנה חברי-בני-אדם תושב ישראל לנאמן נכס, יחולו הוראות אלה:

הקניה מאת חברי-בני-אדם

(1) יראו את ההקניה כמכירה לענין הוראות חלק ה;

(2) יראו את הנכס שהוקנה כדיבידנד שחולק לבעלי המניות היחידים המחזיקים בזכויות באותו חברי-בני-אדם, במישרין או בעקיפין.

חלוקה לנהנים לאחר סיום הנאמנות

175. (א) הסתיימה נאמנות תושבי ישראל או נאמנות יוצר תושב חוץ, ולאחר חלוקת נכסיה נותרו בה הפסדים שלא קוזזו ואשר אילו היו רווחים היו מתחייבים במס בישראל, ייחשבו ההפסדים כהפסדים של היוצר; היו בנאמנות כמה יוצרים, ייחשב חלק יחסי בהפסדים כהפסדו של כל אחד מהיוצרים, בהתאם לשווי הנכסים שהוקנו לנאמן כפי שהיה בעת ההקניה.

(ב) הסתיימה נאמנות נהנה תושב חוץ או נאמנות לפי צוואה, ולאחר חלוקת נכסיה נותרו בה הפסדים שלא קוזזו ואשר אילו היו רווחים היו מתחייבים במס בישראל, ייחשבו ההפסדים כהפסדים של הנהנה; היו בנאמנות כמה נהנים ייחשב חלק יחסי בהפסדים כהפסדו של כל אחד מהנהנים, על פי חלקו היחסי בחלוקת הנכסים וההכנסות, כפי שהיתה בתקופה של ארבע שנים המסתיימת בתום השנה שבה הסתיימה הנאמנות.

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 175 המוצע

מוצעות הוראות לענין חלוקה לנהנה לאחר סיום הנאמנות, הן לענין ייחוס הפסדי הנאמן ליוצר או לנהנה, לפי הענין והן לענין קביעת מחיר מקורי, יתרת מחיר מקורי, יום הרכישה וסכום הפחת, של נכס שהוקנה לנהנה.

לסעיף 175 המוצע

מוצע לקבוע כי בהקניה של נכס על ידי חברי-בני-אדם יראו את ההקניה כמכירת נכס וחלוקת דיבידנד ליחידים שהם בעלי המניות בו, במישרין או באמצעות חברי-בני-אדם אחר.

(ג) בעת סיום הנאמנות יסווגו הפסדי הנאמן למקור ההכנסה בהתאם לסיווגם בידי הנאמן, ויראו את הפסדי הנאמן המועברים משנות מס קודמות כהפסדים מועברים של היוצר או של הנהנה, לפי הענין.

(ד) לענין חישוב רווח הון בידי נהנה שחולק לו נכס ולצורך חישוב הפחת בשל הנכס, יראו את מחירו המקורי של הנכס, את יתרת מחירו המקורי, ואת יום רכישתו, כפי שהיו בידי הנאמן, וסכום הפחת יהיה הסכום שרשאי היה הנאמן לנכות בשל אותו נכס.

75טו. (א) הוראות כל דין לענין תשלום המס, דיווח, גביה ועונשין יחולו על הנאמן בשל הכנסת הנאמן ובשל נכסי הנאמן, אלא אם כן נאמר בפרק זה במפורש אחרת.

הוראות לענין תשלום המס, גביה, דיווח ועונשין

(ב) בנאמנות תושבי ישראל ניתן לגבות חוב מס סופי של הנאמן מכל אחד מן היוצרים, גם אם חדל להיות תושב ישראל.

(ג) הוראות סעיף קטן (ב) יחולו גם, אם מצא פקיד השומה לגבי נאמנות כי על אף הצהרות היוצר והנאמן לא התקיימו התנאים האמורים בסעיף 75(א)(4)(ב).

(ד) היה לנאמן חוב מס סופי, ניתן לגבותו מכל נהנה שנעשתה לטובתו חלוקה לאחר תחילת שנת המס שבשלה קיים החוב, בין אם הסתיימה הנאמנות ובין אם לאו, ובלבד שלא יגבו מן הנהנה יותר מחוב המס הסופי או מהסכום או השווי של הנכסים שקיבל בחלוקה, לפי הנמוך.

(ה) נאמן בנאמנות יוצר תושב חוץ, וכן נאמן בנאמנות נהנה תושב חוץ, לא יהיה חייב להגיש דוח לפי סעיף 131 על הכנסת הנאמן שהופקה או שנצמחה מחוץ לישראל, גם אם הנאמן הוא תושב ישראל וגם אם הגיש דוח לפי סעיף 131 על הכנסה שהופקה או שנצמחה בישראל.

(ו) בסעיף זה, "חוב מס סופי" – כהגדרתו בסעיף 119א(ד), וכן קנס שהוטל לפי פקודה זו או לפי חוק המסים (קנס פיגורים), התשמ"א-1980.³

75טז. (א) היו בנאמנות יותר מנאמן אחד, חייבים הנאמנים במס החל על הכנסת הנאמן יחד ולחוד.

הוראות כלליות

(ב) חברה להחזקת נכסי נאמנות לא תחויב להגיש דוח לפי סעיף 131 או לשלם מס בשל הכנסת הנאמן או בשל נכסי הנאמן המוחזקים בידיה בעבור הנאמן.

(ג) אין בהיותו של נאמן תושב ישראל כדי להטיל חיוב במס או חיוב להגיש דוח בשל הכנסת הנאמן, נוסף על החיובים המפורטים בפרק זה, שלא היה קיים אילו היו כל הנאמנים תושבי חוץ.

ד ב ר י ה ס ב ר

חלוקת נכסי הנאמנות, ובלבד שסך כל הגביה מהנהנה לא תעלה על החוב הסופי של הנאמן או על שווי החלוקה שקיבל הנהנה, לפי הנמוך.

לסעיף 75טז המוצע

מוצע לקבוע כי אם היו שני נאמנים או יותר, ניתן לחייבם יחד ולחוד.

לסעיף 75טז המוצע

מוצע לקבוע כי בנאמנות תושבי ישראל ניתן לגבות חוב מס גם מהיוצר. עוד מוצע כי בכל סוגי הנאמנות חוב מס סופי שהיה לנאמן, ניתן לגבותו גם מהנהנים בעת

³ ס"ח התשמ"א, עמ' 38.

- (1) קרן נאמנות כהגדרתה בסעיף 88, וכן קרן להשקעות משותפות מחוץ לישראל;
- (2) קופת גמל;
- (3) נאמנות שנוצרה לצורך הבטחת קיומו של חיוב מסוים;
- (4) מנהל עיזבון, אפוטרופוס שמונה על ידי בית משפט, נאמן בפשיטת רגל, בעל תפקיד לפי סעיף 350 לחוק החברות, מפרק חברה, כונס נכסים;
- (5) הקדש שהוא מוסד ציבורי כהגדרתו בסעיף 9(2);
- (6) נאמן כהגדרתו בסעיף 102.

סמכות שר האוצר

715.

שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע –

- (1) הוראות לענין מתן זיכוי לנאמן, ליוצר, או נהנה בשל מסים ששילם למדינת חוץ נאמן, יוצר או נהנה באותה נאמנות, על הכנסות שחויבו במס הן בישראל והן מחוץ לישראל;
- (2) הוראות לענין חישוב ההכנסה החייבת של הנאמן או רווח ההון במכירת נכסי הנאמן;
- (3) הוראות למיסוי הכנסת הנאמן באופן יחסי בהתאם לשיעור חלקם של נהנים יחידים תושבי ישראל או יוצרים יחידים תושבי ישראל, בתנאים שקבע, ואת התיאומים הנדרשים, ולצורך זה הוראות לענין חיוב במס רווח הון בשל הקניה, תיקון שומות וקביעת הכנסה גם לאחר המועדים הקבועים בפקודה זו;
- (4) תנאים, מגבלות, הוראות ותיאומים לענין פרק זה, לרבות לענין נאמנות שחדלה להיות נאמנות תושבי ישראל או נאמנות נהנה תושב חוץ.

תיקון סעיף 82 17. בסעיף 82(א) לפקודה, בהגדרה "הסבה", המילה "נאמנות" – תימחק.

18. בסעיף 88 לפקודה –

(1) אחרי "בחלק זה –" יבוא:

"אמצעי שליטה", בחבר-בני-אדם – כל אחת מאלה:

(1) הזכות לרווחים;

ד ב ר י ה ס ב ר

זיכוי בשל מסי חוץ ששולמו על הכנסות שחויבו במס בישראל לפי הפרק המוצע, וכן הוראות למיסוי הנאמנות באופן יחסי, בהתאם לשיעור חלקם של נהנים או יוצרים תושבי ישראל.

סעיף 17 סעיף 82 לפקודה קובע מה דינה של הסבת הכנסה. בשל הסדרת נושא הנאמנויות על פי ההצעה מוצע למעט את נאמנות מגדר הסבה.

לסעיף 75 המוצע

מוצע לקבוע כי הוראות הפרק לא יחולו על קרן נאמנות, קופת גמל, נאמן בנאמנות שנוצרה להבטחת חוב מסוים, מנהל עיזבון, נאמן בפשיטת רגל, מפרק של חברה וכיוצא באלה.

לסעיף 75 דיח המוצע

שר האוצר יוסמך לקבוע הוראות לענין פרק הנאמנויות ובין השאר יוסמך לקבוע הוראות לענין מתן

- (2) הזכות למנות דירקטור או מנהל כללי בחברה, או בעלי תפקידים דומים בחבר-בני-אדם אחר;
- (3) זכות הצבעה באסיפה כללית בחברה, או בגוף מקביל לה בחבר-בני-אדם אחר;
- (4) הזכות לחלק ביתרת הנכסים לאחר סילוק החובות בעת פירוק;
- (5) הזכות להורות למי שלו זכות מן הזכויות האמורות בפסקאות (1) עד (4) על הדרך להפעלת זכותו;
- והכל, בין שהיא מכוח מניות, זכויות למניות או זכויות אחרות, ובין בכל דרך אחרת, לרבות באמצעות הסכמי הצבעה או נאמנות;
- "בעל מניות מהותי" – מי שמחזיק, במישרין או בעקיפין, לבדו או יחד עם אחר, ב-10% לפחות באחד או יותר מסוג כלשהו של אמצעי השליטה בחבר-בני-אדם;
- "יחד עם אחר" – יחד עם קרובו, וכן יחד עם מי שאינו קרובו ויש ביניהם שיתוף פעולה דרך קבע על פי הסכם בענינים מהותיים של חבר-בני-אדם, במישרין או בעקיפין";

- (2) בהגדרה "מדד", בסופה יבוא "על אף האמור, לענין נייר ערך בידי יחיד, הנקוב במטבע חוץ או שערכו צמוד למטבע חוץ, יראו את שער המטבע כמדד";
- (3) ההגדרה "פחת מתואם מהמועד הקובע" – תימחק;
- (4) בהגדרה "מכירה", אחרי "מתנה" יבוא "פדיון";
- (5) אחרי ההגדרה "מכירה" יבוא:

"נייר ערך" – כהגדרת "ניירות ערך" בחוק ניירות ערך, לרבות איגרת חוב או מילווה של מדינת ישראל או בערבותה, איגרת חוב של מדינת חוץ, יחידה, יחידת השתתפות בשותפות נפט ויחידת השתתפות בשותפות סרטים, וכן עסקה עתידית;

"נייר ערך מסחרי" – כהגדרת ניירות ערך מסחריים בחוק ניירות ערך;

"עסקה עתידית" – התחייבות או זכות למסור או לקבל בעתיד כל אחד מאלה: הפרשים בין שערי מטבע חוץ, הפרשי מדד, הפרשי ריבית, נכס או מחיר נכס, והכל בכמות, בסכום, במועד ובתנאים הקבועים בהתחייבות או בזכות, לפי הענין, וכן מכירה של נייר ערך שטרם נרכש על ידי המוכר";

"יחידת השתתפות בשותפות נפט" ו"יחידת השתתפות בשותפות סרטים" – כמשמעותן בתקנות לפי סעיפים 20, 31 ו-98, לפי הענין;

ד ב ר י ה ס ב ר

על רווח הון ריאלי במכירת נייר ערך הנסחר בבורסה חל מס בשיעור של 15%.

בתיקונים המוצעים לחלק ה – סעיפים 88 עד 101 לפקודה – מוצע לקבוע, ככלל, מס בשיעור של 20% על רווח הון בידי יחיד. המס על רווחי הון בידי חברה יהיה בשיעור מס החברות, שנקבע לו תוואי יורד המגיע ל-25% בשנת המס 2010.

סעיף 18 בתיקון מס' 132 לפקודה – שנחקק בעקבות המלצות הוועדה הציבורית לרפורמה במס הכנסה – בוטלו רוב הפטורים שחלו על רווחי הון במכירת מניות בבורסה בתל אביב ועל סוגי ריבית, ואולם בהסדרי המיסוי שנקבעו קיימים הבדלים בשיעורי המס החלים על סוגי הכנסה שונים. לדוגמה, בעוד שעל הכנסתו של יחיד מדיבינדר ועל רווח הון ריאלי במכירת מניות שאינן נסחרות בבורסה חל מס בשיעור של 25%.

- (6) בהגדרה "תמורה", בסופה יבוא "בפדיון איגרת חוב או נייר ערך מסחרי, יראו את הפרשי ההצמדה כחלק מהתמורה";
- (7) במקום ההגדרה "קרוב" יבוא:

"קרוב", של אדם – כל אחד מאלה:

- (1) בן זוגו, אחיו, אחותו, הורו, הורה הורו, צאצאו וצאצא בן זוגו, ובן זוגו של כל אחד מהם;
- (2) צאצא של אחיו או של אחותו, ואח או אחות של הורו;
- (3) חבר-בני-אדם שאותו אדם או קרובו מחזיק בו, אדם המחזיק בחבר-בני-אדם כאמור וחבר-בני-אדם המוחזק בידי המחזיק באותו אדם; לענין זה, "החזקה" – במישרין או בעקיפין, לבד או יחד עם אחר, ב-25% לפחות באחד או יותר מסוג כלשהו של אמצעי השליטה;
- (4) נאמן כהגדרתו בסעיף 75ג, לגבי היוצר בנאמנות תושבי ישראל או בנאמנות הדירה וכן נאמן לגבי נהנה בנאמנות נהנה תושב חוץ או בנאמנות לפי צוואה;
- ואולם לענין פטור ממס לפי סעיף 97 יראו כקרוב רק את המנויים בפסקאות (1) ו-(2);
- (8) ההגדרה "שוק מוסדר" – תימחק;
- (9) בהגדרה "רווח הון ריאלי עד המועד הקובע", במקום "עד למועד הקובע ומחולק בתקופה" יבוא "עד ליום שקדם למועד הקובע לבין התקופה";
- (10) בסופו יבוא:
- "קרן להשקעות במקרקעין" – כהגדרתה בסעיף 2א64;
- "קרן נאמנות", "יחידה" ו"בעל יחידה" – כמשמעותם בחוק השקעות משותפות בנאמנות;
- "קרן נאמנות חייבת" – קרן נאמנות שרווחיה והכנסותיה חייבים במס;
- "קרן נאמנות פטורה" – קרן נאמנות שהכנסותיה ורווחיה פטורים ממס, למעט אם שולמו בשל מניות בקרן להשקעות במקרקעין.

תיקון סעיף 89 .19 בסעיף 89 לפקודה –

- (1) בסעיפים קטנים (א) ו-(ג), במקום "חלק זה, חלק הו או חלק הז" יבוא "חלק זה או חלק הו";

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 19 סעיף 89ג) לפקודה קובע כי רווח ממכירת נכס העשוי להתחייב במס הן לפי הפרק הראשון לחלק ב – הכנסה פירותית והן לפי חלק ה – הכנסה הונית, יראו אותו כחייב במס לפי הוראות הפרק הראשון לחלק ב'. מוצע לקבוע כי הפרשי הצמדה המתקבלים בפדיון איגרת חוב או נייר ערך מסחרי, יראו אותם כהכנסה הונית.

במקביל לתיקון ההוראות הנוגעות למס על רווח הון ולריכוזן בחלק ה לפקודה, יבוטל חלק הז לפקודה, שקבע את הסדרי המיסוי החלים במכירת ניירות ערך הנסחרים בבורסה, לרבות יחידות בקרנות נאמנות, ויתוקנו הוראות הנמצאות בחלק ז' לפקודה לענין שיעורי המס על ריבית.

סעיף 88 לפקודה מגדיר מונחים שונים לענין חלק ה לפקודה, העוסק במס על רווח הון. מוצע לתקן כמה הגדרות, וכן להוסיף הגדרות חדשות שחלקן מצויות כיום בחלק הז לפקודה.

"(ה) על אף האמור בסעיף קטן (ג), הפרשי הצמדה המתקבלים בפדיון איגרת חוב או נייר ערך מסחרי, יראו אותם כחייבים במס לפי הוראות חלק זה בלבד."

תיקון סעיף 91

20. בסעיף 91 לפקודה –

(1) במקום סעיפים קטנים (א) ו-(ב) יבוא:

"(א) חבר-בני-אדם יהיה חייב במס על רווח הון ריאלי בשיעור הקבוע בסעיף 126(א).

(ב) (1) יחיד יהיה חייב במס על רווח הון ריאלי בשיעור שלא יעלה על 20%, ויראו את רווח ההון כשלב הגבוה ביותר בסולם הכנסתו החייבת.

(2) על אף האמור בפסקה (1), רווח הון ריאלי במכירת נייר ערך בחבר-בני-אדם שבו המוכר הוא יחיד שהינו בעל מניות מהותי במועד מכירתו של נייר הערך או במועד כלשהו ב-12 החודשים שקדמו למכירה, יחויב במס בשיעור שלא יעלה על 25%.

(3) (א) על אף האמור בפסקאות (1) ו-(2), רווח הון במכירת איגרת חוב, מילווה או הלוואה, שאינם צמודים למדד, יחויב במס בשיעור שלא יעלה על 15%, או של 20% לענין בעל מניות מהותי, ויראו את כל רווח ההון כרווח הון ריאלי.

(ב) שר האוצר רשאי לשנות בצו את שיעור המס הקבוע בפסקת משנה (א), בהתאם לשינוי במדד.

(ג) לענין פסקה זו, "אינם צמודים למדד" – ערכם הנקוב או סכומם אינו צמוד למדד, או שהוא צמוד בחלקו לשיעור עליית המדד, כולו או חלקו, והכל עד לפדיון, או להחזר;"

(2) בסעיף קטן (ב1), במקום פסקה (1) יבוא:

"(1) על אף הוראות סעיף קטן (ב), לגבי נכס שיום רכישתו חל לפני המועד הקובע, למעט נכס שהוא מוניטין שלא שולם בעד רכישתו, יחויב רווח ההון הריאלי במס בשיעורים אלה:

(א) על רווח ההון הריאלי עד המועד הקובע – בשיעור הקבוע בסעיף 121;

ד ב ר י ס ב ר

"בעל מניות מהותי" מוגדר בסעיף 88.

סעיף 20 לפסקה (1)

לפסקה (2)

בסעיף 91(ב1) לפקודה נקבעו הוראות מעבר לגבי נכס שנרכש לפני המועד הקובע – 1 בינואר 2003. מוצע להתאים הוראות אלה באופן ששיעורי המס שחלו ימשיכו לחול לגבי חלק רווח ההון עד אותו יום ושיעורי המס החדשים יחולו החל מאותו יום. ייחוס רווח ההון לתקופה שעד למועד הקובע ולתקופה שלאחר המועד הקובע, ייעשה בהתאם ליחס שבין התקופות האמורות.

סעיף 91 לפקודה קובע את המס המוטל על רווח הון. מוצע לקבוע כי חבר-בני-אדם יחויב במס על רווח הון ריאלי בשיעור מס החברות הקבוע בסעיף 126(א) לפקודה, ויחיד יחויב עליו במס בשיעור שלא יעלה על 20%. שיעור המס על רווח ההון הריאלי במכירת נייר ערך של חברה שמוכר יחיד שהוא בעל מניות מהותי בה, לא יעלה על 25%.

עוד מוצע לקבוע כי יחיד שמכר איגרת חוב, מילווה או הלוואה שאינם צמודים למדד, יחויב במס בשיעור שלא יעלה על 15%, ואולם אם הוא בעל מניות מהותי יחויב במס בשיעור שלא יעלה על 20%.

(ב) על יתרת רווח ההון הריאלי – בשיעור הקבוע בסעיף קטן (ב)1. (2) או (3) לפי הענין;

(א1) במכירת נייר ערך שיום רכישתו לפני המועד הקובע, לענין חישוב רווח ההון הריאלי שעד המועד הקובע ולענין יתרת רווח ההון, יראו את רווח ההון הריאלי כרווח ההון הריאלי לאחר שהופחתו ממנו הרווחים הראויים לחלוקה שחושבו כאמור בסעיף 94ב.;

(3) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב2) על אף הוראות סעיפים קטנים (א), (ב) ו- (ב1), במכירת יחידת השתתפות בשותפות נפט ובמכירת יחידת השתתפות בשותפות סרטים, חלק רווח ההון הריאלי בגובה ניכוי אזילה, בגובה ניכוי הוצאות חיפוש ופיתוח או בגובה הוצאות הפקת סרט, שהותרו בתקנות לפי סעיפים 20, 31 ו-98, לפי הענין, יחויב במס בשיעור הקבוע בסעיף 121 – לגבי יחיד, ובשיעור הקבוע בסעיף 126(א) – לגבי חבר-בני-אדם.;"

(4) בסעיף קטן (ד) –

(א) במקום פסקאות (1) ו-(2) יבוא:

"(1) נמכר נכס, יגיש המוכר לפקיד השומה, בתוך 30 ימים מיום המכירה, דוח בטופס שקבע המנהל, שיפרט את חישוב רווח ההון או הפסד ההון שהיה לו וחישוב המס החל במכירה כאמור, וישלם מקדמה בסכום המס החל על הרווח לפי סעיפים קטנים (א), (ב), (ב1), (ב2) או (ג), לפי הענין.

(2) לא הוגש לפקיד השומה דוח כאמור בפסקה (1), ופקיד השומה סבור שאדם פלוני מכר נכס וחייב בתשלום מקדמה, רשאי הוא לדרוש הגשת הדוח ותשלום המקדמה בתוך 7 ימים מיום הדרישה, ואם לא נענה, רשאי הוא לקבוע את המחיר המקורי של הנכס הנמכר, את התמורה שהתקבלה

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (3)

(2) ייקבע, בדומה להוראות הקבועות בחוק מיסוי מקרקעין לגבי שבח במכירת זכות מקרקעין, הוראות שיאפשרו לפקיד השומה לדרוש הגשת דוח ותשלום המקדמה במקרה שבו לא נמסר לו דוח כאמור, ואם נמנע המוכר מהגשת הדוח גם לאחר הדרישה – לקבוע את תשלום המקדמה שעל המוכר לשלמה.

מוצע לקבוע הוראות התאמה הנדרשות לענין מכירת יחידת השתתפות בשותפות לחיפוש נפט או בשותפות סרטים, שלגביהן נקבעו בתקנות הוראות מיוחדות לענין שיטת חישוב רווח ההון.

לפסקה (4)

(3) פקיד השומה יהיה רשאי להגדיל את סכום המקדמה, אם היה לו טעם סביר להניח כי המקדמה שעל המוכר לשלם בשל רווח ההון תעלה ב-20% לפחות על סכום המקדמה שבדוח, וזאת בדומה להוראה הקיימת בסעיף 180(ב)2 לפקודה לענין מקדמות על כלל הכנסתו של נישום.

סעיף 91(ד) לפקודה קובע חובת תשלום מקדמה בשיעור של 25% מרווח ההון, או בשיעור נמוך יותר – אם הסכים לכך פקיד השומה.

מוצע להתאים את הסעיף להוראות אחרות העוסקות במקדמות, וכן להוראות חוק מיסוי מקרקעין, כלהלן:

(4) ייקבע הסדר מיוחד לדיווח ולתשלום מס לענין ניירות ערך הרשומים למסחר בבורסה, שכן בשל טיבם של נכסים אלה והיקפי המסחר בהם ראוי לרכז את הדיווח והתשלום לשני מועדים בשנה, בדומה להסדרים שנקבעו לענין ניכוי המס מרווח הון במכירת ניירות ערך הרשומים למסחר בבורסה.

(1) תיקבע חובה להגיש דוח על מכירת נכס, בתוך 30 ימים מיום המכירה, בדומה לחובה המוטלת לפי חוק מיסוי מקרקעין. הדוח יפרט את אופן חישוב רווח ההון או הפסד ההון שהיו למוכר במכירה, וכן את חישוב המס. לדוח תצורף מקדמה בשיעור המס החל על רווח ההון.

ואת סכום המקדמה שבו חייב המוכר בשל רווח ההון; קבע פקיד השומה כאמור, תשולם המקדמה בתוך 7 ימים מיום שהומצאה הקביעה למוכר.

(א2) היה לפקיד השומה טעם סביר להניח כי המקדמה שעל המוכר לשלם על רווח ההון עולה ב-20% לפחות על סכום המקדמה שפורט בדוח שהוגש לפי הוראות פסקה (1) או (2), רשאי הוא להגדיל את סכום המקדמה בגובה ההפרש הצפוי; קבע פקיד השומה כאמור, ישולם ההפרש בתוך 30 ימים מיום שניתנה החלטתו.

(ב2) דין החלטה כאמור בפסקאות (2) ו-(א2), לענין השגה וערעור, כדין שומה לפי סעיף 145(ב), ואולם השגה על החלטה לפי פסקה (א2) תוגש רק בדרך של הגשת דוח כאמור בפסקה (1).

(ג2) (1) הוראות סעיף קטן זה לא יחולו על רווח הון במכירת נייר ערך הרשום למסחר בבורסה או במכירת יחידה, אם במועד המכירה נוכח מס מרווח ההון לפי סעיף 164.

(2) לא היתה חובה לנכות את המס כאמור בפסקת משנה (1) והמוכר חייב בהגשת דוח לפי סעיף 131, יוגש הדוח על רווח ההון, על אף האמור בפסקה (1), ביום 31 ביולי וביום 31 בינואר של כל שנת מס, בשל מכירה של ניירות ערך בששת החודשים שקדמו לחודש שבו חל יום הדיווח; עם הגשת הדוח כאמור, תשולם מקדמה בסכום המס החל לפי הוראות פקודה זו על רווח ההון בשל המכירה.

(3) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע מקרים נוספים שלגביהם יחולו חובת דיווח ותשלום מקדמה כאמור בפסקה זו, הן לענין סוגי נכסים והן לענין סוגי נישומים, והכל בתיאומים, בתנאים ובשינויים שנקבעו.

(ד2) על אף האמור בפסקה (1), במכירת מניה בחבר-בני-אדם שהוחל בפירוקו כאמור בסעיף 93(א), יגיש המוכר, בתוך 30 ימים מיום שהוחל בפירוק, הודעה לפקיד השומה על תחילת הליכי הפירוק; העביר המפרק נכס לחבר באותו חבר-בני-אדם, כאמור באותו סעיף, ידווח החבר על רווח ההון שהיה לו, כאמור בסעיף קטן זה, בתוך 30 ימים מיום שהועבר אליו הנכס, וישלם מס בשיעורים הקבועים בסעיף זה, לפי הענין, משווי הנכס שהועבר כאמור; לענין פסקה זו, "נכס" – כהגדרתו בסעיף 93(ב6).

(ה2) פקיד השומה רשאי, אם ניתנה לו סיבה מספקת לכך, להאריך את המועד לתשלום המקדמה, וכן רשאי הוא לדחות את תשלום המס או להקטין את סכום המקדמה אם ראה שיש טעמים סבירים לכך שלא יחול מס על רווח ההון או שהמס שיחול יהיה בסכום אחר;

ד ב ר י ה ס ב ר

חייב הנישום, והנישום יהיה רשאי לקזוז מהמקדמה, בתנאים הקבועים בסעיף. הוראה זו נועדה למנוע כפל מס והיא תואמת הוראות הקבועות בסעיף 177 לפקודה לענין תשלום מקדמה על כלל הכנסתו של הנישום.

(5) לענין חבר-בני-אדם שהוחל בפירוקו, מוצע כי בתוך 30 ימים מהיום שבו הוחל בפירוק תוגש הודעה בלבד לפקיד השומה. בתוך 30 ימים מיום שהעביר המפרק נכס לבעל המניות, על בעל המניות לדווח על רווח ההון שהיה לו וכן לשלם מקדמה.

(6) מס שנוכה לפי סעיפים 164 ו-170 לפקודה בשל רווח הון, יראוהו כתשלום על חשבון המקדמה שבה

(ב) אחרי פסקה (5) יבוא:

"(6) סכום שנוכה לפי סעיפים 164 ו-170 בשל רווח ההון, יראוהו כתשלום על חשבון המקדמה שהנישום חייב בה והוא יהיה זכאי לקזוזו מהמקדמה ובלבד שיש בידו אישור בכתב בדבר הניכוי; ואולם קיזוז כנגד המס שחייב בו בעל מניות מהותי ייעשה רק לאחר שהסכום שנוכה שולם לפקיד השומה, זולת אם בעל המניות המהותי מחזיק בסוג כלשהו של אמצעי השליטה בשיעור נמוך מ-50%, והוא הוכיח להנחת דעתו של פקיד השומה שלא ידע כי הסכום שנוכה לא שולם לפקיד השומה או שנקט את כל האמצעים הסבירים להבטחת התשלום;"

(5) בסעיף קטן (2)(1), במקום הסיפה החל במילה "ובלבד" יבוא "ואולם אם שיעור המס בשנת המכירה לפי הוראות סעיף קטן זה עולה על השיעור הקבוע בסעיפים קטנים (א) או (ב)(1) או (2), לפי הענין, יחויב רווח ההון במס לפי הוראות סעיפים קטנים (א) או (ב)(1) או (2), לפי הענין, וסעיף קטן (ג)".

תיקון סעיף 92 – בסעיף 92 לפקודה – 21.

(1) בסעיף קטן (א), בסופו יבוא:

"(4) היה לאדם הפסד הון במכירת נייר ערך בשנת המס, יחולו עליו הוראות פסקה (1), ואולם הפסד ההון יקוזז גם כנגד אלה:

(א) הכנסה מריבית או מדיבידנד ששולמו בשל אותו נייר ערך;

(ב) הכנסה מריבית או מדיבידנד בשל ניירות ערך אחרים, ובלבד ששיעור המס החל על הריבית והדיבידנד שהיו לאותו אדם לא עולה על 25%;

(5) הוצאות בשל ניירות ערך, כפי שקבע שר האוצר באישור ועדת הכספים של הכנסת, שלא נוכו בשנת המס, ייחשבו לענין סעיף זה כהפסד הון מניירות ערך;"

(2) בסעיף קטן (ב), בסופו יבוא "היה הסכום שלא ניתן לקזוז הפסד ממכירת נכס מחוץ לישראל, יקוזזו ההפסד תחילה כנגד רווח הון ממכירת נכס מחוץ לישראל;"

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (5)

החל בשנת המס 2006, ניתן יהיה לקזוז הפסד הון ממכירת נייר ערך כנגד דיבידנד או ריבית, שהתקבלו בשל אותו נייר ערך או בשל ניירות ערך אחרים, אם שיעור המס החל ממכירתם אינו עולה על 25%. הוראות אלה לא יחולו על הפסדים מועברים משנים קודמות.

על פי הוראות המעבר שבסעיף 76(ה) להצעה, על הפסדי הון שנוצרו עד ליום התחילה יחולו הוראות סעיף 92 לפני תיקונו בסעיף זה, אולם הפסד הון ממכירת ניירות ערך הנסחרים בבורסה שנוצר בשנים האמורות יקוזז רק כנגד רווח הון ממכירת נייר ערך הנסחר בבורסה.

לפסקה (2)

מוצע לקבוע לענין סדר הקיזוז של הפסדי הון כי הפסד הון מועבר ממכירת נכס מחוץ לישראל יקוזז תחילה כנגד רווח הון מחוץ לישראל.

סעיף 91(2) לפקודה קובע כי החל בשנת המס 2005, לשיעור המס במכירת נכס שנרכש עד שנת המס 1960, החייב לפי סעיף קטן (1)(1) במס בשיעור שבין 12% ל-24%, בהתאם לשנת הרכישה, ייוסף 1% לכל שנת מס, ובלבד ששיעור המס לא יעלה על 25% מרווח ההון הריאלי. מוצע להתאים את הוראות הסעיף לשינויים בשיעורי המס שיחולו על רווח הון, ולקבוע כי שיעור המס במכירת נכס כאמור לא יעלה על שיעורי המס על רווח הון ריאלי המוצעים בהצעת החוק.

סעיף 21 לפסקה (1)

סעיף 92 לפקודה עוסק בקיזוז הפסד הון. בעקבות הביטול המוצע של הוראות חלק ה-3 לפקודה, הקובע שיעורי מס מופחתים על רווח הון ממכירת ניירות הנסחרים בבורסה, מוצע להוסיף הוראות לענין קיזוז הפסד מניירות ערך.

(3) בסעיף קטן (ג), בסופו יבוא "וכן לקבוע הוראות לענין הגבלת קיזוז הפסדים ממכירת ניירות ערך, כולם או חלקם, או איסור על קיזוז כאמור, קביעת סדר קיזוז ההפסדים וייחוס הרווחים וכן דרכי הוכחה והוראות לביצוע סעיף זה".

תיקון סעיף 93

22. בסעיף 93 לפקודה –

(1) בסעיף קטן (א)3, הסיפה החל במילים "לענין זה" – תימחק;

(2) סעיף קטן (ב) – בטל;

(3) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(4) מפרק שהעביר נכס של חבר-בני-אדם שהוחל בפירוקו לחבר בו, ינכה במועד ההעברה מס בשיעור משווי של הנכס, כמפורט להלן:

(1) הועבר הנכס לחבר שהוא חבר-בני-אדם – בשיעור כאמור בסעיף 91(א);

(2) הועבר נכס לחבר שהיה יחיד בעל מניות מהותי בחבר-בני-אדם במועד שבו הוחל בפירוקו או ביום כלשהו ב-12 החודשים שקדמו למועד האמור – בשיעור של 25%;

(3) הועבר נכס ליחיד שלא מתקיים בו האמור בפסקה (2) – בשיעור של 20%;

אלא אם כן אישר פקיד השומה, בכתב, שלא ינוכה מס, או שינוכה פחות מהשיעורים האמורים.

(5) מס כאמור בסעיף קטן (4), ישולם לפקיד השומה בתוך 7 ימים מהיום שבו הועבר הנכס לחבר; לתשלום יצורף דין וחשבון על הנכס שהועבר והמס שנוכה;

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (3)

כדי למנוע את ההבדל האמור, מוצע לבטל את הזיכוי לפי סעיף 93 לפקודה בשל המס ששילמה החברה במכירת הנכסים אגב פירוק, וכן לקבוע כי אין להוסיף את המס האמור לתמורה שקיבל בעל המניות בפירוק.

וזה נוסחו של סעיף 93(ב), שמוצע לבטלו:

"(ב) בחישוב המס שחבר בחבר-בני-אדם חייב בו כאמור בסעיף קטן (א), יינתן זיכוי בסכום שיחסו אל כל המס ששילם חבר-בני-אדם לפי חלק זה ולפי חוק מס שבח מקרקעין, התשכ"ג-1963, במכירת הנכסים אגב הפירוק כיחס שווי הנכסים שקיבל החבר לכלל שווי הנכסים שחולקו לחברים בחלוקה, אך הזיכוי לא יעלה על סכום המס שאותו חבר חייב בו על ריווח ההון כאמור."

לפסקה (3)

מוצע לקבוע כי במועד העברת נכס מהמפרק לבעל המניות, ינוכה המס החל בשל הכנסה שהיתה לבעל המניות, בשיעורי המס החלים על רווח הון.

הוראות המעבר לענין תיקון סעיף 93 לפקודה מובאות בסעיף 74(ו) להצעה.

מוצע להסמיך את שר האוצר לקבוע, באישור ועדת הכספים של הכנסת, הוראות לענין הגבלת קיזוז הפסדים ממכירת ניירות ערך, מניעת הקיזוז וכן את סדר קיזוז ההפסדים וייחוס הרווחים.

סעיף 22 לפסקאות (1) ו-2)

סעיף 93 לפקודה עוסק במיסוי רווח הון בעת פירוק חבר-בני-אדם וקובע כי במהלך הפירוק רואים את מניותיו של בעל מניות כאילו נמכרו ואת הנכסים שקיבל מהמפרק כתמורה בעד מניותיו. בשל השוני בשיעורי המס שהיו נהוגים בעבר על רווחי הון בין שיעור המס השולי שחל על בעל מניות, לבין השיעור שחל על החברה – מס החברות, נקבע מנגנון שלפיו יינתן לבעל המניות זיכוי בגובה המס ששילמה החברה. לאחר הרפורמה במס שנקבעה בתיקון מס' 132 לפקודה, והפחתת שיעור המס על רווח ההון הריאלי ל-25%, נוצר הבדל בחבות המס של בעל מניות בחבר-בני-אדם בעת פירוק לבין חבות המס שלו בחלוקת דיבידנד. הבדל זה גורם לכך ששיקולי המס ישפיעו שלא לצורך על שיקולים עסקיים.

בתוך המועד האמור יעביר המפרק לחבר אישור בדבר הניכוי, בטופס שקבע המנהל.

(6ב) לענין סעיפים קטנים (א)2 עד (4), (4) ו-5(ב), "נכס" – כל רכוש, בין מקרקעין ובין מייטלטלין, וכן כל זכות או טובת הנאה ראויות או מוחזקות, והכל בין שהם בישראל ובין שהם מחוץ לישראל, למעט זכות במקרקעין וזכות באיגוד מקרקעין שהועברו לחבר בפטור ממס לפי סעיף 71(א) לחוק מיסוי מקרקעין.

תיקון סעיף 94 ב-23. בסעיף 94 לפקודה –

(1) בכותרת השוליים, במקום האמור בה יבוא "רווחים ראויים לחלוקה";

(2) בסעיף קטן (א) –

(א) במקום הרישה יבוא "במכירת מניה של חברה שמניותיה אינן רשומות למסחר בבורסה על ידי יחיד, אם יום רכישת המניות הנמכרות היה לפני המועד הקובע, או על ידי חבר בני-אדם, יחולו הוראות אלה:";

(ב) בפסקה (1), במקום "125ב(2)" יבוא "125ב(1) או (2)";

(3) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) הוראות סעיף קטן (א) יחולו, בשינויים המחויבים, במכירת מניה של חברה שמניותיה רשומות למסחר בבורסה, ובלבד שמוכר המניה היה בעל מניות מהותי בחברה שמניותיה נמכרות, במועד המכירה או ביום כלשהו ב-12 החודשים שקדמו למכירה:";

(4) בסעיף קטן (ב)1, במקום "עד ליום התחלת הפירוק" יבוא "עד ליום סיום הליכי הפירוק".

תיקון סעיף 97 ב-24. בסעיף 97 לפקודה –

(1) בסעיף קטן (א), בסופו יבוא:

"(7) רווח הון שהיה ליחיד במכירה או בפדיון של יחידה בקרן נאמנות חייבת:";

ד ב ר י ה ס ב ר

בעל מניות מהותי בחברה. על פי הוראת המעבר שבסעיף 74(ז) להצעה, הוראות אלה יחולו על רווחים ראויים לחלוקה שנצברו החל ביום 1 בינואר 2006.

לפסקה (4)

מוצע לקבוע כי יראו כרווחים ראויים לחלוקה רווחים שנצמחו עד תום הליכי הפירוק, במקום עד יום התחלת הפירוק. הוראה זו נדרשת לאור תיקון סעיף 93 לפקודה כאמור בסעיף 22 להצעה, שלפיו לא יהיה עוד הבדל בין מכירת מניות לפני פירוק חבר בני-אדם לבין מכירתן אגב פירוק.

סעיף 24 לפסקה (1)

סעיף 97 לפקודה קובע פטורים שונים ממס על רווח הון. מוצע להוסיף לסעיף זה פטור, המוסדר היום בסעיף 105ט(ג) בחלק 3א אשר יבוטל לפי הצעת החוק. הפטור ניתן ליחיד על רווח הון במכירת מניות חייבת בקרן נאמנות

סעיף 23 לפסקה (2)

סעיף 94 לפקודה קובע כי במכירת מניה, חלק רווח ההון בגובה הרווחים הראויים לחלוקה יחוייב במס בשיעור החל על דיבידנד. הוראה זו נועדה למנוע פער בין המס החל בחלוקת דיבידנד לפני מכירת המניה לבין המס החל במכירת מניה כשלא חולק דיבידנד קודם למכירה. מאחר שבעקבות התיקונים שנקבעו בתיקון מס' 132 לפקודה, שיעור המס החל על דיבידנד בידי יחיד ושיעור המס החל על רווח הון בידי הון זהה, החל מהמועד הקובע – 1 בינואר 2003, אין צורך בהוראה ומוצע לבטלה לגבי יחיד אם יום הרכישה של המניות היה לפני המועד הקובע.

לפסקה (3)

סעיף 94ב(א) לפקודה קובע כי הוראות הסעיף יחולו במכירת מניות של חברה שמניותיה אינן רשומות למסחר בבורסה. מוצע לקבוע כי הוראות אלה יחולו, בשינויים המחויבים, גם במכירת מניות הנסחרות בבורסה על ידי

- (2) בסעיף קטן (ב2), בסופו יבוא "הוראת סעיף זה לא תחול לענין רווח הון במכירת יחידה בקרן נאמנות פטורה או במכירת מניה בקרן להשקעות במקרקעין";
- (3) אחרי סעיף קטן (ב2) יבוא:

"(ב3) (1) תושב חוץ שהוא תושב מדינה גומלת פטור ממס על רווח הון שהיה לו במכירת נייר ערך של חברה תושבת ישראל, שאותו רכש בתקופה שבין יום כ"ד בסיון התשס"ה (1 ביולי 2005) לבין יום ד' בטבת התשס"ט (31 בדצמבר 2008), על פי בקשתו שתוגש לפקיד השומה במועד הדיווח על המכירה, אם התקיימו כל אלה:

(א) רווח ההון אינו במפעל קבע שלו בישראל;

(ב) הוא היה תושב מדינה גומלת בעשר השנים שקדמו ליום הרכישה של נייר הערך, ברציפות, ולגבי תושב מדינה גומלת כאמור שהוא חבר-בני-אדם – 75% לפחות מסוג כלשהו של אמצעי השליטה שבו מוחזקים, במישרין או בעקיפין, על ידי יחידים שהיו תושבי מדינה גומלת בעשר השנים שקדמו ליום רכישתו של נייר הערך, ברציפות;

(ג) הרכישה של נייר הערך לא היתה מקרוב;

(ד) בתוך 30 ימים מיום רכישת נייר הערך הוגשה לפקיד השומה הדועה על הרכישה ועל פרטיה, בטופס שקבע המנהל;

(ה) הוא הגיש דוח על המכירה לרשות המס במדינת תושבותו.

(2) הוראת פסקה (1) לא תחול על רווח הון במכירת נייר ערך של חברה שביום רכישתו ובשנתיים שקדמו למכירתו, עיקר שוויים של הנכסים שהיא מחזיקה, במישרין או בעקיפין, הם זכויות במקרקעין או זכויות באיגוד מקרקעין.

(3) הוראות סעיף קטן זה יחולו, בשינויים המחויבים, גם על יחיד תושב ישראל שהיה תושב מדינה גומלת במועד רכישתו של נייר הערך, אם התקיימו בו הוראות סעיף קטן זה, ויחולו לענין רווח ההון הוראות סעיף קטן (ב) כאילו נייר הערך היה נכס שהיה לו מחוץ לישראל לפני היותו לתושב ישראל.

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (3)

מוצע לקבוע, כהוראת שעה, כי תושב חוץ של מדינה גומלת, דהיינו תושב של מדינה שבינה לבין מדינת ישראל קיימת אמנה למניעת כפל מס, שרכש נייר ערך של חברה תושבת ישראל בתקופה שבין יום 1 ביולי 2005 לבין יום 31 בדצמבר 2008, יהיה פטור ממס על רווח הון במכירתו, בתנאים הקבועים בסעיף. ההוראה המוצעת תואמת את המגמה הרווחת בשנים האחרונות לפי מודל האמנה למניעת כפל מס של הארגון לשיתוף פעולה כלכלי ולפיתוח (OECD) ואמנות ישראל חתמה עליהן בשנים האחרונות, הגורסת מתן זכות מיסוי בלעדית למדינת התושבות של מוכר הנכס.

חייבת או בפדיונה. חבות המס בהשקעה בקרן הנאמנות החייבת חלה על הקרן ולפיכך בלא קביעת פטור כאמור ייווצר מיסוי כפול.

לפסקה (2)

סעיף 97(ב2) לפקודה קובע כי תושב חוץ יהיה פטור ממס על רווח הון במכירת ניירות ערך הנסחרים בבורסה בישראל, אם רווח ההון אינו במפעל הקבע שלו בישראל. מאחר שלא קיים מיסוי ברמת החברה בהשקעה בקרן נאמנות פטורה או בקרן להשקעות במקרקעין, וכדי שלא ליצור הפליית מס בלתי ראויה, מוצע לשלול את הפטור האמור במכירת מניה בקרן להשקעות במקרקעין או במכירת יחידה בקרן נאמנות פטורה.

(4) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע תנאים, הגבלות והוראות לענין סעיף זה.

ביטול סעיף 98א 25. סעיף 98א לפקודה – בטל.

26. בסעיף 101 לפקודה –

(1) בסעיף קטן (א) –

(א) בפסקה (1), במקום "או בשוק מוסדר, מחוץ לישראל," יבוא "שנעשה לפני שנת המס 2006";

(ב) בפסקה (2), במקום "סעיפים 97(ב2) או 105יב" יבוא "סעיף 97(ב2)";

(ג) בפסקה (3), במקום "97(ב2) או 105יב" יבוא "או 97(ב1), (ב2) או (ב3)";

(2) בסעיף קטן (ז), במקום הסיפה החל במילים "או בשוק מוסדר" יבוא "לפני המועד הקובע".

27. אחרי סעיף 101א 101 לפקודה יבוא:

101א. (א) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע לענין רווח הון ממכירת נייר ערך, הוראות בענינים אלה:

(1) הדרך והשיטה לחישוב רווח ההון ורווח ההון הריאלי, קביעת עיתויו וחישוב המס, דרך כלל או לצורך ניכוי המס, לרבות לענין קיזוז הפסדים בעת ניכוי המס;

ד ב ר י ה ס ב ר

(ג) לענין סעיף זה, "שוק מוסדר" – מערכת שבאמצעותה מתנהל מסחר בניירות ערך על פי כללים שנקבעו על ידי מי שרשאי לקבעם על פי דין במדינה שבה הוא מתנהל.

סעיף זה נדרש כל עוד שיעורי המס החלים על מכירת נייר ערך בבורסה בישראל שונים משיעורי המס החלים במכירת נייר ערך בבורסה או בשוק מוסדר מחוץ לישראל.

בעקבות התיקונים המוצעים בהצעת החוק, אין עוד צורך בהוראות אלה ועל כן מוצע לבטל את הסעיף.

סעיף 26 סעיף 101 לפקודה קובע אירוע מס רעיוני ולפיו רישום מניות למסחר בבורסה נחשב כמכירתן.

עם האחדת שיעורי המס החלים במכירת ניירות ערך נסחרים ובמכירת ניירות ערך שאינם נסחרים, אין עוד צורך בהוראה זו, ולפיכך מוצע כי היא תחול רק לגבי רישום מניות למסחר בבורסה לפני שנת המס 2006.

כמו כן מוצעות הוראות התאמה להוראות אחרות שבהצעת החוק.

הוראות מעבר לסעיף זה מפורטות בסעיף 74(ח) להצעה.

סעיף 25 סעיף 98א לפקודה קובע לאמור:

"הוראות מיוחדות לגבי רווח הון ממכירת נייר ערך הרשום ברישום כפול

98א. (א) על אף הוראות חלק זה, רשאי שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, לקבוע הוראות מיוחדות לרבות הוראות בדבר שיעור המס, דרך כלל או לסוגים, לגבי מכירת נייר ערך הרשום למסחר בבורסה והן למסחר בבורסה מחוץ לישראל או בשוק מוסדר אחר, בהתחשב בין היתר באלה:

(1) נסיבות הקשורות במוכר;

(2) נסיבות הקשורות בחבר בני האדם שנייר הערך שלו נמכר;

(3) סוג נייר הערך;

(4) מועד הרכישה של נייר הערך ביחס למועד רישומו למסחר;

(5) הבורסה מחוץ לישראל או השוק המוסדר האחר, שבו נרשם נייר הערך למסחר לראשונה;

(6) תקופת ההחזקה בנייר הערך.

(ב) שיעור המס אשר יוטל לפי סעיף קטן (א) לא יעלה על שיעור המס הגבוה ביותר שהיה מוטל על מכירת נייר הערך אילו נרשם למסחר רק בבורסה או רק בבורסה מחוץ לישראל או רק בשוק המוסדר האחר.

(2) התרת הוצאות ואופן ייחוסן;

(3) לגבי נכס שיום רכישתו לפני המועד הקובע, או שיום רכישתו לפני מועד רישומו למסחר בבורסה, או שחלו לגביו הוראות חוק תיאומים בשל אינפלציה או הוראות לפי סעיף 130א – תיאומים והוראות מעבר, לרבות הוראות בדבר שיעור המס, חישוב רווח ההון וקיוזו הפסדים;

(4) נסיבות ותנאים שבהם תיחשב הכנסה ממכירת נייר ערך כהכנסה לפי סעיף 2(1), דרך כלל או לפי משך ההחזקה בנייר הערך;

(5) השיטה לחישוב דמי הניכיון, לרבות קביעת סוגי מקרים שבהם יצורפו דמי הניכיון לתמורה;

(6) סוגי מקרים שבהם תיחשב עסקה עתידית כעסקת גידור ונסיבות שבהן תיחשב עסקה כאמור כעסקה שהכנסה ממנה היא הכנסה לפי סעיף 2(1), או שבהן תצורף תוצאתה לנכס או להתחייבות המגודרים, בתנאים שנקבעו; לענין פסקה זו, "עסקת גידור" – עסקה עתידית שנעשתה לשם הגנה על ערך של נכס או של התחייבות, קיימים או עתידים, ובלבד שדווח עליה בהתאם לכללים שנקבעו;

(7) לענין עסקה עתידית, ולענין עסקת השאלה או שאילה של נייר ערך, מכירה בחסר של נייר ערך, וכן עסקאות כאמור בין צדדים קשורים – נסיבות שבהן תיחשב העסקה כמכירה והדרך לחישוב ההכנסה ועיתויה;

(8) פטור ממס או שיעור מס מופחת על הכנסות של תושב חוץ מנייר ערך הנסחר בבורסה או בתאגיד בנקאי, ממכירת יחידה או מפדיונה או על רווחים שקיבל בשל יחידה;

(9) הוראות ותנאים אשר בהתקיימם יותר ניכוי הוצאות ריבית ריאלית, השיטה לחישובה, הגבלת שיעורה שיותר בניכוי כאשר מתקיימים יחסים מיוחדים בין המלווה ללווה, וכן דרכי ההוכחה של ייחוס ההלוואה ושל הוצאות הריבית הריאלית לנייר ערך;

(10) הוראות ותנאים לענין מכירות ועסקאות בין קרובים או בין צדדים למכירה או לעסקה שמתקיימים ביניהם יחסים מיוחדים, לרבות הוראות לענין קביעת התמורה, המחיר המקורי ויום הרכישה.

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 101ב המוצע נועד להסמיך את המנהל לקבוע כללים בדבר דוחות שיוגשו לפקיד השומה, ואישורים שיהיה צורך לצרף לדוחות לענין רווח הון במכירת ניירות ערך.

סעיף 27 הוראות סעיף 101א המוצע, בדבר סמכויות שר האוצר לקבוע הוראות לענין רווחי הון, דומות בעיקרן להוראות שנקבעו בסעיף 105א לפקודה שבחלק ה' שמוצע לבטלו.

(ב) עד לקביעת הוראות כאמור בסעיף קטן (א)9. לא יותרו לנישום שהוא יחיד שאינו בעל מניות מהותי הוצאות שהוצאו בשל רכישת נייר ערך או בשל השקעה אחרת, והן לא יובאו בחשבון בקביעת המחיר המקורי של נייר הערך.

סמכות המנהל 101ב. המנהל רשאי, לענין רווח הון במכירת נייר ערך, לקבוע כללים בדבר דוחות שיוגשו לפקיד השומה על ידי הנישום ועל ידי חבר בורסה, תאגיד בנקאי, מנהל תיקי השקעות וקרן להשקעות במקרקעין, וכן אישורים שעליהם למסור לנישום; בסעיף זה, "מנהל תיקי השקעות" – כהגדרתו בחוק הסדרת העיסוק בייעוץ השקעות ובניהול תיקי השקעות, התשנ"ה-1995⁴.

תיקון סעיף 102 28. בסעיף 102 לפקודה –

(1) בסעיף קטן (א), במקום ההגדרה "מניה" יבוא:

"מניה" – לרבות זכות לרכישת מניה;

(2) בהגדרה "תום התקופה" –

(א) בפסקה (1), במקום "תקופה של שנים עשר חודשים מתום שנת המס שבה" יבוא "תקופה של 18 חודשים מיום שבו";

(ב) בפסקה (2), במקום "תקופה של עשרים וארבעה חודשים מתום שנת המס שבה" יבוא "תקופה של 30 חודשים מיום שבו".

תיקון סעיף 103 29. בסעיף 103 לפקודה, ההגדרות "קרן נאמנות", "בורסה" ו"שוק מוסדר" – יימחקו.

תיקון סעיף 103 30. בסעיף 103יא לפקודה, סעיף קטן (ג) – בטל.

ד ב ר י ה ס ב ר

ול-30 חודשים במסלול רווח הון, והכל ממועד הקצאת המניות.

מוצע להתאים הוראות בחלק ה-2 לפקודה לתיקונים המוצעים בהצעת חוק זו. בד בבד, מוצע לבטל את סעיפים 103יא(ג), 104ח(ג) ו-105ד(ד), המתייחסים להוראות בחלק ה-3 לפקודה ובסעיף 6 לחוק התיאומים, אשר יוסדרו על פי ההצעה בחלק ה לפקודה.

וזה לשון סעיפים 103יא(ג), 104ח(ג) ו-105ד(ד) שמוצע לבטלם:

סעיף 103יא(ג):

"(ג) ניירות ערך שחל עליהם סעיף 6 לחוק התיאומים בשל אינפלציה בחברה מעבירה, יחול עליהם הסעיף האמור גם בחברה הקולטת כאילו נשאר ניירות הערך בידי החברה המעבירה, ולא הועברו לחברה הקולטת; הפסד ריאלי מניירות ערך כהגדרתו בסעיף קטן (א) לסעיף האמור, שהיה לחברה קולטת או לחברות מעבירות ולא קוזו לפני מועד המיזוג, יקוזו בהתאם להוראות הסעיף האמור בחברה הקולטת, החל בשנת המס שלאחר מועד המיזוג."

סעיף 28 סעיף 102 לפקודה קובע את המס החל על הקצאת מניות של חברה לעובדיה. מוצע להתאים את הוראות הסעיף לשינויים המוצעים בהצעת החוק, אך להשאיר את שיעור המס של 25% החל על עובדים שקיבלו מניות במסלול רווח הון. הענקת מניות לעובדים היא תחילת לשכר עבודה ולפיכך אין מקום להפחית את המס החל במכירתן.

כאשר מניות בחברה מעבידה המוקצות לעובדים באמצעות נאמן, תקופת ההחזקה המינימלית בידי הנאמן הן 12 חודשים במסלול הכנסת עבודה ו-24 חודשים במסלול רווח הון. תקופות אלה מתחילות מתום שנת המס שבה הוקצו המניות, ויש בכך אפליה לרעה של עובדים שקיבלו מניות בתחילת שנת המס לעומת עובדים שקיבלו מניות לקראת סופה. כמו כן הוראה זו עשויה להביא לשחרור של מניות רבות הנסחרות בבורסה בתחילת חודש ינואר, ולכך עלולה להיות השפעה לרעה על שערי ניירות הערך בשוק ההון.

מוצע לתקן את תקופת ההחזקה הנדרשות להחזקה על ידי נאמן ל-18 חודשים במסלול הכנסת עבודה

⁴ ס"ח התשנ"ה, עמ' 416.

31. בסעיף 104 ח לפקודה – תיקון סעיף 104 ח
- (1) בסעיף קטן (ג) –
- (א) פסקה (4) – תימחק;
- (ב) בפסקה (5)ב, המילים "או חלק ה3" – יימחקו;
- (2) בסעיף קטן (ד)1, המילים "או סעיף 6 לחוק תיאומים בשל אינפלציה" – יימחקו.
32. בסעיף 105 ד לפקודה, סעיף קטן (ד) – בטל.
33. חלק ה3 לפקודה ובו סעיפים 105 יא עד 105 יט – בטל.
34. סעיף 107 לפקודה – בטל.
35. בסעיף 119 א(ד). במקום ההגדרה "קרוב" יבוא:
- "קרוב" – "כהגדרתו בסעיף 88";.
36. במקום סעיף 121 לפקודה יבוא:
- "שיעור המס 121. (א) המס על הכנסתו החייבת של יחיד בשנת המס יהיה כלהלן:
- ליחיד
- (1) על כל שקל חדש מ־192,000 השקלים החדשים הראשונים – 30%;
- (2) על כל שקל חדש מ־192,001 שקלים חדשים עד 413,400 שקלים חדשים – 32%;
- (3) על כל שקל חדש נוסף – 44%.

ד ב ר י ה ס ב ר

- סעיף 104 ח(ג)4):
- (4) על מכירת המניות המוקצות לא יחולו ההוראות החלות על פי כל דין על ניירות ערך זרים, אלא אם כן המניות המועברות במועד ההחלפה הן ניירות ערך זרים; לענין זה, "ניירות ערך זרים" – כהגדרתם בסעיף 16ה";
- סעיף 105 ד(ד):
- (ד) הפסד ריאלי מניירות ערך כהגדרתו בסעיף 6א) לחוק התיאומים בשל אינפלציה, שהיה לחברה מתפצלת יחולק בין חברה מתפצלת לחברה או בין החברות החדשות, לפי הענין, בהתאם ליחס ערכם של ניירות הערך כהגדרתם בסעיף 6 לחוק האמור (להלן – ניירות ערך) שבידי כל חברה במועד הפיצול; לא היו לחברה המתפצלת ניירות ערך, יחולק הפסד הריאלי מניירות ערך בהתאם ליחס ההון העצמי".
- סעיף 33 חלק ה3 התווסף לפקודה בחוק מס הכנסה (תיקון מס' 132), התשס"ב–2002, ובו נקבעו הוראות המיסוי במכירת ניירות ערך הנסחרים בבורסה, ושיעור מס של 15% על רווח הון במכירת ניירות ערך כאמור. מוצע לבטל את חלק ה3 לפקודה, ולהחיל על
- רווח הון במכירת ניירות ערך הנסחרים בבורסה את הוראות חלק ה לפקודה הן ברווחי הון במכירה של כל סוגי הנכסים.
- נוסחו של חלק ה3 לפקודה מובא בנספח.
- סעיף 34** סעיף 107 לפקודה קובע כך:
- "נאמנים ביחד**
107. היו שני בני־אדם או יותר פועלים בתור נאמנים על נאמנות, המס שהם חייבים בו מכוח תפקידם זה, אפשר לחייבם בו ביחד או לחוד, ויהיו חייבים בתשלומו ביחד ולחוד לאור ההצעה להוסיף את פרק רביעי 2 לחלק ד' לפקודה ולהסביר בו את נושא הנאמנויות, מוצע לבטל את הסעיף האמור.
- סעיף 35** התיקון המוצע בסעיף 119 א לפקודה נובע מהעתקת מיקומה של ההגדרה "קרוב".
- סעיף 36** בסעיף 121 לפקודה קבועים שיעורי המס החלים על הכנסתו החייבת של יחיד, וזה נוסחו:

(ב) (1) על אף האמור בסעיף קטן (א)(1) ובכפוף לאמור בפסקה (2), לגבי הכנסה חייבת בשנת המס מיגיעה אישית ולגבי הכנסה חייבת בשנת המס של יחיד שמלאו לו 60 שנים, יחולו שיעורים אלה:

(א) על כל שקל חדש מ־50,040 השקלים החדשים הראשונים – 10%;

(ב) על כל שקל חדש מ־50,041 שקלים חדשים עד 89,040 שקלים חדשים – 17%;

(ג) על כל שקל חדש מ־89,041 שקלים חדשים עד 133,680 שקלים חדשים – 25%;

(ד) על כל שקל חדש מ־133,681 שקלים חדשים עד 192,000 שקלים חדשים – 29%.

(2) השיעורים המופחתים הקבועים בפסקה (1) לא יחולו על הכנסה שחייבים לגביה בניהול פנקסי חשבונות ולא נוהלו לגביה פנקסים קבילים.

ד ב ר י ה ס ב ר

(2) השיעורים המופחתים הקבועים בפסקה (1), לא יחולו על הכנסה שחייבים לגביה בניהול פנקסי חשבונות ולא נוהלו לגביה פנקסים קבילים.

מוצע להפחית את שיעורי המס בהדרגה החל משנת המס 2006.

שיעורי המס המפורטים בסעיף המוצע ייכנסו לתוקף בשנת המס 2010, ועד לאותה שנה יחולו שיעורי המס הקבועים בהוראות השעה, כמפורט בסעיף 71 להצעת החוק.

בטבלה שלהלן מובאים שיעורי המס שיחולו בשנים 2005 עד 2010 (באחוזים):

2010	2009	2008	2007	2006	2005	מדרגות המס בשקלים חדשים
10	10	10	10	10	10	0 – 4,170
17	18	19	21	22	23	4,170 – 7,420
25	27	28	29	29	32	7,420 – 11,140
30	32	33	35	36	37	11,140 – 16,000
32	34	35	36	36	37	16,000 – 19,890
32	34	35	36	37	39	19,890 – 34,450
44	46	47	48	49	49	מעל 34,450

“שיעור המס ליחיד

121. (א) המס על הכנסתו החייבת של יחיד בשנת המס יהיה כלהלן:

(1) על כל שקל חדש מ־88,200 השקלים החדשים הראשונים – 30%;

(2) על כל שקל חדש מ־88,201 שקלים חדשים עד 132,480 שקלים חדשים – 32%;

(3) על כל שקל חדש מ־132,481 שקלים חדשים עד 236,520 שקלים חדשים – 34%;

(4) על כל שקל חדש מ־236,521 שקלים חדשים עד 409,680 שקלים חדשים – 37%;

(5) על כל שקל חדש נוסף – 49%.

(ב) (1) על אף האמור בסעיף קטן (א)(1), לגבי הכנסה חייבת בשנת המס מיגיעה אישית ולגבי הכנסה חייבת בשנת המס של יחיד שמלאו לו 60 שנים, יחולו שיעורים אלה:

(א) על כל שקל חדש מ־49,560 השקלים החדשים הראשונים – 10%;

(ב) על כל שקל חדש מ־49,561 שקלים חדשים עד 88,200 שקלים חדשים – 23%;

(ג) על כל שקל חדש מ־88,201 שקלים חדשים עד 132,480 שקלים חדשים – 32%.

"שיעור המס על 125ב. על אף האמור בסעיפים 121 ו-126, שיעור המס על הכנסה מדיבידנד דיבידנד יהיה כלהלן:

- (1) דיבידנד בידי יחיד – 20%;
- (2) על אף האמור בפסקה (1), דיבידנד בידי יחיד שהיה במועד קבלת הדיבידנד או במועד כלשהו בשנים עשר החודשים שקדמו לו, בעל מניות מהותי כהגדרתו בסעיף 88 בחבר-בני-אדם ששילם את הדיבידנד – 25%;
- (3) דיבידנד בידי חברה משפחתית – 20%, ואולם אם היה הנישום כמשמעותו בסעיף 64א בעל מניות מהותי, במישרין או בעקיפין, בחברה ששילמה את הדיבידנד – 25%;
- (4) דיבידנד שאינו פטור ממס בידי מוסד ציבורי או בידי קופת גמל כהגדרתם בסעיף 9(2) – 20%;
- (5) דיבידנד בידי חבר-בני-אדם שהוא תושב חוץ – 25%.

"שיעור המס על 125ב1. (א) רווחים שחילק מנהל קרן נאמנות חייבת לבעל יחידה שהוא יחיד, וההכנסה אינה מהווה בידי הכנסה מעסק או ממשלח יד, פטורים מקרן נאמנות ממס.

(ב) רווחים שחילק מנהל קרן נאמנות פטורה לבעל יחידה שהוא יחיד, וההכנסה אינה מהווה בידי הכנסה מעסק או ממשלח יד, חייבים במס בשיעור של 20%.

(ג) לכל מונח בסעיף זה תהיה המשמעות הנודעת לו בחלק ה."

ד ב ר י ה ס ב ר

מוצע לקבוע שהדיבידנד על ניירות ערך זרים יחויב במס בשיעור של 25%, כמו דיבידנד על ניירות ערך שאינם ניירות ערך זרים.

מוצע לקבוע כי שיעור המס על דיבידנד ששולם לבעל מניות מהותי יישאר 25%, וזאת כדי להתאים את שיעורי המס המוטלים על הכנסה של בעל מניות מהותי בחברה – מס חברות בצירוף למס המוטל על הדיבידנד, למס המוטל על הכנסה אחרת של בעל מניות מהחברה – המס השולי.

שיעור המס שיחול על דיבידנד שקיבל חבר-בני-אדם תושב חוץ יישאר 25%.

סעיף 38 מוצע לקבוע שכאשר הכנסותיה ורווחיה של קרן להשקעות משותפות בנאמנות חייבים במס, הרווחים שהיא מחלקת ליחיד יהיו פטורים ממס, וכאשר הכנסותיה ורווחיה של קרן הנאמנות פטורים ממס, הרווחים שהיא מחלקת ליחיד יחויבו במס בשיעור של 20%. הוראות אלה מחליפות הוראות המצויות כיום בחלק ה3.

סעיף 37 סעיף 125ב לפקודה קובע את שיעור המס החל על הכנסה מדיבידנד, כלהלן:

"שיעור המס על דיבידנד

125ב. על אף האמור בסעיף 121, שיעור המס על הכנסה מדיבידנד יהיה כלהלן:

(1) על דיבידנד המשתלם על ניירות ערך זרים, כהגדרתם בסעיף 105א, שהוא הכנסה בידי יחיד, לפי אחד מאלה:

(א) דיבידנד כאמור המשתלם על נייר ערך זר עד תום שנת המס 2004 – 35%;

(ב) דיבידנד כאמור המשתלם על נייר ערך זר בשנת המס 2005 ואילך – 25%;

(2) על דיבידנד אחר, שהוא הכנסה שאינה פטורה ממס בידי יחיד או בידי מוסד ציבורי כהגדרתו בסעיף 9(2), ועל דיבידנד המשתלם לחבר-בני-אדם תושב חוץ – 25%.

”שיעור המס על הכנסה מריבית ומדמי ניכיון
”בעל מניות מהותי” – כהגדרתו בסעיף 88;
(א) 125 ג. (א) בסעיף זה –
”ריבית” – לרבות דמי ניכיון.

(ב) יחיד חייב במס על הכנסה מריבית בשיעור שלא יעלה על 20%, ויראו את הכנסתו זו כשלב הגבוה ביותר בסולם הכנסתו החייבת.

(ג) (1) על אף האמור בסעיף קטן (ב), שולמה הריבית על נכס שאינו צמוד למדד, או שהוא צמוד בחלקו לשיעור עליית המדד, כולו או חלקו, תחויב הכנסתו של היחיד מריבית במס בשיעור של 15%;

(2) שר האוצר רשאי לשנות בצו את שיעור המס הקבוע בפסקה (1), בהתאם לשינוי במדד.

(ד) על אף האמור בסעיפים קטנים (ב) ו-(ג), יחיד חייב במס על הכנסה מריבית בשיעור הקבוע בסעיף 121, אם התקיים אחד מאלה:

ד ב ר י ה ס ב ר

(2) על ריבית או דמי ניכיון, שהם הכנסה לפי סעיף 2(4), שמקורם באיגרות חוב נסחרות בבורסה או בשוק מסודר, בישראל או מחוץ לישראל, וכן מלווה מדינה, אם היחיד אינו בעל שליטה בחברה המשלמת ריבית כאמור;

(3) על ריבית ורווחים שמקורם בתכנית חיסכון או בפיקדון ושהם הכנסה לפי סעיף 2(4);

(4) על ריבית ודמי ניכיון המשתלמים במועד הפדיון של מלווה קצר מועד כהגדרתו בסעיף 105א; ו

(5) על ריבית ודמי ניכיון המשתלמים על ניירות ערך ורים כהגדרתם בסעיף 105א ששולמו בשנת המס 2005 ואילך;

והכל אם היחיד לא תבע ניכוי הוצאות ריבית והפרשי הצמדה בשל הנכסים האמורים, וההכנסה כאמור אינה הכנסה לפי סעיף 2(1) בידיו, אינה רשומה בפנקסי חשבונותיו ואינה חייבת ברישום כאמור.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (ב), יוטל מס בשיעור של 10% על ריבית או דמי ניכיון שמקורם באיגרות חוב או במלווה קצר מועד, כאמור בסעיף קטן (ב)2 או (4) וכן על ריבית שמקורה בתכנית חיסכון או בפיקדון כאמור בסעיף קטן (ב)3, למעט תכנית חיסכון בפוליסת ביטוח חיים, שאושרה על ידי המפקח על הביטוח כפוליסה משתפת רווחים או המצורפת לפוליסה כאמור, ובלבד שאינם צמודים למדד כהגדרתו בסעיף 105ב(ג).

(ד) על אף הוראות סעיף קטן (ב), יוטל מס בשיעור של 35% על ריבית ודמי ניכיון שהופקו, שנצמחו או שנצברו עד תום שנת המס 2004 על ניירות ערך זרים כהגדרתם בסעיף 105א.

סעיף 39 בסעיף 125 ג לפקודה נקבע שיעור המס המוטל על הכנסה מריבית, מדמי ניכיון או מרווחים. כיום מוטל שיעור מס מופחת של 15% על הכנסות כאמור מאפיקי השקעה מסוימים. מוצע להתאים את שיעור המס למוצע בהצעת החוק – 20%.

במקרים רבים יש באפשרותו של בעל מניות מהותי בחברה להשפיע על סוגי ההכנסות שהוא מקבל מהחברה ועל גובהן. בשל כך וכן משום שתשלום ריבית לבעל מניות מהותי בחברה הוא הוצאה בידיה, מוצע לקבוע כי ריבית שמקבל בעל מניות מהותי מהחברה תחויב במס לפי שיעור המס השולי החל על הכנסותיו.

כמו כן, כדי להפחית תכנוני מס אפשריים שבהם ניתן להסב הכנסות שונות לריבית, מוצע לקבוע הוראות למקרים שבהם עקב קשרי עבודה, קשרי ספק-לקוח או קשרים מיוחדים אחרים שבין הלווה למלווה, אין להחיל שיעור מס מופחת.

וזו לשונו של סעיף 125 ג כיום:

”שיעור המס על הכנסה מריבית, מדמי ניכיון ומרווחים

125 ג. (א) יחיד חייב במס על הכנסה מריבית ומדמי ניכיון בשיעורים המפורטים בסעיף 121, ויראו את הכנסתו זו כשלב הגבוה ביותר בסולם הכנסתו החייבת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) יחיד חייב במס בשיעור של 15% בכל אחד מאלה:

(1) על ריבית ורווחים שקיבל מקופת גמל לתגמולים וכן על ריבית ורווחים שקיבל מקרן השתלמות, במועדים הקבועים בסעיף 9(א16) או (א16);

- (1) הריבית היא הכנסה לפי סעיף 2(1) או שהיא רשומה בספרי חשבונותיו או שהיא חייבת ברישום כאמור;
- (2) היחיד תבע ניכוי הוצאות ריבית והפרשי הצמדה בשל הנכס שעליו משולמת הריבית;
- (3) היחיד הוא בעל מניות מהותי בחברת בני-אדם ששילם את הריבית;
- (4) היחיד הוא עובד בחברת בני-האדם ששילם את הריבית, או שהוא נותן לו שירותים או מוכר לו מוצרים, או שיש לו יחסים מיוחדים אחרים עמו, אלא אם כן הוכח להנחת דעתו של פקיד השומה ששיעור הריבית נקבע בתום לב ובלי שהושפע מקיומם של יחסים כאמור בין היחיד לבין חברת בני-אדם;
- (5) הריבית שולמה מקרן השתלמות לפני שחלפו התקופות האמורות בסעיף 9(א16) או (ב16), או ששולמה מקופת גמל לתגמולים וחלו עליה הוראות סעיף 3(ד);
- (6) מתקיים תנאי אחר שקבע שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת.
- (ה) הוראות סעיף זה לא יחולו על כספים המשולמים מקופת גמל שאינה קופת גמל לתגמולים או שאינה קרן השתלמות, וכן לא יחולו על כספים המשולמים מקופת גמל לתגמולים המחויבים במס לפי הוראות סעיף 87.

תיקון סעיף 125ד

40. בסעיף 125ד לפקודה –

(1) בסעיף קטן (ב), במקום "5,000" יבוא "7,920";

(2) בסעיף קטן (ג) –

(א) בפסקה (1), במקום "4,000" יבוא "6,360";

(ב) בפסקה (2), במקום "6,000" יבוא "9,600".

תיקון סעיף 125ה

41. בסעיף 125ה(א)2 לפקודה, המילים "שלא חלות עליו הוראות חלק ה3" – יימחקו.

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 40 סעיף 125ד לפקודה מתיר ניכוי מריבית

ליחיד שהגיע לגיל פרישה, וליחיד שהכנסתו והכנסת בן-זוגו בשנת המס לא עלתה על התקרה הקבועה בסעיף.

בעקבות ההצעה להעלות את שיעור המס על הריבית משיעור של 15% לשיעור של 20%, מוצע להגדיל את הסכום המותר בניכוי בידי יחידים כאמור בכ-50%.

סעיף 41 התיקון המוצע נובע מביטולו של חלק ה3 לפקודה.

(ה) בסעיף זה –

"בעל שליטה" – כהגדרתו בסעיף 9(9);

"קופת גמל" – כמשמעותה בסעיף 47, למעט קופת גמל לקצבה, קופת גמל לפיצויים, וקופת גמל שבמשיכת הכספים ממנה חלות הוראות סעיפים 3(ד) או 87;

"קרן השתלמות" – כהגדרתה בסעיפים 3(ה), 17(א5) או 58א, לפי הענין;

"שוק מוסדר" – כהגדרתו בסעיף 88.

תיקון סעיף 126 42. בסעיף 126 לפקודה –

- (1) בסעיף קטן (א), במקום "30%" יבוא "25%";
- (2) בסעיף קטן (ג), בהגדרה "אמצעי שליטה", במקום "75" יבוא "88";
- (3) בסעיף קטן (ד), במקום "36%" יבוא "השיעור הקבוע בסעיף קטן (א)".

תיקון סעיף 129 ב129 בסעיף 129 לפקודה, סעיפים קטנים (ב), (ב1) ו-(ד) – בטלים.

תיקון סעיף 129 ג129 בסעיף 129 לפקודה –

- (1) בסעיף קטן (א) –

(א) בפסקה (2), המילים "והיחידה אינה יחידה בעסק" – יימחקו, ובסופה יבוא "לא נקבע להכנסה שיעור מס מיוחד, תחויב ההכנסה במס בשיעור המרבי הקבוע בסעיף 121";

ד ב ר י ה ס ב ר

2005) לכלל התקופה שמיום רכישת נייר הערך ועד ליום מכירתו;

"יתרת רווח ההון" – סכום השווה להפחתת חלק רווח ההון מרווח ההון.

(ב1) על אף האמור בכל דין, לענין הכנסה של קופת גמל, שמקורה בקרן נאמנות המשקיעה בניירות ערך זרים, יחולו הוראות אלה:

(1) במכירה או בפדיון של יחידה כאמור עד תום שנת המס 2004, יחויב רווח ההון הריאלי במס בשיעור של 35%;

(2) במכירה או בפדיון של יחידה כאמור שיום רכישתה היה לפני שנת המס 2005, יחויב חלק רווח ההון הריאלי עד ליום המעבר במס בשיעור של 35%, ויתרת רווח ההון הריאלי תהיה פטורה ממס;

(3) רווחים שחילק מנהל קרן נאמנות בניירות ערך זרים עד תום שנת המס 2004, יחויבו במס בשיעור של 35%.

(ד) בסעיף זה –

"קופת גמל" – כהגדרתה בסעיף 9(2);

"ניירות ערך זרים" – כפי שקבע שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת;

"רווח הון ריאלי" – רווח ההון פחות הסכום האינפלציוני שיחושב כך שיראו כבסיס לחישוב המדד את שער המטבע שבו נרכשו ניירות הערך הזרים;

"חלק רווח ההון הריאלי עד ליום המעבר", "יום המעבר" ו"יתרת רווח ההון הריאלי" – כהגדרתם בסעיף 105(ד1);

"קרן נאמנות המשקיעה בניירות ערך זרים" – קרן נאמנות פטורה או קרן נאמנות מעורבת, אשר למעלה מ-25%

סעיפים 72-ו 42 סעיף 126 לפקודה קובע את שיעור מס החברות. על פי תיקון מס' 140 לפקודה, מס החברות הוא 32% בשנת 2006 ו-30% החל משנת 2007. מוצע להפחית את המס בהדרגה עד לשיעור של 25% שיחול החל משנת 2010. עד אותה שנה יחולו הוראות השעה שבסעיף 72 להצעה, שלפיהן מס החברות יהיה 31% בשנת 2006, 29% בשנת 2007, 27% בשנת 2008 ו-26% בשנת המס 2009.

סעיף 43 סעיף 129 לפקודה קובע הוראות לענין הכנסות של קופת גמל מהשכרת בניינים ומכירת ניירות ערך זרים. מוצע לבטל בו את סעיפים קטנים (ב), (ב1) ו-(ד) המתייחסים לניירות ערך זרים, שכן לא קיימת עוד הבחנה בין שיעור המס החל על ניירות ערך זרים לבין שיעור המס החל על ניירות ערך אחרים.

וזו לשון הסעיפים הקטנים שמוצע לבטלם:

"(ב) על אף האמור בכל דין, במכירת ניירות ערך זרים בידי קופת גמל יחול על רווח ההון הריאלי מס בשיעור של 35%. אולם אם נמכר נייר הערך בשנת המס 2005 ואילך, יחולו הוראות אלה:

(1) היה יום רכישתו של נייר הערך הזר בשנת המס 2005 ואילך - יהיה רווח ההון פטור ממס;

(2) היה יום רכישתו של נייר הערך הזר קודם לשנת המס 2005, יהיה חלק רווח ההון הריאלי עד ליום המעבר חייב במס בשיעור של 35%, ויתרת רווח ההון הריאלי תהיה פטורה ממס.

בסעיף זה –

"חלק רווח ההון" – חלק רווח ההון שיחסו לכלל רווח ההון הוא כיחס שבין התקופה שמיום רכישת נייר הערך ועד ליום ל' בכסלו התשס"ו (31 בדצמבר

(ב) פסקה (3) – תימחק;

(ג) בפסקה (5), ברישה המילים "או של קרן נאמנות מעורבת" – יימחקו, ופסקת משנה (א) – תימחק;

(2) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) בסעיף זה, "קרן נאמנות", "קרן נאמנות פטורה" ו"קרן נאמנות חייבת" – כהגדרתן בסעיף 88."

45. בסעיף 131 לפקודה –

(1) בסעיף קטן (א) –

(א) אחרי פסקה (ג5) יבוא:

"(ד5) אדם שעשה פעולה שנקבעה לפי סעיף 2א145 כתכנון מס החייב בדיווח";

(ב) במקום פסקה (ב5) יבוא:

"(ב5) לענין נאמנויות, כל אחד מאלה:

(1) יוצר שיצר בשנת המס נאמנות או שהקנה לנאמן בשנת המס נכס או הכנסה מנכס;

(2) נאמן בנאמנות שיצר תושב ישראל או נאמן שהיו לו בישראל הכנסה או נכס, בין אם הוא תושב ישראל ובין אם לאו;

(3) נהנה שקיבל חלוקה מנאמן, גם אם אינה חייבת במס בישראל; לכל מונח בפסקה זו תהיה המשמעות הנודעת לו בסעיף 75ג."

(2) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב1) הרוח יפרט כל פעולה שנקבעה לפי סעיף 2א145 כתכנון מס החייב בדיווח, באופן שקבע המנהל."

(3) במקום סעיף קטן (ג1) יבוא:

"(ג1) (א) בדוח כאמור בסעיף קטן (א)(ב5)1) יפרט היוצר כל אחד מאלה:

(1) זהות הנאמן, מגן הנאמנות והנהנים, וכן תושבותם;

(2) פרטי הנכסים שהוקנו, לרבות מחיר מקורי, יתרת מחיר מקורי, שווי רכישה ויתרת שווי רכישה, יום הרכישה, וכן מועד ההקניה;

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 45 סעיף 131 לפקודה קובע את החייבים בהגשת דוח ואת הפרטים שיש לכלול בדוח.

לרשימת החייבים להגיש דוח מוצע להוסיף אדם שעשה פעולה שלגביה קבע המנהל כי היא תכנון מס החייב בדיווח, וכן – יוצר, נאמן ונהנה בנאמנות, במקרים הקבועים בסעיף.

כן מוצע לקבוע מה יפרטו הדוחות שיוגשו כאמור.

משוויין הממוצע של השקעותיה בשנת המס הן בניירות ערך זרים."

סעיף 44 סעיף 129 לפקודה קובע את המס החל במיסוי הכנסות שהיו לקרנות נאמנות. בעקבות התיקונים המוצעים בהצעת החוק, והאחדת שיעורי המס, מוצע לבטל את ההתייחסות לקרן נאמנות מעורבת, שהיא קרן נאמנות שרווחיה והכנסותיה חייבים במס חלקי.

(ב) ברוח כאמור בסעיף קטן (א)(ב5)2) יפרט הנאמן את פרטי היוצר, פרטי כל אחד מהנהנים, מועדי החלוקה ופרטי נכס שחולק, לרבות פרטים כאמור בפסקה (א)2);

(ג) ברוח כאמור בסעיף קטן (א)(ב5)3) יפרט נהנה את פרטי נכס או הכנסה שחולקו לו.

46. אחרי סעיף 144א לפקודה, במקום כותרת חלק ט יבוא:
"חלק ט: החלטת מיסוי, שומת הכנסה, השגה וערעור".

החלטת כותרת חלק ט

47. אחרי סעיף 145א לפקודה יבוא:

הוספת סעיף 2א145

2א145. (א) המנהל רשאי לקבוע פעולות שהן תכנון מס החייב בדיווח; בסעיף זה, "פעולה" – לרבות עסקה ומכירה ולרבות אם חלות לגביהן הוראות חוק מיסוי מקרקעין.

"שומה חלקית ותכנון מס חייב בדיווח

(ב) דיווח אדם ברוח לפי סעיף 131 על פעולה שנקבעה כתכנון מס החייב בדיווח, רשאי פקיד השומה, נוסף על האמור בסעיף 145, לקבוע לפי מיטב שפיטתו בשומה חלקית את סכום הכנסתו של אדם הנוגעת לאותה פעולה, וכן את הניכויים, הקיזוזים והפטורים המותרים מההכנסה על פי כל דין ואת המס שאותו אדם חייב בו, ובלבד שעד לאותו מועד לא קבע לו שומה לפי סעיף 145 לאותה שנת מס.

(ג) שומה לפי סעיף זה יכול שתיעשה בהתאם להסכם עם הנישום.

(ד) דין שומה חלקית לפי סעיף זה כדין שומה כאמור בסעיף 145(א) לכל דבר וענין, לרבות לענין סעיפים 147, 150, 152, 153 או 158א, ואולם אין בשומה חלקית כדי לפגוע בסמכויות פקיד השומה או בזכויות הנישום לענין שומת יתרת הכנסתו של הנישום, בהתאם להוראות פרק זה.

(ה) נקבעו לגבי אותה שנת מס שומה חלקית ושומה לגבי כלל הכנסותיו של הנישום, לרבות שומה שנקבעה בהסכם, בצו או בפסק דין, יקבע פקיד השומה את השלכותיהן זו על זו ויערוך את התיאומים הנדרשים.

48. בסעיף 147(א) לפקודה –

(1) בפסקה (2), אחרי "לפי סעיפים" יבוא "216(8)";

(2) בפסקה (3), אחרי "לפי סעיפים" יבוא "216(8)".

ד ב ר י ה ס ב ר

נאותות יאותר בביקורת השומה, היא נמוכה, ושומת הנישום תתיישן, ולכל היותר יידרש הנישום לשלם את המס שהיה צריך לשלמו מלכתחילה.

סעיף 46 כותרתו של חלק ט' לפקודה היא "שומת הכנסה וערעורים". התיקון המוצע בא בעקבות הוספת פרק בענין החלטות מיסוי.

הוראות סעיף זה באות לסייע בהגברת האכיפה ובמאבק בתופעת תכנוני מס כאמור באמצעות קביעת חובת דיווח על עסקאות שיקבע המנהל. כן מוצע להסמיך את פקיד השומה לקבוע לפי מיטב שפיטתו שומה חלקית לגבי ההכנסות הנובעות מעסקה כאמור.

סעיף 47 בניגוד לתכנוני המס בעבר, תכנוני המס כיום הם חובקי עולם, מאופיינים בתחכום רב, בשימוש בכלים משפטיים ופיננסיים, לרבות במדינות "מוקלט מס", תוך ניצול של אמנות המס. בחלק מן התכנונים יש ניצול לרעה של אמנות מס או התבססות על פרשנות של הוראות החוק שיש בה עיוות של כוונת המחוקק. כמו כן, בחלק מתכנוני המס מניח הנישום כי ההסתברות שתכנון מס שמטרתו הימנעות ממס או הפחתת מס בלתי

סעיפים
54 48
55 ו-56

מוצע לתקן את סעיף 147 לפקודה, כך שאם נישום הורשע בעבירה של אי דיווח על תכנון מס החייב בדיווח, יוכל המנהל

"פרק שני-ב: החלטת מיסוי

הגדרות

158. בפרק זה –

"דיני המס" – כל אחד מאלה:

- (1) פקודה זו;
 - (2) חוק מס ערך מוסף;
 - (3) חוק מיסוי מקרקעין;
 - (4) חוק תיאומים בשל אינפלציה;
 - (5) חוק לעידוד השקעות הון;
 - (6) חוק לעידוד השקעות הון בחקלאות, התשמ"א-1980⁵;
 - (7) חוק עידוד התעשייה (מסים), התשכ"ט-1968⁶;
 - (8) כל הוראה לענין מס בחוק או על פיו, המתייחסת לאחד או יותר מן החיקוקים המנויים בפסקאות (1) עד (7);
- "החלטת מיסוי" – החלטה בכל הנוגע לחבות המס של מבקש, לתוצאת המס או להשלכה על חבות המס שלו, בשל פעולה שביצע או בשל הכנסה, רווח, הוצאה או הפסד שהיו לו;
- "החלטת מיסוי בהסכם" – החלטת מיסוי שניתנה בדרך של הסכם עם המבקש;
- "מבקש" – מי שביקש מהמנהל לתת החלטת מיסוי, לפי הוראות פרק זה;
- "מס" – מס שהוטל לפי אחד מדיני המס;
- "פעולה" – לרבות עסקה ומכירה;
- "רווח" – לרבות שבח מקרקעין.

ד ב ר י ה ס ב ר

לפי הרוח שהגיש. מוצע לקבוע קנס בשיעור של 50% על גירעון שנוצר בשל עסקה שהיא תכנון מס החייב בדיווח ושנקבע כי יש להתעלם ממנה בשל היותה מלאכותית או בדויה או משום שאחת ממטרותיה העיקריות היא הימנעות ממס או הפחתת מס בלתי נאותות, לפי סעיף 86 לפקודה.

סעיף 49 מוצע להוסיף לפקודה פרק שיקבע הוראות לענין החלטת מיסוי ("רולינג").

מתן החלטות מיסוי אמור לסייע בהסרת אי הוודאות בעסקאות במשק, להפחית את הדיונים עם פקיד השומה בשלב השומה, ולתרום בכך הן למגזר העסקי והן לאוצר המדינה.

לתקן את שומתו בתוך שנה מיום הרשעתו או עד תום התקופה שבה ניתן לפתוח שומה, לפי המאוחר.

סעיף 216 לפקודה קובע עונש של שנת מאסר או קנס על אדם שערב, בלא סיבה מספקת, עבירה מן העבירות המנויות בסעיף. מוצע להוסיף לרשימת העבירות אי דיווח על תכנון מס החייב בדיווח.

סעיף 188 לפקודה קובע קנסות שפקיד השומה רשאי להטיל בשל אי הגשת דוח. מוצע להוסיף הוראה לענין הטלת קנס על אדם שלא דיווח על תכנון מס החייב בדיווח.

סעיף 191 לפקודה קובע קנס על גירעון, שהוא הסכום שו עודף המס שנישום חייב בו על המס שהוא חייב בו

⁵ ס"ח התשמ"א, עמ' 56.

⁶ ס"ח התשכ"ט, עמ' 232.

158ג. (א) המנהל רשאי, לבקשת מבקש, ליתן החלטת מיסוי, וכן רשאי הוא ליתן החלטת מיסוי בהסכם.

(ב) הוגשה בקשה למתן החלטת מיסוי, רשאי המנהל להתנות את מתן ההחלטה בצירוף אדם נוסף כמבקש, וכן רשאי הוא לסרב ליתן החלטת מיסוי או לקבוע כי תשובה לבקשה תינתן על ידי פקיד השומה שלא בדרך של החלטת מיסוי.

(ג) החלטה לפי סעיף קטן (א) יכול שתהיה מוגבלת בזמן ובמגבלות אחרות או מותנית בתנאים, כפי שנקבע בה.

(ד) לא תינתן החלטה לפי סעיף קטן (א) אלא לאחר שניתנה למבקש הזדמנות סבירה להשמיע את טענותיו.

(ה) על החלטת מיסוי בהסכם לא יהיה ערעור; על החלטת מיסוי שלא בהסכם ניתן לערער כחלק מערר או ערעור על השומה.

158ד. (א) בקשה למתן החלטת מיסוי, למעט בקשה בענין מס לפי חוק מס ערך מוסף או לפי חוק מיסוי מקרקעין, ניתן להגיש לפני מועד ביצוע הפעולה או אחריה, ובלבד שתוגש לפני המועד הקבוע בסעיפים 132 או 133 להגשת דוח לפי סעיף 131, שבו הובאו בחשבון הפעולה, ההכנסה, הרווח, ההוצאה או ההפסד נושא הבקשה.

בקשה להחלטת
מיסוי

(ב) בקשה למתן החלטת מיסוי בענין מס לפי חוק מס ערך מוסף או לפי חוק מיסוי מקרקעין תוגש לפני מועד ביצוע הפעולה נושא הבקשה.

(ג) הבקשה תכלול את כל העובדות והפרטים המהותיים הנוגעים לה, ויצורפו אליה כל המסמכים, האישורים, חוות הדעת, ההצהרות, ההערכות, החוזים, ואם טרם נחתמו חוזים – הטיוטות שלהם, וכל פרט מהותי אחר, כפי שקבע המנהל, ויצורף אליה אישור על תשלום האגרה שנקבעה לפי סעיף 158ה.

(ד) המנהל רשאי לדרוש כל פרט או מסמך שייראה לו דרוש לענין החלטתו בבקשה.

(ה) לא פורטו בבקשה שמו ומספר זהותו של המבקש, יימסרו פרטים אלה מאוחר יותר, ולא תינתן החלטת מיסוי לפני מסירתם.

(ו) המבקש לא יהיה רשאי לחזור בו מבקשתו לפני מתן ההחלטה, אלא באישור המנהל.

ד ב ר י ה ס ב ר

כדי לאפשר גם לנישומים אחרים לדעת מה עמדת רשות המס בסוגיות שנדונו בהחלטות מיסוי, וכדי להבטיח שקיפות ואחידות במתן החלטות, מוצע לאפשר למנהל לפרסם תמציות של החלטות המיסוי.

מוצע לאפשר קביעת אגרה לבקשה למתן החלטת מיסוי ולהסמיך את המנהל לקבוע כללים לענין החלטת מיסוי.

החלטת מיסוי תוכל להיות בדרך של הסכם ובמקרה זה לא יהיה ערעור על ההחלטה. על החלטת מיסוי שלא בהסכם ניתן לערער במסגרת הערעור על השומה.

מוצע כי המנהל לא יהיה רשאי לחזור בו מהחלטת מיסוי אלא אם כן לא נמסרו לו פרטים או מסמכים, או אם נמסרו לו פרטים כוזבים. אם החלטת המיסוי ניתנה בהסכם, והנישום ביצע את הפעולה שלגביה ביקש את ההחלטה, יהיה עליו למלא את תנאי ההחלטה.

(ז) נקבעו בדיני המס הוראות אחרות בענין בקשה למתן החלטת מיסוי על ידי המנהל, יחולו הוראות פרק זה, בשינויים המחויבים, ככל שאינן עומדות בסתירה להוראות האחרות.

158ה. שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע אגרה לבקשה למתן החלטת מיסוי, בסכום מדורג או בשיעור מדורג ובזיקה לשווי העסקה או להכנסתו של המבקש או למבחן אחר.

158ו. (א) נתן המנהל החלטת מיסוי, לא יהיה רשאי לחזור בו מההחלטה, אלא אם כן מצא כי לא נמסר לו פרט מהפרטים או מסמך מהמסמכים הנוגעים להחלטה או כי נמסר לו פרט כוזב, שגוי או מטעה.

(ב) נתן המנהל החלטת מיסוי בהסכם, ימלא המבקש את התנאים וההוראות שנקבעו בה, אלא אם כן לא נעשתה הפעולה נושא הבקשה, או לא התקבלה ההכנסה או לא הוצאה ההוצאה שבשלהן הוגשה הבקשה.

(ג) על אף האמור בדיני המס, המנהל רשאי לפרסם תמצית של החלטות מיסוי שנתן, בדרך ובנוסח שקבע, גם אם המבקש לא הסכים לכך; תמצית החלטה שפורסמה לא תכלול את שמו של המבקש ואת מספר זהותו.

(ד) המנהל רשאי לקבוע כללים לענין החלטת מיסוי ונסיבות שבהן לא תינתן החלטה.

50. סעיף 161 לפקודה – בטל. ביטול סעיף 161

51. בסעיף 162 לפקודה, המילים "לפי סעיף 161(א)" – יימחקו. תיקון סעיף 162

52. בסעיף 164 לפקודה, במקום "של התמורה כמשמעותה בסעיף 88" יבוא "של הכנסה חייבת שהעבירה קרן להשקעות במקרקעין כהגדרתה בסעיף 2א64 לבעלי מניותיה, או של תמורה כמשמעותה בסעיף 88, או של ריבית או דיבידנד כאמור בסעיפים 125ב ו-125ג". תיקון סעיף 164

53. בסעיף 170 לפקודה, בסופו יבוא: תיקון סעיף 170

"(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), קרן להשקעות במקרקעין כהגדרתה בסעיף 2א64 המעבירה לאדם שאינו תושב ישראל הכנסה חייבת של בעלי מניות כמשמעותה בסעיף 4א64 תנכה ממנה מס בשיעור המס שבו היא מחויבת לפי הסעיף האמור."

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיפים 50 ו-51 סעיף 161 לפקודה, שנוסחו מובא בנספח, עוסק בחובה לנכות מס. הוראותיו שולבו בסעיפים אחרים בפקודה ולפיכך מוצע לבטלו.

סיבה אחרת, להנות מפטור מהגשת דוח, אף אם שולמו לו רווחים מקרן השקעות במקרקעין.

כן מוצע להוסיף חובת ניכוי מס במקור מריבית ומדיבידנד.

סעיף 52 סעיף 164 לפקודה קובע חובת ניכוי מס במקור לגבי הכנסות, סכומים ותשלומים שונים.

סעיף 53 סעיף 170 לפקודה קובע חובת ניכוי מס במקור מסוגי תשלומים לתושב חוץ. מוצע לקבוע כי לגבי הכנסה מקרן להשקעות במקרקעין המשולמת לתושב חוץ ינוכה במקור מס בשיעור המס שהקרן חייבת בו.

מוצע להוסיף חובת ניכוי במקור מרווחים ששילמה קרן להשקעות במקרקעין. ניכוי המס בשל רווחים אלה יאפשר לבעל מניות בקרן, שאינו חייב בהגשת דוח בשל

- תיקון סעיף 188 .54 בסעיף 188 לפקודה, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:
- "(א1) לא פירט אדם ברוח שהגיש לפי סעיף 131 פעולה שנקבעה כתכנון מס החייב בדיווח, רשאי פקיד השומה להטיל עליו קנס של 500 שקלים חדשים בעד כל חודש שבו לא דיווח כאמור."
- תיקון סעיף 191 .55 בסעיף 191 לפקודה, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:
- "(ג1) כללה שומה סופית שאינה ניתנת עוד לערעור קביעה, לענין פעולה שנקבעה לפי סעיף 2א145 כתכנון מס החייב בדיווח, כי יש להתעלם ממנה בהתאם להוראות סעיף 86, יהיה הנישום חייב בקנס בשיעור של 50% מסכום הגירעון שנוצר בשל תכנון המס האמור; הוטל קנס כאמור, לא יוטל בשל אותו גירעון קנס לפי הוראות סעיפים קטנים (ב) ו-(ג)."
- תיקון סעיף 216 .56 בסעיף 216 לפקודה, בסופו יבוא:
- "(8) לא פירט ברוח פעולה שהיא תכנון מס החייב בדיווח, בניגוד להוראות סעיף 131(א)(ד5) או (ב1);".
- תיקון סעיף 242 .57 בסעיף 242 לפקודה, במקום "בתוספת השניה" יבוא "בתוספת השלישית".
- תיקון סעיף 242א .58 בסעיף 242א לפקודה, במקום "1א64, 68א" יבוא "1א64, 68א", עד 75א עד 75א75, והמילים "חלק ה3" – יימחקו.
- הוספת תוספת .59 בתוספת השניה, בכותרת, במקום "התוספת השניה" יבוא "תוספת שלישית" ולפניה יבוא:

"תוספת שניה"

(סעיף 75ג)

- (1) FOUNDATION – לפי חוקי הולנד, ליכטנשטיין, פנמה, או האנטילים ההולנדים;
- (2) ESTABLISHMENT – לפי חוקי ליכטנשטיין;
- (3) TRUST ENTERPRISE (TRUST REG.) – לפי חוקי ליכטנשטיין."

ד ב ר י ה ס ב ר

המתייחסים לקרן השקעות במקרקעין, לחברת החזקות ישראלית ולנאמנויות.	התיקון המוצע מתחייב מהוספת תוספת שניה לפקודה לפי הפרק הדין בנאמנויות.	סעיף 57
סעיף 59 מוצע להוסיף תוספת שניה לפקודה ובה לכלול סוגים של חבר-בני-אדם שיראו אותם כנאמנות כהגדרתה בסעיף 75 המוצע. בתוספת מנויים גופים אשר משמשים כנאמנים במדינות חוץ שונות.	סעיף 244 לפקודה מעניק סמכות לשר האוצר לקבוע, באישור ועדת הכספים של הכנסת, לענין סעיפים שונים, תנאים ותיאומים נדרשים. מוצע להוסיף לרשימת הסעיפים שבו גם את הסעיפים	סעיף 58

פרק ב: תיקונים עקיפים

60. בחוק מס הכנסה (תיאומים בשל אינפלציה), התשמ"ה-1985⁷ (להלן – חוק תיאומים בשל אינפלציה) –

תיקון חוק
תיאומים בשל
אינפלציה

(1) סעיף 6 – בטל;

(2) בסעיף 27(ג) –

(א) בפסקה (1), המילים "ושלא היו בידי המס ניירות ערך" – יימחקו;

(ב) בפסקה (2), המילים "ושלא היו בידה בשנת המס ניירות ערך" – יימחקו;

(ג) פסקה (4) – תימחק;

(ד) הסיפה החל במילים "לענין זה" – תימחק.

61. בחוק מיסוי מקרקעין (שבח, מכירה ורכישה), התשכ"ג-1963⁸ (להלן – חוק מיסוי מקרקעין) –

תיקון לחוק
מיסוי מקרקעין

(1) בסעיף 48א –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "של 25%" יבוא "הקבוע בסעיף 126(א) לפקודה";

(ב) בסעיף קטן (ב)(1), במקום "25%" יבוא "עד 20%";

(ג) בסעיף קטן (ב) –

(1) ברישה, במקום "בסעיפים קטנים (א) ו-(ב)(1)" יבוא "בסעיף קטן (ב)(1)" ואחרי "באיגוד מקרקעין" יבוא "שעשה יחיד";

(2) במקום פסקה (1) יבוא:

"(1) השבח הריאלי עד יום התחילה יחויב במס בשיעור הקבוע בסעיף 121 לפקודה";

(3) בפסקה (2), במקום "25%" יבוא "עד 20%";

(ד) בסעיף קטן (ד)(2), במקום "עד 25% או יותר" יבוא – "לענין חבר-בני-אדם, 20% או יותר – לענין יחיד";

(2) בסעיף 48ב –

(א) בסעיף קטן (א), ברישה, במקום "25%" יבוא "25% לענין חבר-בני-אדם, ו-20% – לענין יחיד";

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 61 לפסקאות (1) ו-1)

בחוק מיסוי מקרקעין (שבח, מכירה ורכישה), התשכ"ג-1963, מוצע להתאים את הוראות סעיף 48א העוסק בשיעורי המס על שבח מקרקעין, לשיעורי המס שיחולו לפי המוצע על רווח הון ריאלי. חבר-בני-אדם יהיה חייב במס על שבח ריאלי, בשיעור הקבוע בסעיף 126(א) לפקודה – שיעור מס החברות, ויחיד יהיה חייב במס על שבח ריאלי בשיעור של 25%, ואולם על חלק השבח הריאלי המיוחס לתקופה שעד ליום 1 בינואר 2003 יחיד יהיה חייב במס בשיעור המס השולי.

סעיף 60 סעיף 6 לחוק מס הכנסה (תיאומים בשל אינפלציה), התשמ"ה-1985, שנוסחו מובא בנספח, דן ברווח או הפסד של חבר-בני-אדם מניירות ערך נסחרים בבורסה. על פי המוצע, חבר-בני-אדם יחויב במס על הכנסתו מניירות ערך לפי חלק ה לפקודה ולא לפי סעיף 6 האמור, שמוצע לבטלו.

כן מוצעים תיקוני התאמות בסעיף 27 לחוק האמור, המתחייבים מביטול סעיף 6.

⁷ ס"ח התשמ"ה, עמ' 172.

⁸ ס"ח התשכ"ג, עמ' 156.

(ב) בסעיף קטן (ב2), במקום "25%" יבוא "25% – לענין חברי-בני-אדם ו-20% – לענין יחיד";

(3) בסעיף 71א(ג), במקום "125ב(2)" יבוא "125ב(1) או (2)";

(4) בסעיף 95, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב1) כללה שומה סופית שאינה ניתנת עוד לערעור קביעה לענין פעולה שנקבעה לפי סעיף 145א2 לפקודה כתכנון מס החייב בדיווח, כי יש להתעלם ממנה בהתאם להוראות סעיף 84, יהיה המוכר חייב בקנס בשיעור של 50% מסכום הגירעון שנוצר בשל תכנון המס האמור; הוטל קנס כאמור, לא יוטל בשל אותו גירעון קנס לפי הוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב)."

62. בחוק לעידוד השקעות הון, התשי"ט-1959⁹, אחרי סעיף 73 יבוא:

"הוראות מיוחדות 73. היו אמצעי השליטה כהגדרתם בסעיף 88 לפקודה, בחברה שהיא לענין נאמנות בעלת מפעל מאושר או מפעל מוטב, מוחזקים בנאמנות, במישרין או בעקיפין, יחולו הוראות פרק רביעי 2 בחלק ד' לפקודה, בשינויים המחויבים."

63. בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995¹⁰ (להלן – חוק הביטוח הלאומי) – תיקון חוק הביטוח הלאומי

(1) בסעיף 340ג), במקום הסיפה החל במילים "יהיו כאמור" יבוא "יהיו בשיעור של 70% מהשיעור האמור בפרט 1 בלוח י' ובסעיף 337";

(2) בסעיף 341 בסופו יבוא:

"הוראות לפי סעיף זה, שהיו בתוקף לפני יום א' בטבת התשס"ו (1 בינואר 2006) לענין קביעת סכום השכר או ההכנסה שאינם עולים על מחצית השכר הממוצע, יחולו לענין קביעת סכום השכר או ההכנסה שאינם עולים על 60% מהשכר הממוצע";

(3) בסעיף 342 –

(א) בסעיף קטן (ה) –

(1) במקום פסקה (3) יבוא:

ד ב ר י ה ס ב ר

תחילתו של סעיף זה תהיה, לפי סעיף 76(יח) המוצע, בשנת המס 2010.

לפסקה (4)

סעיף 62 מוצע לקבוע כי אם אמצעי השליטה בחברה שהיא בעלת מפעל מאושר או מפעל מוטב לפי חוק לעידוד השקעות הון, התשי"ט-1959, מוחזקים בנאמנות, יחולו הוראות הפקודה לענין מיסוי נאמניות.

לפי סעיף 145א2 לפקודה, כנוסחו המוצע בסעיף 47 להצעה, המנהל רשאי לקבוע פעולות שהן תכנון מס החייב בדיווח, גם אם חלות עליהן הוראות חוק מיסוי מקרקעין.

סעיפים יחד עם השינויים המוצעים במערכת 63 ו-65 המיסוי, ובמטרה להגדיל את הפרוגרסיביות של גביית דמי ביטוח לאומי ודמי ביטוח בריאות, מוצע להרחיב את מדרגת המס התחתונה, להפחית במדרגה זו את שיעור תשלום דמי ביטוח לאומי לעובד, ומנגד להתאים את שאר התשלומים, כך שסך ההכנסה של המוסד לביטוח לאומי לא ישתנה.

מוצע לקבוע כי אם בשומה סופית נקבע לענין פעולה כאמור שיש להתעלם ממנה לפי הוראות סעיף 84 לחוק האמור, יהיה המוכר חייב בקנס גירעון בשיעור של 50% מסכום המס שנחסך בשל הפעולה שהיא תכנון החייב בדיווח.

⁹ ס"ח התשי"ט, עמ' 234.

¹⁰ ס"ח התשנ"ה, עמ' 210.

(3) חובת מעביד לנכות דמי ביטוח בשיעור החל, לפי טור ד' בלוח י', על הכנסת עובד העולה על 60% מהשכר הממוצע, גם מהכנסת העובד שאינה עולה על 60% מהשכר הממוצע, אם העובד מועסק אצל מעביד נוסף;"

(2) בפסקה (4), במקום "בטור ה'" יבוא "בטור ד'";

(ב) בסעיף קטן (ו) -

(1) בפסקה (1), במקום "מחצית השכר הממוצע" יבוא "60% מהשכר הממוצע";

(2) בפסקה (2), במקום "ממחצית השכר הממוצע" יבוא "מ-60% מהשכר הממוצע" ובמקום "מחצית השכר הממוצע" יבוא "60% מהשכר הממוצע";

(4) בסעיף 345ב(ה) -

(א) בפסקה (1), במקום "מחצית השכר הממוצע" יבוא "60% מהשכר הממוצע";

(ב) בפסקה (2), במקום "ממחצית השכר הממוצע" יבוא "מ-60% מהשכר הממוצע" ובמקום "מחצית השכר הממוצע" יבוא "60% מהשכר הממוצע";

(5) במקום לוח י' יבוא:

ד ב ר י ה ס ב ר

לגבי מבוטח שהוא עובד עצמאי ומבוטח שאינו עובד ואינו עובד עצמאי, מוצע כי השיעור המופחת יישאר בלא שינוי, וכי כנגד הרחבת חלק ההכנסה שעליו יחול השיעור המופחת, יוגדל שיעור התשלום שיחול מעבר לחלק זה מ-10.62% ו-10.40% ל-11.23% ו-11.05% מההכנסה, בהתאמה.

בתשלומי הביטוח הלאומי החלים על המעביד מוצעת התאמה של השיעורים, כך שבכל מדרגות המס לא יחול שינוי בסך ההכנסה של המוסד לביטוח לאומי לעומת החוק כפי שנקבע בתיקון חוק המדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2005 (תיקוני חקיקה), התשס"ה-2005. השינוי שהוחל בחוק המדיניות הכלכלית הוחל בהדרגה, והדרגה זו נשמרת בתיקון המוצע.

שיעור דמי ביטוח בריאות הוא כיום 4.8% מההכנסה החייבת. כנגד הרחבת דרגה שביחס אליה חל תשלום דמי ביטוח בריאות מופחת, מ-50% מהשכר הממוצע במשק ל-60% ממנו, כאמור לעיל, מוצע לקבוע כי שיעור דמי ביטוח הבריאות שיחול מעבר לכך יוגדל ל-5%.

כיום שיעור מופחת של דמי ביטוח לאומי ודמי ביטוח בריאות חל על החלק מההכנסה או השכר שאינו עולה על מחצית השכר הממוצע במשק. במטרה להפחית את דמי הביטוח המשולמים בידי בעלי ההכנסות הנמוכות והבינוניות ולהגדיל את הכנסתם הפנויה, מוצע לקבוע כי שיעור מופחת יחול על חלק מההכנסה או השכר שאינו עולה על 60% מהשכר הממוצע במשק.

מוצע לשנות את שיעורי דמי הביטוח כלהלן:

שיעור דמי הביטוח הלאומי שמעביד מנכה משכרו של העובד על חלק שאינו עולה על מחצית השכר הממוצע במשק הוא 1.4%, ושיעור דמי הביטוח הלאומי שמעביד מנכה משכרו של העובד על חלק מהכנסה העולה על מחצית השכר הממוצע במשק הוא 5.58% מוצע להפחית, בהדרגה, את שיעור דמי הביטוח הלאומי המופחתים מ-1.4% ל-0.4%, ולהגדיל את שיעור דמי הביטוח שיחול על חלק ההכנסה העולה על 60% מהשכר הממוצע במשק מ-5.58% ל-7% מהכנסת העובד.

”לוח י’

(סעיפים 28, 32 ו-337 עד 342)

שיעור דמי ביטוח בעד שנת 2006

טור א'	טור ב'	טור ג'							טור ד'	טור ה'
		אחוזים מההכנסה או מהשכר לפי סעיפים 337(א) ו-340(א)							הניכוי משכר העובד לענין סעיף 342(ג) באחוזים	
		על חלק העולה על מחצית השכר הממוצע			על החלק שאינו עולה על מחצית השכר הממוצע				על חלק השכר שאינו עולה על 60% מהשכר הממוצע	הקצבת אוצר המדינה לפי סעיף 32(ג1)
		למבוטח שאינו עובד ואינו עובד עצמאי	לעובד עצמאי	לעובד	למבוטח שאינו עובד ואינו עובד עצמאי	לעובד עצמאי	לעובד			
1	אימהות	–	0.56	0.20	–	0.82	1.04	0.04	0.09	
2	אימהות – מבוטח שאינו עובד ואינו עובד עצמאי	0.11	–	–	0.26	–	–	–	–	
3	ילדים	1.10	1.39	1.91	2.64	2.40	2.17	–	0.10	
4	נפגעי עבודה	–	0.39	0.54	–	0.68	0.61	–	0.03	
5	נפגעי תאונות	0.04	0.06	0.02	0.11	0.08	0.09	0.01	0.02	
6	אבטלה	–	–	0.04	–	–	0.25	0.01	0.06	
7	זכויות עובדים בפשיטת רגל ובפירוק תאגיד	–	–	0.02	–	–	0.02	–	0.02	
8	נכות	0.87	1.11	0.49	2.07	1.86	2.30	0.11	0.10	
9	סיעוד	0.09	0.12	0.07	0.21	0.18	0.21	0.01	0.02	
10	זקנה ושאיירים	2.40	3.09	2.09	5.76	5.21	5.99	0.22	0.25	
	סך הכל	4.61	6.72	5.38	11.05	11.23	12.68	0.40	0.69	

שיעור דמי ביטוח בעד שנת 2007

טור א'	טור ב'	טור ג'							טור ד'	טור ה'
		אחוזים מההכנסה או מהשכר לפי סעיפים 337(א) ו-340(א)							הניכוי משכר העובד לענין סעיף 342(ג) באחוזים	
		על חלק העולה על מחצית השכר הממוצע			על החלק שאינו עולה על מחצית השכר הממוצע				על חלק השכר שאינו עולה על 60% מהשכר הממוצע	הקצבת אוצר המדינה לפי סעיף 32(ג1)
		לעובד	לעובד	לעובד	למבוטח שאינו עובד ואינו עובד עצמאי	לעובד עצמאי	לעובד עצמאי	לעובד עצמאי		
1	אימהות	1.04	0.82	-	0.17	0.56	-	0.87	0.04	0.09
2	אימהות - מבוטח שאינו עובד ואינו עובד עצמאי	-	-	0.26	-	-	0.11	-	-	-
3	ילדים	2.17	2.40	2.64	1.58	1.39	1.10	-	-	0.10
4	נפגעי עבודה	0.61	0.68	-	0.45	0.39	-	-	-	0.03
5	נפגעי תאונות	0.09	0.08	0.11	0.02	0.06	0.04	0.07	0.01	0.02
6	אבטלה	0.25	-	-	0.04	-	-	0.21	0.01	0.06
7	זכויות עובדים בפשיטת רגל ובפירוק תאגיד	0.02	-	-	0.01	-	-	-	-	0.02
8	נכות	2.30	1.86	2.07	0.43	1.11	0.87	1.86	0.11	0.10
9	סיעוד	0.21	0.18	0.21	0.06	0.12	0.09	0.14	0.01	0.02
10	זקנה ושאיירים	5.99	5.21	5.76	1.78	3.09	2.40	3.85	0.22	0.25
	סך הכל	12.68	11.23	11.05	4.54	6.72	4.61	7.00	0.40	0.69

שיעור דמי ביטוח בעד שנת 2008

טור א'	טור ב'	טור ג'							טור ד'	טור ה'
		אחוזים מההכנסה או מהשכר לפי סעיפים 337(א) ו-340(א)							הניכוי משכר העובד לענין סעיף 342(ג) באחוזים	
		על חלק העולה על מחצית השכר הממוצע			על החלק שאינו עולה על מחצית השכר הממוצע					
		לעובד	לעובד	לעובד	למבוטח שאינו עובד ואינו עובד עצמאי	לעובד	לעובד	לעובד	על חלק השכר שאינו עולה מהשכר על 60% הממוצע	על חלק השכר שאינו עולה מהשכר על 60% הממוצע
פרט	ענף ביטוח									הקצבת אוצר המדינה לפי סעיף 32(ג1)
1	אימהות	1.03	0.82	-	0.16	0.56	-	0.87	0.04	0.09
2	אימהות - מבוטח שאינו עובד ואינו עובד עצמאי	-	-	0.26	-	-	0.11	-	-	-
3	ילדים	2.08	2.40	2.64	1.47	1.39	1.10	-	-	0.10
4	נפגעי עבודה	0.59	0.68	-	0.41	0.39	-	-	-	0.03
5	נפגעי תאונות	0.09	0.08	0.11	0.02	0.06	0.04	0.07	0.01	0.02
6	אבטלה	0.25	-	-	0.04	-	-	0.21	0.01	0.06
7	זכויות עובדים בפשיטת רגל ובפירוק תאגיד	0.02	-	-	0.01	-	-	-	-	0.02
8	נכות	2.28	1.86	2.07	0.41	1.11	0.87	1.86	0.11	0.10
9	סיעוד	0.20	0.18	0.21	0.06	0.12	0.09	0.14	0.01	0.02
10	זקנה ושאיירים	5.89	5.21	5.76	1.67	3.09	2.40	3.85	0.22	0.25
	סך הכל	12.43	11.23	11.05	4.25	6.72	4.61	7.00	0.40	0.69

שיעור דמי ביטוח בעד שנת 2009 ואילך

טור א'	טור ב'	טור ג'							טור ד'	טור ה'
פרט	ענף ביטוח	אחוזים מההכנסה או מהשכר לפי סעיפים 337(א) ו-340(א)							הניכוי משכר העובד לענין סעיף 342(ג) באחוזים	
		על חלק העולה על מחצית השכר הממוצע			על החלק שאינו עולה על מחצית השכר הממוצע				על חלק השכר שאינו עולה על 60% מהשכר הממוצע	על חלק השכר העולה על 60% מהשכר הממוצע
		לעבוד	לעבוד	לעבוד	לעבוד	לעבוד	לעבוד	לעבוד		
1	אימהות	1.03	0.82	-	0.15	0.56	-	0.87	0.04	0.09
2	אימהות - מבוטח שאינו עובד ואינו עובד עצמאי	-	-	0.26	-	-	0.11	-	-	-
3	ילדים	2.08	2.40	2.64	1.32	1.39	1.10	-	-	0.10
4	נפגעי עבודה	0.59	0.68	-	0.37	0.39	-	-	-	0.03
5	נפגעי תאונות	0.09	0.08	0.11	0.02	0.06	0.04	0.07	0.01	0.02
6	אבטלה	0.25	-	-	0.04	-	-	0.21	0.01	0.06
7	זכויות עובדים בפשיטת רגל ובפירוק תאגיד	0.02	-	-	0.01	-	-	-	-	0.02
8	נכות	2.28	1.86	2.07	0.37	1.11	0.87	1.86	0.11	0.10
9	סיעוד	0.20	0.18	0.21	0.05	0.12	0.09	0.14	0.01	0.02
10	זקנה ושאיירים	5.89	5.21	5.76	1.52	3.09	2.40	3.85	0.22	0.25
	סך הכל	12.43	11.23	11.05	3.85	6.72	4.61	7.00	0.40	0.69

64. בחוק המדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2005 (תיקוני חקיקה), התשס"ה-2005¹¹ תיקון חוק המדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2005 (להלן - חוק המדיניות הכלכלית) -

(1) בסעיפים 5(א), 6(א) ו-7(א), פסקה (3) - תימחוק;

(2) בסעיף 9(ב), במקום "כ"ט בחשון התשס"ו (1 בדצמבר 2005)" יבוא "כ"ד בסיון התשס"ה (1 ביולי 2005)";

ד ב ר י ה ס ב ר

חדשים בחודש לזוג קשישים, בתהליך מדורג שיטתיים בחודש דצמבר 2005.

במטרה לשפר את מצבם הכלכלי של אותם קשישים מוצע להקדים את המועד שבו מסתיים התהליך המדורג כאמור מדצמבר 2005 ל-1 ביולי 2005.

סעיף 64 בחוק המדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2005 (תיקוני חקיקה), התשס"ה-2005, נקבע כי גמלאות הבטחה הכנסה הניתנות לקשישים יוגדלו בסכום של 170 שקלים בחודש לקשיש יחיד ו-230 שקלים

¹¹ ס"ח התשס"ה, עמ' 346.

65. בחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994¹², בסעיף 14, בסעיפים קטנים (ב)(1) ו-(2) ו-(ג)(1) ו-(2), בכל מקום, במקום "4.8%" יבוא "5%".

66. בחוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 132), התשס"ב-2002¹³ (להלן – תיקון 132 לפקודה), בסעיף 89, במקום סעיף קטן (ט) יבוא: (מס' 132)

"(ט) תחילתם של סעיפים 105 ו-105טו לפקודה, כנוסחם בסעיף 46 לחוק זה, לענין איגרת חוב, נייר ערך מסחרי ומלווה קצר מועד, ביום ז' בטבת התשס"ד (1 בינואר 2004), והם יחולו על מכירה או פדיון של איגרת חוב, נייר ערך מסחרי ומלווה קצר מועד שהונפקו או שהוצאו ביום ג' באייר התש"ס (8 במאי 2000) או אחריו."

67. בחוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 140 והוראת שעה), התשס"ד-2004¹⁴, בסעיף 4 – פקודת מס הכנסה (תיקון מס' 140 והוראת שעה) בכותרת השוליים וברישה, במקום "2004 עד 2006" יבוא "2004 ו-2005"; (2) פסקה (3) – תימחק.

68. בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975¹⁵ (להלן – חוק מס ערך מוסף) – (1) בסעיף 67, אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ה) המנהל רשאי לקבוע פעולות שהן תכנון מס החייב בדיווח, פעולות שנקבעו כאמור יפורטו בדוח התקופתי";

(2) אחרי סעיף 96 יבוא:

"קנס גירעון 96א. כללה שומה סופית שאינה ניתנת עוד לערעור קביעה לענין פעולה שנקבעה לפי סעיף 67(ה) כתכנון מס החייב בדיווח, כי יש להתעלם ממנה לפי הוראות סעיף 138, יוטל קנס בשיעור של 50% מסכום הגירעון שנוצר בשל תכנון המס האמור; לענין זה, "גירעון" – הסכום שבו עודף המס שאדם חייב בו על פי השומה כאמור, על המס שהוא חייב בו על פי הדוחות שהוגשו לפי פרק יא."

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 68 מוצע להתאים את הוראות חוק מס ערך מוסף להוראות הפקודה לענין תכנון מס החייב בדיווח ולהסמיך את המנהל לקבוע פעולות שיראו אותן כתכנון מס חייב בדיווח לפי החוק האמור. עוד מוצע לקבוע כי אם כללה שומה סופית קביעה לענין פעולה כאמור שיש להתעלם ממנה לפי הוראות סעיף 138 לחוק האמור, יוטל קנס בשיעור של 50% מסכום הגירעון במס שנוצר בשל אותה הפעולה. כל זאת בדומה להוראות המוצעות לגבי מס הכנסה בסעיפים 47 ו-55 להצעת החוק.

סעיף 66 מוצע לתקן טעות שנפלה בהוראות התחילה שנקבעו לענין איגרת חוב, נייר ערך מסחרי ומלווה קצר מועד בתיקון סעיף 132 לפקודה.

סעיף 67 סעיף 4 לחוק מס הכנסה (תיקון מס' 140 והוראת שעה), התשס"ד-2004, קבע הוראת שעה לענין מס חברות בשנים 2004 עד 2006. לגבי שנת 2006 מוצעת הוראה אחרת בסעיף 72 להצעה זו, ולכן יש לתקן את סעיף 4 האמור כמוצע.

¹² ס"ח התשנ"ד, עמ' 156.

¹³ ס"ח התשס"ב, עמ' 530.

¹⁴ ס"ח התשס"ד, עמ' 441.

¹⁵ ס"ח התשל"ו, עמ' 52.

פרק ג': הוראות שעה

הוראות שעה
לשנים 2005
עד 2006 לענין
נקודות זיכוי

69. בשנות המס 2005 עד 2006 יקראו כאילו אחרי סעיף 40 לפקודה בא:

ג40. בחישוב המס של יחיד תושב ישראל תובא בחשבון שישיית נקודת זיכוי לחודש עבודה, למשך שישה חודשי עבודה רצופים, אם התקיימו כל אלה:

"נקודת זיכוי
לאדם שחזר
לעבודה

(1) לפני החודש שבשלו תבע זיכוי כאמור בסעיף זה, היתה לו הכנסה מעבודה במשך שישה חודשים רצופים לפחות;

(2) עבודתו שבשלה היתה לו הכנסה מעבודה כאמור בפסקה (1), החלה בין יום כ"ד בסיון התשס"ה (1 ביולי 2005) לבין יום ד' בתמוז התשס"ו (30 ביוני 2006);

(3) לפני שהחל לעבוד כאמור בפסקה (2), לא היתה לו הכנסה במשך 12 חודשים רצופים לפחות;

(4) במהלך תקופה של 36 חודשים שקדמו לתקופה האמורה בפסקה (3), היתה לו הכנסה מעבודה במשך 12 חודשים רצופים לפחות;

לענין סעיף זה –

"הכנסה מעבודה" – הכנסה לפי סעיף (1) או (2);

"עבודה" – לרבות עיסוק בעסק או במשלח יד."

הוראות שעה
לשנים 2006
עד 2009 לענין
סעיף 91

70. בשנות המס 2006 עד 2009 יקראו את סעיף 91 לפקודה כנוסחו בסעיף 20 לחוק זה כך:

(1) את סעיף קטן (א) יקראו כך:

"(א) חבר-בני-אדם יהיה חייב במס על רווח הון ריאלי בשיעור של 25% ואולם רווח הון במכירת נייר ערך כמשמעותו בסעיף 6 לחוק תיאומים בשל אינפלציה, כנוסחו לפני ביטולו בחוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 147), התשס"ה-2005¹³, יחויב במס בשיעור הקבוע בסעיף 126(א).";

(2) בסעיף קטן (ב) יקראו כאילו בסופו נאמר "ואולם רווח הון ריאלי במכירת מקרקעין מחוץ לישראל או נייר ערך בחבר-בני-אדם שיעקר נכסיו הם מקרקעין מחוץ לישראל, יחויב במס בשיעור שלא יעלה על 25%";

ד ב ר י ה ס ב ר

כך שגם בהן חבר-בני-אדם יהיה חייב במס על רווח הון ריאלי בשיעור של 25%, זאת למעט רווח הון במכירת נייר ערך כמשמעותו בסעיף 6 לחוק התיאומים.

לפסקה (2)

שיעור המס על השבח הריאלי במכירת זכות במקרקעין או זכות באיגוד מקרקעין יהיה בשנים 2006 עד 2009 25%. כדי לא ליצור העדפה לעסקאות במקרקעין מחוץ לישראל, מוצע לקבוע כי בשנים אלה יחול מס בשיעור של 25% במכירת מקרקעין בחו"ל או נייר ערך בתאגיד שיעקר נכסיו הם מקרקעין מחוץ לישראל.

סעיף 69 כדי לעודד אנשים שעבדו בעבר וחדלו לעבוד למשך שנה או יותר לחזור למעגל העבודה, מוצע לקבוע, כהוראת שעה, מתן שישיית נקודת זיכוי, אם התמידו בעבודה החדשה 6 חודשים לפחות, למשך 6 חודשים החל מהחודש השביעי לעבודתם.

סעיף 70 לפסקה (1)

סעיף 91 לפקודה בנוסחו המוצע בסעיף 20 להצעת החוק מפנה, לענין מס על רווח הון ריאלי בידי חבר-בני-אדם, לשיעור מס החברות הקבוע בסעיף 126(א) לפקודה. הואיל ומס החברות עתיד לרדת לשיעור של 25% רק בשנת 2010, מוצעת הוראת שעה לשנים 2006 עד 2009,

(3) בסעיף קטן (ב) יקראו כאילו אחרי פסקה (1) בא:

"(א1) על אף הוראות סעיף קטן (א), לגבי נכס שיום רכישתו חל לפני המועד הקובע, למעט נכס שהוא נייר ערך כמשמעותו באותו סעיף קטן או נכס שהוא מוניטין שלא שולם בעד רכישתו, יהיה חברי-בני-אדם חייב במס בשיעורים אלה:

(א) על רווח הון ריאלי עד המועד הקובע – בשיעור הקבוע בסעיף 126(א);

(ב) על יתרת רווח ההון הריאלי – בשיעור של 25%;".

71.	(א)	לגבי שנת המס 2006 יקראו את סעיף 121 לפקודה, כנוסחו בסעיף 36 לחוק זה, כך:	הוראות שעה
	(א)	המס על הכנסתו החייבת של יחיד בשנת המס 2006 יהיה כלהלן:	לשנים 2006 עד
			2009 לענין סעיף
			121
			2006

(1) על כל שקל חדש מ־133,680 השקלים החדשים הראשונים – 30%;

(2) על כל שקל חדש מ־133,681 שקלים חדשים עד 238,680 שקלים חדשים – 36%;

(3) על כל שקל חדש מ־238,681 שקלים חדשים עד 413,400 שקלים חדשים – 37%;

(4) על כל שקל חדש נוסף – 49%.

(ב) (1) על אף האמור בסעיף קטן (א1) ובכפוף לאמור בפסקה (2), לגבי הכנסה חייבת בשנת המס מיגיעה אישית ולגבי הכנסה חייבת בשנת המס של יחיד שמלאו לו 60 שנים, יחולו שיעורים אלה:

(א) על כל שקל חדש מ־50,040 השקלים החדשים הראשונים – 10%;

(ב) על כל שקל חדש מ־50,041 שקלים חדשים עד 89,040 שקלים חדשים – 22%;

(ג) על כל שקל חדש מ־89,041 שקלים חדשים עד 133,680 שקלים חדשים – 29%.

(2) השיעורים המופחתים הקבועים בפסקה (1) לא יחולו על הכנסה שחייבים לגביה בניהול פנקסי חשבונות ולא נוהלו לגביה פנקסים קבילים.

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (3)

עד 2009. מוצע לאפשר לשר האוצר, באישור הממשלה וועדת הכספים של הכנסת, להאיץ את הפחתת שיעורי המס ולקבוע לגבי כל אחת משנות המס האמורות כי שיעורי המס שנקבעו להכנסתו החייבת של יחיד לאחת השנים שלאחריה, כולם או חלקם, יחולו באותה שנת מס.

מוצע כי רווח הון יחוייב במס בשיעור של 25%, ואולם אם נרכש הנכס לפני המועד הקובע – 1 בינואר 2003, יחול על חלק רווח ההון המיוחס לתקופה שעד ליום 1 בינואר 2003 מס בשיעור המס השולי.

סעיף 71 מוצע לקבוע את שיעורי המס שיחולו על הכנסתו של היחיד בשנות המס 2006

(ב) לגבי שנת המס 2007 יקראו את סעיף 121 לפקודה בנוסחו בסעיף 36 לחוק זה, כך:

"שיעור המס ליחיד בשנת המס 2007 (א) 121. המס על הכנסתו החייבת של יחיד בשנת המס 2007 יהיה כלהלן:

(1) על כל שקל חדש מ־133,680 השקלים החדשים הראשונים – 30%;

(2) על כל שקל חדש מ־133,681 שקלים חדשים עד 192,000 שקלים חדשים – 35%;

(3) על כל שקל חדש מ־192,001 שקלים חדשים עד 413,400 שקלים חדשים – 36%;

(4) על כל שקל חדש נוסף – 48%.

(ב) (1) על אף האמור בסעיף קטן (א)(1) ובכפוף לאמור בפסקה (2), לגבי הכנסה חייבת בשנת המס מיגיעה אישית ולגבי הכנסה חייבת בשנת המס של יחיד שמלאו לו 60 שנים, יחולו שיעורים אלה:

(א) על כל שקל חדש מ־50,040 השקלים החדשים הראשונים – 10%;

(ב) על כל שקל חדש מ־50,041 שקלים חדשים עד 89,040 שקלים חדשים – 21%;

(ג) על כל שקל חדש מ־89,041 שקלים חדשים עד 133,680 שקלים חדשים – 29%.

(2) השיעורים המופחתים הקבועים בפסקה (1) לא יחולו על הכנסה שחייבים לגביה בניהול פנקסי חשבונות ולא נהולו לגביה פנקסים קבילים.

(ג) לגבי שנת המס 2008 יקראו את סעיף 121 לפקודה בנוסחו בסעיף 36 לחוק זה, כך:

"שיעור המס ליחיד בשנת המס 2008 (א) 121. המס על הכנסתו החייבת של יחיד בשנת המס 2008 יהיה כלהלן:

(1) על כל שקל חדש מ־133,680 השקלים החדשים הראשונים – 30%;

(2) על כל שקל חדש מ־133,681 שקלים חדשים עד 192,000 שקלים חדשים – 33%;

(3) על כל שקל חדש מ־192,001 שקלים חדשים עד 413,400 שקלים חדשים – 35%;

(4) על כל שקל חדש נוסף – 47%.

(ב) (1) על אף האמור בסעיף קטן (א)(1) ובכפוף לאמור בפסקה (2), לגבי הכנסה חייבת בשנת המס מיגיעה אישית ולגבי הכנסה חייבת בשנת המס של יחיד שמלאו לו 60 שנים, יחולו שיעורים אלה:

(א) על כל שקל חדש מ־50,040 השקלים החדשים הראשונים – 10%;

(ב) על כל שקל חדש מ־50,041 שקלים חדשים עד 89,040 שקלים חדשים – 19%;

(ג) על כל שקל חדש מ־89,041 שקלים חדשים עד 133,680 שקלים חדשים – 28%.

(2) השיעורים המופחתים הקבועים בפסקה (1) לא יחולו על הכנסה שחייבים לגביה בניהול פנקסי חשבונות ולא נוהלו לגביה פנקסים קבילים.

(ד) לגבי שנת המס 2009 יקראו את סעיף 121 לפקודה כנוסחו בסעיף 36 לחוק זה, כך:

“שיעור המס ליחיד 121. (א) המס על הכנסתו החייבת של יחיד בשנת המס 2009 יהיה כלהלן: בשנת המס 2009

(1) על כל שקל חדש מ־133,680 השקלים החדשים הראשונים – 30%;

(2) על כל שקל חדש מ־133,681 שקלים חדשים עד 192,000 שקלים חדשים – 32%;

(3) על כל שקל חדש מ־192,001 שקלים חדשים עד 413,400 שקלים חדשים – 34%;

(4) על כל שקל חדש נוסף – 46%.

(ב) (1) על אף האמור בסעיף קטן (א)(1) ובכפוף לאמור בפסקה (2), לגבי הכנסה חייבת בשנת המס מיגיעה אישית ולגבי הכנסה חייבת בשנת המס של יחיד שמלאו לו 60 שנים, יחולו שיעורים אלה:

(א) על כל שקל חדש מ־50,040 השקלים החדשים הראשונים – 10%;

(ב) על כל שקל חדש מ־50,041 שקלים חדשים עד 89,040 שקלים חדשים – 18%;

(ג) על כל שקל חדש מ־89,041 שקלים חדשים עד 133,680 שקלים חדשים – 27%.

(2) השיעורים המופחתים הקבועים בפסקה (1) לא יחולו על הכנסה שחייבים לגביה בניהול פנקסי חשבונות ולא נוהלו לגביה פנקסים קבילים.

(ה) שר האוצר, באישור הממשלה וועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע לגבי כל אחת משנות המס 2006 עד 2009 כי שיעורי המס הקבועים בסעיף 121 להכנסתו החייבת של יחיד לאחת השנים שלאחריה, כולם או חלקם, יחולו באותה שנת מס, בתנאים ובתיאומים שקבע.

72. (א) לגבי שנות המס 2006 עד 2009 יקראו את סעיף 126(א) לפקודה כאילו במקום הוראות שעה לשנות המס 2006 עד 2009 לענין סעיף 126 "25% נקבעו השיעורים שלהלן:

- (1) לשנת המס 2006 – 31%;
- (2) לשנת המס 2007 – 29%;
- (3) לשנת המס 2008 – 27%;
- (4) לשנת המס 2009 – 26%.

(ב) שר האוצר, באישור הממשלה וועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע כי בשנת מס המפורטת בסעיף קטן (א), יחול שיעור המס שנקבע בסעיף 126(א) לאחת השנים שלאחריה בתנאים ובתיאומים שקבע.

73. בתקופה שמיום כ"ד בסיון התשס"ה (1 ביולי 2005) ועד ד' בתמוז התשס"ו (30 ביוני 2006) יקראו כאילו אחרי סעיף 9 לחוק מיסוי מקרקעין בא:

הוראת שעה לענין סעיף 9(א1) לחוק מיסוי מקרקעין

9. ד. (א) על אף האמור בסעיף 9(א1) (2), ברכישה על ידי יחיד של דירת מגורים יחידה, כמשמעותה בסעיף האמור, שיום רכישתה בין יום כ"ד בסיון התשס"ה (1 ביולי 2005) לבין יום ד' בתמוז התשס"ו (30 ביוני 2006), ישולם מס רכישה בשיעור משווי הזכות הנמכרת כקבוע להלן:

"הפחתת שיעורי מס הרכישה – הוראת שעה

(1) על חלק השווי שעד 550,000 שקלים חדשים לא ישולם מס;

(2) על חלק השווי העולה על 550,000 שקלים חדשים ועד 682,020 שקלים חדשים – 3.5%;

(3) על חלק השווי העולה על 682,020 שקלים חדשים – 5%.

(ב) הוראות סעיף 9(א1א)(2) ו-(3) יחולו, בשינויים המחויבים."

פרק ד': תחילה, תחולה והוראות מעבר

74. (א) תחילתו של חוק זה ביום א' בטבת התשס"ו (1 בינואר 2006) (להלן – יום התחילה), אלא אם כן נאמר לענין מסוים במפורש אחרת.

תחילה, תחולה והוראות מעבר

(ב) במכירת נייר ערך שהיה נייר ערך זר על ידי יחיד מוטב, כהגדרת מונחים אלה בסעיף 14(ב1) כנוסחו לפני ביטולו בסעיף 4 לחוק זה, שיום רכישתו היה לפני יום התחילה ועד יום התחילה הוא טרם נמכר, יחולו הוראות אלה:

ד ב ר י ה ס ב ר

שלקונה היתה דירת מגורים אחרת, ובלבד שהוא מכר את הדירה האחרת בתקופות הקבועות בסעיף האמור.

סעיף 74 לסעיף קטן (א)

מוצע לקבוע כי תחילתו של חוק זה תהיה ביום 1 בינואר 2006 וכן לקבוע הוראות מעבר לגבי כניסתו לתוקף של הוראותיו כמפורט בסעיף.

לסעיף קטן (ב)

מוצע לקבוע כי יחיד עולה חדש המוכר נייר ערך זר יראו את נייר הערך האמור כאילו נרכש על ידיו בשנת המס 2005 ולפיכך הוא יחוייב במס בשיעור של 20%.

סעיף 72 מוצע לקבוע את שיעורי מס החברות בשנות המס 2006 עד 2009, שילכו ויפחתו כמפורט בסעיף, וגם לגביהם מוצע לאפשר לשר האוצר, באישור הממשלה וועדת הכספים של הכנסת, להאיץ את קצב הורדת שיעורי המס.

סעיף 73 מוצע לקבוע, כהוראת שעה למשך שנה מיום 1 ביולי 2005, כי ברכישה דירת מגורים שהיא דירתו היחידה של הרוכש יינתן פטור ממס רכישה לגבי חלק השווי שעדל-550,000 שקלים חדשים.

דירה מגורים יחידה לפי סעיף 9(א1) לחוק מיסוי מקרקעין יכולה להיות גם דירת מגורים שנרכשה בעת

(1) לענין שיעור המס החל על רווח ההון יראו כאילו יום הרכישה של נייר הערך היה בשנת המס 2005;

(2) על אף האמור בפסקה (1), היה יום נרכש נייר הערך לפני יום רישומו למסחר בבורסה, יחויב חלק רווח ההון הריאלי עד יום הרישום במס של 35%, אם יום רישומו היה לפני יום כ"ה בתשרי התשנ"ט (15 באוקטובר 1998), או בשיעור הקבוע בסעיף 121 לפקודה, אם יום רישומו היה בין היום האמור לבין המועד הקבוע כהגדרתו בסעיף 88 לפקודה; יתרת רווח ההון תחויב במס בשיעור הקבוע בסעיף 91(ב)1 או (2), לפי הענין; לענין פסקה זו –

"חלק רווח ההון הריאלי עד ליום הרישום" – רווח הון ריאלי, כשהוא מוכפל ביחס שבין התקופה שמיום הרכישה של נייר הערך עד יום הרישום, לבין התקופה שמיום הרכישה עד יום המכירה;

"יתרת רווח ההון הריאלי" – ההפרש שבין רווח ההון הריאלי לבין חלק רווח ההון הריאלי עד ליום הרישום;

(3) הוראות סעיף קטן (ט)1, יחולו, בשינויים המחויבים, גם לענין נייר ערך כאמור בסעיף קטן זה.

(ג) (1) הוראות פרק רביעי 2 כנוסחו בסעיף 16 לחוק זה, יחולו גם על נאמנויות שהוקמו לפני יום התחילה, לגבי הכנסות הנאמן שהופקו או שנצמחו ביום התחילה ואילך.

(2) תושב ישראל שיצר נאמנות לפני יום התחילה, ועד ליום התחילה היא טרם הסתיימה, יגיש דוח לשנת 2006 במועד הקבוע בסעיף 131, ובו יפרט את מועד יצירת הנאמנות, זהות הנאמן, הנהנים ומגן הנאמנות, וכן הנכסים שהוקנו לנאמן, מועד הקנייתם ופרטיהם, לרבות מחיר מקורי, שווי רכישה ויום הרכישה.

(ד) בשנות המס 2003 עד 2005 יקראו בסעיף 91 לפקודה, כנוסחו לפני תיקונו בסעיף 20 לחוק זה, כאילו –

(1) בסעיף קטן (א), הסיפה החל במילים "ואולם" – בטלה;

(2) בסעיף קטן (ב), הקטע החל במילה "ואולם" עד המילים "נוכה הפחת" – בטל;

(3) בסעיף קטן (ב)1, פסקת משנה (ב) – בטלה.

(ה) לענין סעיף 92 לפקודה יחולו הוראות אלה:

ד ב ר י ה ס ב ר

המס 2006 במועד הקבוע בסעיף 131 ובו יפרט את מועד יצירת הנאמנות, זהות הנאמן, הנהנים ומגן הנאמנות ושאר הפרטים המפורטים בסעיף.

לסעיף קטן (ד)

מוצע כי ביטולו של שיעור המס החל על חלק רווח ההון הריאלי בגובה הפחת המתואם מהמועד הקובע 1 בינואר 2003, יבוטל החל משנת המס 2003.

לסעיף קטן (ג)

תחילתו של פרק רביעי 2 בנושא נאמנויות תהיה גם לגבי נאמנויות שהוקמו לפני יום התחילה ואולם ההוראות יחולו על הכנסת הנאמן שהופקה או שנצמחה ביום התחילה ואילך.

תושב ישראל שיצר נאמנות לפני יום התחילה ועד ליום התחילה הנאמנות טרם הסתיימה יגיש דוח לשנת

(1) הוראות סעיף 92 לפקודה, כנוסחו לפני תיקונו בסעיף 21 לחוק זה, יחולו על הפסדים שהיו במכירת ניירות ערך נסחרים בבורסה בשנות המס 2003 עד 2005, ובלבד שהמס בשלם לא קוזז עד ליום התחילה לפי הוראות סעיף 105טו, כנוסחו לפני ביטולו בסעיף 33 לחוק זה, ואולם הפסדים כאמור, לרבות הפסדים כאמור שניתן להעבירם לשנים הבאות לפי הוראות הפקודה, ניתן לקזז רק כנגד רווח במכירת נייר ערך כהגדרתו בסעיף 88 לפקודה, הנסחר בבורסה;

(2) על אף האמור בפסקה (1), הפסדים מניירות ערך שנמכרו לפני יום התחילה, ושבינם שקדם ליום התחילה היו ניירות ערך זרים, כהגדרתם לפי סעיף 105יא כנוסחו לפני ביטולו בסעיף 33 לחוק זה, ושניתן להעבירם לשנים הבאות לפי הוראות הפקודה, ניתן לקזז רק כנגד רווח הון מניירות ערך של חברה תושבת חוץ הנסחרים בבורסה מחוץ לישראל;

(3) הפסד ריאלי מניירות ערך כהגדרתו בסעיף 6 לחוק מס הכנסה (תיאומים בשל אינפליציה), התשמ"ה-1985, כנוסחו לפני ביטולו בסעיף 60(1) לחוק זה, שהיה לפני יום התחילה ולא קוזז לפני יום התחילה, ושניתן להעבירו לשנים הבאות לפי הוראות סעיף 6 האמור, יראוהו כהפסד כאמור בסעיף 92 לפקודה שהיה לפני שנת המס 2006, וניתן לקזזו רק כנגד הכנסה ממכירת נייר ערך הנסחר בבורסה; הוראות פסקה זו לא יחולו לגבי הפסד כאמור בסעיף קטן (ז)(1)(ב) שבסעיף 6 האמור.

(1) הוראות סעיף 93 לפקודה, כנוסחו בסעיף 22 לחוק זה, יחולו לגבי חברי-בני-אדם שהוחל בפירוקו ביום התחילה או אחריו.

(2) תקנות שהותקנו לפני יום התחילה לפי סעיפים 93 ו-98 לפקודה לענין קביעת נכס לא יחולו לגבי פירוק שהחל ביום התחילה או אחריו.

(3) לענין מכירת מניות של חבר חברי-בני-אדם יראו כמחיר המקורי של המניות את המחיר המקורי, בהפחתת המחיר המקורי כשהוא מוכפל ביחס שבין שווייה של זכות במקרקעין שמכירתה פטורה ממס לבין הסכום המתקבל מצירוף התמורה שהתקבלה כאמור בסעיף 93(א)(3) לפקודה ושווייה של הזכות במקרקעין שמכירתה פטורה ממס, אם התקיימו כל אלה:

(1) החבר קיבל מחברי-בני-אדם זכות במקרקעין או זכות באיגוד מקרקעין בפטור ממס לפי סעיף 71 לחוק מיסוי מקרקעין;

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף קטן (ה)

הוראות סעיף 92 לפקודה כנוסחו לפני התיקון המוצע בהצעת חוק זו יחולו על הפסדים במכירת ניירות ערך נסחרים בבורסה בשנות המס 2003 עד 2005 ובתנאי שהמס בשלהם לא קוזז עד ליום התחילה. הפסדים כאמור יקוזזו רק כנגד רווח הון במכירת נייר ערך הנסחר בבורסה.

הפסדים בשל של ניירות ערך זרים עד ליום התחילה יקוזזו רק כנגד רווח הון במכירת ניירות ערך בחברי-בני-אדם תושב חוץ הנסחרים בבורסה בחו"ל.

הפסד ריאלי לפי סעיף 6 לחוק התיאומים, לפני ביטולו בהצעת חוק זו, יקוזז כנגד נייר ערך הנסחר בבורסה בלבד.

לסעיף קטן (ו)

תיקון סעיף 93 לפקודה כנוסחו בסעיף 22 לחוק זה יחולו על חברי-בני-אדם שהוחל בפירוקו ביום התחילה ואילך.

תקנות שהותקנו לפי סעיף 93 לפקודה לענין קביעת נכס לא יחולו לגבי פירוק שהחל ביום התחילה או אחריו.

מוצע לקבוע הוראות לגבי חישוב רווח ההון במכירת מניות של איגוד מקרקעין כשרכישת המניות היתה פטורה ממס.

(2) יום הרכישה של הזכות במקרקעין או הזכות באיגוד המקרקעין היה לפני יום רכישת המניות או לפניו, ולפני יום ה' בניסן התשנ"ח (1 באפריל 1998).

לענין פסקה זו, "שוויה של זכות במקרקעין שמכירתה פטורה ממס" – שוויה של זכות במקרקעין או זכות באיגוד מקרקעין שהועברה לחבר בפטור ממס לפי סעיף 71 לחוק מיסוי מקרקעין, כפי שהיה ביום שבו הוחל בפירוקו של חבר-בני-האדם.

(ז) הוראות סעיף 94ב(1א), כנוסחו בסעיף 23(3) לחוק זה, יחולו על רווחים ראויים לחלוקה שנצברו ביום התחילה ואילך.

(ח) לענין תיקון סעיף 101 לפקודה, כנוסחו בסעיף 26 לחוק זה, וביטול חלק 3 לפקודה, כאמור בסעיף 33 לחוק זה, יחולו הוראות אלה:

(1) במהלך חודש דצמבר 2005 רשאי נישום למכור נייר ערך נסחר בבורסה או איגרת חוב של מדינת ישראל, או יחידה בקרן נאמנות פטורה או בקרן נאמנות מעורבת, ולרכוש את אותו נייר ערך או את אותה יחידה בקרן הנאמנות, לפי הענין, באמצעות חבר בורסה, באותו אופן שבו מתבצעות עסקאות מחוץ לבורסה, והכל באותה כמות, באותו יום ולפי מחיר תום יום המסחר לנייר ערך או ליחידה; מכר ורכש כאמור, יראו את יום ביצוע הפעולות האמורות כיום רכישה חדש של נייר הערך או של היחידה, לפי הענין, ומחירים המקורי החדש יהיה מחיר תום יום מסחר לנייר ערך או ליחידה; לענין זה –

"נישום" – מי שחלו לגביו הוראות סעיפים 101, 105יב(א), 105יג(ג), 105ז או 105יח(א) לפקודה לפני ביטולם בחוק זה, וכן קרן נאמנות חייבת; "מחיר תום יום המסחר" –

(א) לענין נייר ערך – המחיר שנקבע בבורסה בתום יום המסחר שבו מכר ורכש את נייר הערך;

(ב) לענין יחידה בקרן נאמנות – מחיר הפדיון שנקבע ליחידה בקרן הנאמנות בתום יום המסחר שקדם ליום שבו מכר ורכש את היחידה;

(2) המחיר המקורי ויום הרכישה של נייר ערך שיום רכישתו קדם ליום התחילה יהיו המחיר המקורי ויום הרכישה שהיו נקבעים אילו נמכר נייר הערך ביום האחרון של שנת המס 2005; הוראות סעיף 91(ב) לפקודה לא יחולו לגבי נייר ערך כאמור;

(3) על אף האמור בפסקה (2), הוראות סעיף 90(ט) לתיקון 132 לפקודה ימשיכו לחול על נייר ערך כאמור באותו סעיף;

ד ב ר י ה ס ב ר

כמו כן מוצע לקבוע הוראות לגבי קרן נאמנות מעורבת שעד ליום התחילה היתה חייבת במס רווח הון על רווחים מניירות ערך זרים ופטורה ממס על רווחי הון אחרים, החל מיום התחילה תהפוך קרן מעורבת לקרן נאמנות פטורה ובפסקה זו מפורטות הוראות המעבר הקשורות להפיכתה לקרן נאמנות פטורה.

לסעיף קטן (ח)

לענין ביטול סעיף 101 וחלק 3 לפקודה, מוצע לאפשר לנישום למכור מניות שהיו לו לפני יום התחילה במכירה רעיונית, שתאפשר לו לקבל מחיר רכישה מקורי חדש. אם מכר כאמור, יחול מס בשיעור של 20% רק לגבי חלק רווח ההון הנצבר החל מיום התחילה.

(4) במכירת נייר ערך שהיה לפני יום התחילה נייר ערך זר, כאמור בסעיף 105יג(ד) לפקודה, כנוסחו לפני ביטולו, ושיום רכישתו עד תום שנת המס 2005, יחולו הוראות אלה:

(א) לגבי יחיד שהחזיק בנייר הערך או בזכות לרכישתו קודם לרישומו למסחר בבורסה או בשוק מוסדר, יחולו הוראות שנקבעו לפי פסקה (2) של הסעיף האמור;

(ב) חלק רווח ההון הריאלי עד יום המעבר, כהגדרתו בסעיף האמור, יהויב במס בשיעור של 35%, ויתרת רווח ההון תחויב במס בשיעור הקבוע בסעיף 91(ב1) או (2), לפי הענין;

(5) תקנות שהותקנו לפי סעיף 105יג לפקודה יראו אותן כאילו הותקנו לפי סעיף 101א לפקודה, כנוסחו בסעיף 27 לחוק זה; תקנות שהותקנו לפי סעיף 105טו לפקודה, כנוסחו לפני ביטולו, יראו אותן כאילו הותקנו לפי סעיף 92 לפקודה, כנוסחו בסעיף 21 לחוק זה;

(6) לענין הוראות סעיף 105יח לפקודה כנוסחו לפני ביטולו, ולענין הוראות סעיף 129ג(א3) לפקודה כנוסחו לפני ביטולו בסעיף 44 לחוק זה, יחולו הוראות אלה:

(א) החל ביום התחילה תהפוך קרן נאמנות מעורבת לקרן נאמנות פטורה, כהגדרתה בסעיף 88 לפקודה;

(ב) מכרה קרן נאמנות פטורה שהיתה לפני יום התחילה קרן נאמנות מעורבת נייר ערך שהיה לפני יום התחילה נייר ערך זר ושיום רכישתו לפני יום התחילה, יחויב רווח ההון במכירתו במס בשיעור של 19% על חלק רווח ההון הריאלי עד ליום המעבר; לענין זה, "חלק רווח ההון הריאלי עד ליום המעבר" – כהגדרתו בסעיף 129ג(א3), כנוסחו לפני ביטולו;

(ג) על קרן נאמנות מעורבת שחלו לגביה הוראות סעיף 101ג(1) או (2) של חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס 142), התשס"ה–2004, לפני יום התחילה, ימשיכו לחול ההוראות האמורות, בשינויים המחויבים.

(ט) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע הוראות, תיאומים ותנאים לענין רווחים מניירות ערך לגבי חבריני אדם שחלו עליו הוראות חלק ה2 לפקודה, לרבות לענין הוראות מעבר בעקבות ביטול חלק ה3 לפקודה וסעיף 6 לחוק תיאומים בשל אינפלציה.

(י) לענין סעיף 120 לפקודה, יראו את הסכומים הנקובים בסעיף 9(ב5) לפקודה, כנוסחו בסעיף 3 לחוק זה, בסעיף 121 לפקודה, כנוסחו בסעיפים 36 ו-71 לחוק זה, ובסעיף 125 לפקודה, כנוסחו בסעיף 40 לחוק זה, כאילו תואמו לאחרונה ביום כ' בטבת התשס"ה (1 בינואר 2005).

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף קטן (י)

כדי שהסכומים הנקובים בהצעת החוק יתואמו באופן אוטומטי למדד, מוצע לקבוע כי יראו אותם כאילו תואמו לאחרונה ביום 1 בינואר 2005.

לסעיף קטן (ט)

מוצע לאפשר לשר האוצר לקבוע, באישור ועדת הכספים של הכנסת, הוראות ותיאומים לענין חבריני אדם שחלו עליו הוראות חלק ה2 הקובע הוראות מיסוי לגבי שינויי מבנה, וכן הוראות מעבר לענין ביטול חלק ה3 לפקודה וסעיף 6 לחוק התיאומים.

(יא) לענין סעיף 125ב(3) לפקודה, כנוסחו בסעיף 37 לחוק זה, יחולו הוראות סעיף 89ג) של תיקון 132 לפקודה, ויראו כאילו בפסקה (ג) של אותו סעיף, במקום "125ב(2)" נאמר "125ב(3)".

(יב) לענין סעיף 125ג לפקודה, כנוסחו בסעיף 39 לחוק זה, יחולו הוראות אלה:

(1) הוראות הסעיף יחולו על ריבית ודמי ניכיון שנצמחו החל ביום התחילה ואילך (בסעיף קטן זה – הריבית שמיום התחילה); אין באמור בהוראה זו כדי לגרוע מהוראות סעיף 90(יב) של תיקון 132 לפקודה;

(2) הריבית שמיום התחילה תחושב על ידי הכפלת סכום הריבית ששולם, כשהוא מוכפל ביחס שבין התקופה שמיום שלאחר יום תשלום הריבית הקודם עד יום התחילה, לבין התקופה שמן היום שלאחר יום תשלום הריבית הקודם עד יום תשלום הריבית.

(יג) הוראות סעיפים קטנים (ב), (ב1) ו-(ד) של סעיף 129ב לפקודה, כנוסחם לפני ביטולם בסעיף 43 לחוק זה, ימשיכו לחול על נייר ערך זר שיום רכישתו היה לפני יום התחילה.

(יד) סעיפים קטנים (א) 75(ד) ו-(ב1) בסעיף 131, כנוסחם בסעיף 45(א) ו-(2) לחוק זה, וסעיף 67 לחוק מס ערך מוסף, כנוסחו בסעיף 68 לחוק זה, יחולו לגבי דוחות שיש להגישם לתקופת הרוח שלאחר המועד שבו נקבעה פעולה כתכנון מס החייב בדיווח.

(טו) תחילתו של סעיף 50 לחוק זה המבטל את סעיף 161 לפקודה, ביום תחילתן של תקנות לענין ניכוי המס מריבית ומדיבידנד.

(טז) לענין ביטולו של סעיף 6 לחוק תיאומים בשל אינפלציה, כאמור בסעיף 60(1) לחוק זה, יחולו הוראות אלה:

(1) מחירו של נייר ערך שיום רכישתו לפני מועד התחילה ייקבע כפי שהיה נקבע אילו לא בוטל הסעיף האמור;

(2) הוראות שנקבעו בתקנות לפי סעיף קטן (יא) בסעיף האמור, כנוסחו לפני ביטולו, ימשיכו לחול לגבי ניירות ערך שבהם התקיימו לפני יום התחילה התנאים הקבועים באותן תקנות.

(יז) תחילתם של סעיפים 48 א ו-48 ב לחוק מיסוי מקרקעין, כנוסחם בסעיף 61(3) ו-(4) לחוק זה, ביום ט"ו בטבת התש"ע (1 בינואר 2010).

(יח) תחילתם של סעיפים 340, 341, 342 ו-345 לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחם בסעיף 63(1), (3) ו-(4) לחוק זה, ביום התחילה, והם יחולו על דמי ביטוח המשתלמים בעד יום התחילה ואילך.

ד ב ר י ה ס ב ר

שנת 2005 – 0.1-	לסעיף קטן (יב)
שנת 2006 – 0.8-	סעיף 125ג כנוסחו בסעיף 39 להצעת חוק זו יחול על ריבית שנצמחה ביום התחילה ואילך. ייחוס הריבית מיום התחילה ייעשה לפי השיטה הלינארית.
שנת 2007 – 1.7-	השפעת החוק המוצע על תקציב המדינה
שנת 2008 – 5.0-	העלות השנתית המצטברת של הצעת החוק היא כלהלן (במליארדי שקלים חדשים במונחי 2005):
שנת 2009 – 7.1-	
שנת 2010 – 10.1-	

(יט) תחילתו של סעיף 9(ב) בחוק המדיניות הכלכלית כנוסחו בסעיף 64(2) לחוק זה, ביום כ"ד בסיון התשס"ה (1 ביולי 2005), והוא יחול על גמלאות המשתלמות בעד היום האמור ואילך.

(כ) תחילתו של סעיף 14 לחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד–1994, כנוסחו בסעיף 65 לחוק זה, ביום התחילה, והוא יחול על דמי ביטוח בריאות המשתלמים בעד יום התחילה ואילך.

נספח לדברי ההסבר

זוה נוסחו של סעיף 19 לפקודת מס הכנסה, שמוצע לבטלו:

19. (א) בסעיף זה –
"מילוות מועדפים" –
"אי התרת ריבית
והפרשי הצמדה
על הלוואות
לרכישת מילוות
מועדפים

(1) מילוות מועדפים שהפרשי הצמדה עליהם אינם הכנסה לפי סעיף 2(1) בידי מקבלם, לרבות תעודות השתתפות בקרן להשקעות בנאמנות על פי חוק השקעות משותפות בנאמנות, תשכ"א-1961, ולמעט מילוות החובה שאינם ניתנים לפדיון מוקדם על פי תקנות מכוח סעיף 33 לחוק המילוות (הוראות שונות), תשל"ח-1977, ולמעט גם מילווה מרצון על פי חוק מילווה מלחמה, התשל"ד-1973, ומילווה חדש על פי חוק מילוות חסכון, התשל"ו-1976, שמועד פרעונו המקורי היה 1 באוקטובר 1977, כל עוד תעודות המילוות האמורות אינן סחירות;

(2) מניה או זכות ברכישת מניה שהריווח ממכירתה פטור ממס על פי כל דין; לענין זה לא יובאו בחשבון מניות שנתקיימו בהן כל אלה:

(א) הן נסחרות בבורסה;

(ב) הן מוחזקות בידי בעליהן לפחות שלוש שנים;

(ג) הן מקנות לבעליהן לא פחות מ-5% מזכויות ההצבעה במישרין או בעקיפין בחברה לתקופה של שלוש שנים רצופות לפחות.

ואולם לפי בקשת הנישום שתוגש יחד עם הדו"ח לפי סעיף 131 לא יובאו בחשבון מניות הנסחרות בבורסה גם אם טרם חלפו שלוש שנים מתחילת החזקתן בידו או מעת שהקנו לו לא פחות מ-5% מזכויות ההצבעה במישרין או בעקיפין, ובלבד שאם ימכור אותן לפני שחלפו שלוש שנים כאמור, יהיה חייב, על אף האמור בכל דין, בתשלום מס על הריווח ממכירתן, בשיעורי המס החלים על הכנסה שאיננה ריווח הון; בבקשה כאמור יפרט הנישום את שיעור זכותו בהצבעה ואת המועדים שבהם התחיל או פסק להיות בעל זכות כאמור;

(3) פקדון במטבע חוץ שהפרשי השער עליו פטורים ממס על פי כל דין, למעט פקדון שגם הריבית עליו פטורה לפי כל דין;

(4) זכות במקרקעין כמשמעותה בחוק מס שבח מקרקעין, התשכ"ג-1963, למעט זכות כאמור במקרקעין שלהלן:

(א) מקרקעין המשמשים או מיועדים לשמש נכס קבוע בייצור הכנסה מעסק או מקור הכנסה כשהכנסה מהם היא סבירה לגבי הזכות;

(ב) מקרקעין המשמשים מלאי עסקי;

(ג) דירת מגורים אחת או מקרקעין המיועדים לשמש דירת מגורים אחת;

(ד) מקרקעין שאינם מפורטים בפסקאות (א) עד (ג) שהזכות בהם היתה בידי הנישום לפני יום י"ג בניסן התשל"ז (31 במרס 1977).

ובלבד שלא יראו מקרקעין כמיועדים לשמש למטרה פלונית אם לא החלו לשמש לאותה מטרה עד תום שנת המס 1983; לענין זה יראו גם התחלת בנייתו של בנין כהתחלת שימוש;

(5) סכום שהשקיע אדם בחברה בעת שנתקיימו שני אלה:

(א) בין המשקיע והחברה קיימים יחסי שליטה במשך תקופה של 60 ימים לפחות בשנת המס;

(ב) בתקופה של 60 ימים לפחות שבה קיימים יחסי שליטה כאמור מרבית נכסי החברה, לפי מחירי הרכישה, היו מילווים מועדפים; לענין זה –

”השקעה” – לרבות הלוואה ששיעור הריבית השנתי עליה אינו עולה על 100%;

”שליטה” – כמשמעותה בסעיף 25;

(6) רכב נוסעים פרטי ורכב פרטי דו-שימושי שהנישום לא תבע ניכוי על פי תקנות מס הכנסה (ניכוי הוצאות רכב), התשל”ה-1975, בשל הוצאות להחזקתו – למעט רכב שהנישום לא תבע בשלו ניכוי אך פקיד השומה שוכנע שהרכב שימש בהשגת הכנסתו – ורכב כאמור בנספח ב’ לתקנות האמורות שהוצאות להחזקתו מותרות על פיהן – שנרכשו בשנת המס 1980 או אחריה, וכן רכב שנפח מנועו עולה על 2000 סמ”ק ושלפי תקנה 4 לתקנות האמורות אין מתיריים לניכוי הוצאות להחזקתו.

”ערך ממוצע של מילווים מועדפים” –

(1) סך כל יתרות המילווים המועדפים הגבוהות ביותר שהיו לנישום ביום מן הימים של כל אחד מחדשי השנה, מחולק ב-12, לפי מחירי הרכישה;

(2) ולענין פסקה (1) להגדרת הלוואות מיועדות – אותו חלק מהסכום האמור העולה על סכום ההון העצמי או על חלק ממנו, הכל, לרבות הגדרת ההון העצמי לענין זה, כפי שיקבע שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת;

”הלוואה” – לרבות כל חוב או תביעה שהריבית והפרשי ההצמדה שנוספו להם מותרים כהוצאה על פי סעיף 17;

”הלוואה מתואמת” – סכום כל הלוואה שקיבל הנישום כפול במספר הימים שבהם היתה לו, מחולק ב-360;

”הלוואות מיועדות” –

(1) בחברה – סכום ההלוואות המתואמות בשנת מס, עד לסכום הערך הממוצע של המילווים המועדפים באותה שנה;

(2) ביחיד – סכום ההלוואות המתואמות בשנת מס, העודף על יתרת המחיר המקורי, כמשמעותו בסעיף 88 א, לפי הענין, על יתרת שווי רכישה כמשמעותו בסעיף 47 לחוק מס שבח מקרקעין, התשכ”ג-1963, של הנכסים הקבועים המשמשים לו לייצור הכנסתו שלא הוגדרו כמילווים מועדפים, עד לסכום הערך הממוצע של המילווים המועדפים באותה שנה;

(3) בקיבוץ כמשמעותו בסעיף 54 – חלק מסכום ההלוואות המתואמות בשנת מס לפי כללים שקבע שר האוצר באישור ועדת הכספים של הכנסת עד לסכום הערך הממוצע של המילווים המועדפים באותה שנה;

(1) (ב) היו לנישום מילווות מועדפים, לא תותר לניכוי ריבית בסכום השווה לסכום הערך הממוצע של המילווות המועדפים בכל אחת משנות המס שלהלן כפול בשיעור המפורט לצדה:

בשנת המס 1975 – 22%

בשנת המס 1976 – 24%

בשנת המס 1977 – 45%

בשנת המס 1978 – 50%

בשנת המס 1979 – 100%

בשנת המס 1980 – 110%

בשנת המס 1981 – 100%

בשנת המס 1982 – 110%

לענין זה, "מילווות מועדפים" – כפי הגדרתם בכל אחת משנות המס האמורות.

(2) לנישום שהוא יחיד תותר לניכוי תחילה, על אף האמור בפסקה (1), ריבית בסכום שערך ליתרת המחיר המקורי של הנכסים הקבועים המשמשים לו לייצור הכנסתו בכל אחת משנות המס שלהלן כפול בשיעור המפורט לצדה:

בשנת המס 1975 – 10%

בשנת המס 1976 – 10%

בשנת המס 1977 – 20%

בשנת המס 1978 – 20%

בשנת המס 1979 – 40%

בשנת המס 1980 – 40%

בשנת המס 1981 – 40%

בשנת המס 1982 – 40%

ועל יתרת ריבית יחולו הוראות פסקה (1).

(3) במקום הריבית כאמור בפסקאות (1) ו-(2) לא תותר לניכוי בכל אחת משנות המס המפורטות בפסקאות האמורות, על-פי בחירת הנישום או החלטת פקיד השומה, הריבית שלא היתה מותרת לניכוי על-פי סעיף קטן (ב) כפי שהיה בתוקף לגבי אותה שנת מס, ובלבד שפקיד השומה לא יחליט כאמור אלא אם ראה אחת מאלה:

(א) הסכום שלא היה מותר לנישום בניכוי על-פי סעיף קטן (ב) כנוסחו לפני החלפתו בחוק מס הכנסה (ניכויים מיוחדים בשל אינפלציה) (הוראת שעה ותיקוני חוק), התשמ"ב-1982, גבוה ב-30% לפחות מסכום הריבית שלפי פסקאות (1) ו-(2);

(ב) הנישום הגיש דו"ח לפי סעיף 131 לפקודה שממנו עולה כי סכום הריבית שאת ניכוייה לא תבע עולה על סכום הריבית שאינה מותרת בניכוי לפי פסקאות (1) ו-(2);

(ג) קיבל אדם הלוואה שלהבטחתה שיעבד תעודות מילווה חובה, לא יותר לו לניכוי על פי סעיף 17(1) אותו חלק מהריבית על ההלוואה, השווה לסכום ההצמדה שנצבר על המילווה האמור, אלא משעה שהמילווה נעשה מילווה מועדף;

(ד) מילוות מועדפים של בן-זוגו של הנישום או של ילדיהם שבתחילת שנת המס טרם מלאו להם 20 שנה, יראו אותם לענין סעיף זה כאילו הם של הנישום, זולת אם הוכיח להנחת דעתו של פקיד השומה כי נרכשו מכספי בן-זוגו או הילדים ושהכספים לא נתקבלו ממנו לא במישרין ולא בעקיפין;

(4) שר האוצר רשאי לקבוע שיעורים לענין פסקאות (1) ו-(2) לגבי שנת המס 1983 ואילך, ובלבד שהשיעור לענין פסקה (1) לגבי כל שנת מס לא יעלה על 90% משיעור עליית המדד באותה שנת מס, והשיעור לענין פסקה (2) לגבי כל שנת מס לא יפחת מ-30% משיעור עליית המדד באותה שנת מס.

חלק ה-3: הכנסות מיוחדות בשוק ההון

פרק ראשון: הגדרות ופרשנות

הגדרות ופרשנות 105יא. (א) בחלק זה –

”בעל יחידה”, ”יחידה”, ”קרן נאמנות” – כמשמעותם בחוק השקעות משותפות בנאמנות;

”יחידה בעסק”, של יחיד – יחידה שהרווחים ממנה הם הכנסה מעסק או ממשלח יד של בעל יחידה, או שהיא רשומה בפנקסי החשבונות של אותו יחיד או שהיא חייבת ברישום כאמור;

”יחידת השתתפות בשותפות נפט” ו”יחידת השתתפות בשותפות סרטים” – כמשמעותן לפי סעיפים 20, 31 ו-98;

”מדד” – מדד המחירים לצרכן כפי שפורסם לאחרונה מטעם הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, לפני היום שבו מדובר ובנכס שערכו צמוד למטבע חוץ או שהוא נקוב במטבע חוץ – שער המטבע;

”מחיר מקורי מתואם” – לענין נייר ערך או עסקה עתידית – המחיר המקורי כפול במדד ביום המכירה ומחולק במדד ביום הרכישה;

”מכירה” – כהגדרתה בסעיף 88, לרבות פדיון של יחידה, איגרת חוב, נייר ערך מסחרי או מילווה קצר מועד ולרבות פעולה באיגוד מקרקעין כמשמעותה בחוק מיסוי מקרקעין;

”מכירה בחסר” – מכירה של ניירות ערך שאינם של המוכר;

”מילווה קצר מועד” – מילווה שהוצא לפי חוק מילווה קצר מועד, התשמ”ד-1984;

”ניירות ערך” – כהגדרתם בחוק ניירות ערך, לרבות איגרת חוב של מדינת ישראל ומילווה מכוח חוק מילווה המדינה, התשל”ט-1979, ולרבות זכות באיגוד מקרקעין כהגדרתה בחוק מיסוי מקרקעין, יחידה, יחידת השתתפות בשותפות נפט או יחידת השתתפות בשותפות סרטים, ונייר ערך שהונפק מחוץ לישראל;

"ניירות ערך זרים" – סוגי ניירות ערך וסוגי עסקאות עתידיות, כפי שקבע שר האוצר;

"נייר ערך מסחרי" – נייר ערך שהנפיקה חברה לתקופה שאינה עולה על שנה, שהוא התחייבות של החברה לשלם למחזיק סכום כלשהו בתום התקופה האמורה;

"עסקה עתידית" – התחייבות או זכות למסור או לקבל בעתיד כל אחד מאלה: הפרשים בין שערי מטבע חוץ, הפרשי מדד, הפרשי ריבית, נכס או מחיר נכס והכל בכמות, בסכום, במועד ובתנאים הנקובים בהתחייבות או בזכות, לפי הענין, וכן מכירה בחסר;

"עסקת גידור" – עסקה עתידית שנעשתה לשם הגנה על ערך של נכס או של התחייבות, קיימים או עתידיים, ובלבד שדווח עליה בהתאם לכללים שקבע שר האוצר;

"קרוב" – כהגדרתו בסעיף 88, וכן חבר בני אדם שבהחזקת אדם או קרובו, אדם המחזיק בו וחבר בני אדם המוחזק בידי המחזיק בו; לענין הגדרה זו – "החזקה" – החזקה במישרין או בעקיפין, לבדו או יחד עם אחר ב־25% לפחות באחד או יותר מאמצעי השליטה, כהגדרתם בסעיף 75(א)2, בחבר בני אדם;

"יחד עם אחר" – יחד עם קרובו, וכן יחד עם מי שאינו קרובו ויש ביניהם שיתוף פעולה דרך קבע על פי הסכם בענינים מהותיים של החברה, במישרין או בעקיפין;

"קרן נאמנות חייבת" – קרן נאמנות שהמנהל אישרה כקרן שרווחיה והכנסותיה חייבים במס;

"קרן נאמנות פטורה" – קרן נאמנות שהמנהל אישרה כקרן שרווחיה והכנסותיה פטורים ממס;

"קרן נאמנות מעורבת" – קרן נאמנות שהמנהל אישרה כקרן שרווחיה והכנסותיה חייבים במס חלקי;

"תמורה" – כהגדרתה בסעיף 88, ובפדיון איגרת חוב או נייר ערך מסחרי, לרבות הפרשי הצמדה.

(ב) לכל מונח בחלק זה תהיה המשמעות הנודעת לו בחלק ה זולת אם נאמר לגביו אחרת.

פרק שני: רווחים מניירות ערך מסויימים

105יב. (א) על אף הוראות סעיף 91(א) ו־105(ב) וחוק מיסוי מקרקעין, שיעור המס החל על רווח ההון הריאלי במכירת ניירות ערך הנסחרים בבורסה, לרבות ניירות ערך זרים, ועל רווח הון מעסקה עתידית הנסחרת בבורסה או בשוק מוסדר, בידי יחיד או בידי חבר בני אדם שהוראות סעיף 6 לחוק תיאומים בשל אינפלציה או הוראות לפי סעיף 130א אינן חלות בקביעת הכנסתם, לא יעלה על 15%, אם התקיימו כל אלה:

שיעור המס

(1) היחיד אם חבר בני האדם לא תבעו ניכוי הוצאות ריבית והפרשי הצמדה בשל נייר הערך או העסקה העתידית, לפי הענין;

(2) המכירה אינה לקרוב, ולענין עסקה עתידית, העסקה לא נעשתה בין קרובים.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), במכירת יחידת השתתפות בשותפות נפט או במכירת יחידת השתתפות בשותפות סרטים, בידי מחזיק או בידי משקיע, לפי הענין, על חלק רווח ההון הריאלי בגובה ניכוי אזילה, בגובה ניכוי הוצאות חיפוש ופיתוח או בגובה הוצאות הפקת סרט, שהותרו לפי סעיפים 11, 20, 31 ו-98 לפי הענין, יחול לגבי חברי-בני-אדם – שיעור המס הקבוע בסעיף 126 – ולגבי יחיד שיעור המס הקבוע בסעיף 121.

(ג) (1) על רווח הון במכירת איגרת חוב, נייר ערך מסחרי או מילווה קצר מועד, הרשומים למסחר בבורסה, שהתקיים בהם האמור בסעיף קטן (א) ושאינם צמודים למדד, יוטל, על אף האמור באותו סעיף קטן, מס בשיעור של 10%, ויראו את כל רווח ההון כרווח הון ריאלי; לענין זה, "אינם צמודים למדד" - ערכם הנקוב אינו צמוד למדד, או צמוד, בחלקו, לשיעור עליית המדד, כולו או חלקו, והכל עד לפדיון.

(2) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לשנות בצו את שיעור המס הקבוע בפסקה (1), בהתאם לשינוי במדד.

105 יג. (א) על אף הוראות סעיף 91(ב), במכירת ניירות ערך הרשומים למסחר בבורסה בישראל למעט איגרות חוב ומילווה מדינה, שהתקיימו לגביהם כל אלה, יחולו הוראות סעיפים 91(א) או (ב) או 105 יב(א), לפי הענין, ויראו את המחיר המקורי של נייר הערך כממוצע של ערכו בתום כל אחד משלושת ימי המסחר בבורסה שקדמו למועד הקובע (בסעיף זה – ממוצע שוויון):

הוראות לענין
חישוב המס
ותשלומו

(1) הם אינם מניה כאמור בסעיף 101 או ניירות ערך הרשומים למסחר בבורסה מחוץ לישראל;

(2) יום רכישתם היה לפני המועד הקובע;

(3) אילו נמכרו במועד הקובע היה רווח ההון במכירתם פטור ממס לפי סעיף 97(א) או (ג).

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), הוכיח המוכר כי המחיר המקורי המתואם של נייר הערך במועד הקובע היה גבוה מממוצע שוויון, יראו את המחיר המקורי המתואם במועד הקובע כמחיר המקורי, ויחולו הוראות אלה:

(1) הפסד הון שנוצר במכירת נייר ערך כאמור, יותר בקיזון רק בגובה חלק ההפסד השווה להפרש שבין ממוצע שוויון של נייר הערך לבין התמורה;

(2) עלתה התמורה על ממוצע שוויו של נייר הערך, יופחת מההפרש שבין התמורה וממוצע השווי (בסעיף זה – הרווח). סכום השווה להפרש שבין ממוצע שוויו של נייר הערך לבין המחיר המקורי, אך לא יותר מסכום הרווח.

(3) נקבע מחירו המקורי המתואם של נייר הערך במועד הקובע כמחירו המקורי, יראו את המועד הקובע כיום הרכישה.

(ג) הוראות סעיף 91(ד) עד (ו) לא יחולו על רווח הון במכירת ניירות ערך הרשומים למסחר בבורסה, או במכירת יחידה, ואולם הוראות סעיף 91(ד) יחולו אם לא נוכח מס במקור, כפי שקבע שר האוצר לפי סעיף 164.

(ד) (1) על אף האמור בסעיף 91(א), (ב) או (ב1) ו-105יב, במכירת ניירות ערך זרים או במכירת ניירות ערך אשר בתום שנת המס 2004 היו ניירות ערך זרים, שיום רכישתם עד תום שנת המס 2004, בידי יחיד או בידי חבר בני אדם שהוראות סעיף 6 לחוק תיאומים בשל אינפלציה או הוראות לפי סעיף 130א אינן חלות בקביעת הכנסתם, יהיה שיעור המס על רווח ההון הריאלי, לפי אלה:

(א) נמכר נייר ערך כאמור לפני שנת המס 2007 – 35%;

(ב) נמכר נייר ערך כאמור בשנת המס 2005 ואילך – על חלק רווח ההון הריאלי שעד יום המעבר – 35%, ועל יתרת רווח ההון הריאלי – השיעור הקבוע בסעיף 91(א), (ב) או בסעיף 105יב, לפי הענין;

לענין זה –

“חלק רווח ההון הריאלי עד ליום המעבר” – חלק רווח ההון הריאלי שיחסו לכלל רווח ההון הריאלי הוא כחס שבין התקופה שמיום רכישת נייר הערך הזר ועד ליום שקדם ליום המעבר לכלל התקופה שמיום הרכישה של נייר הערך ועד ליום מכירתו;

“יום המעבר” – יום ז' בטבת התשס"ה (1 בינואר 2005);

“יתרת רווח ההון הריאלי” – ההפרש שבין רווח ההון הריאלי לבין חלק רווח ההון הריאלי עד ליום המעבר;

(2) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע כי על יחיד שהחזיק בנייר הערך הזר, או בזכות לרכישתו, קודם לרישומו למסחר בבורסה מחוץ לישראל, יחולו, על אף הוראות סעיף קטן זה, או סעיף 14(ב1)(ג), לפי הענין, שיעורי המס כאמור בסעיפים 9(ב) או (ב1), או 121, לפי הענין.

(ה) הוראות סעיפים 105יב או 105יג(א) עד (ג) יחולו, בשינויים המחויבים, גם על ניירות ערך שמתקיים בהם אחד מאלה:

(1) מניות של חברה תעשייתית, אשר בעת רישומן למסחר בבורסה או בשוק מוסדר חלו עליהן הוראות סעיף 21א לחוק עידוד התעשייה או הוראות לפי סעיף 97(ג);

(2) ניירות ערך הרשומים למסחר הן בבורסה בישראל והן בבורסה או בשוק מוסדר, מחוץ לישראל, אם אינם מניה כאמור בסעיף 101 ומתקיים בהם האמור בסעיף קטן (א)(2) ו-(3).

105. (א) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע לענין ניירות ערך נסחרים בבורסה ולענין עסקאות עתידיות, הוראות בענינים אלה:

סמכות שר
האוצר

(1) שיטה לחישוב רווח ההון רווח ההון הריאלי, קביעת עיתויו וחישוב המס, הוראות לענין קביעת יום רכישה ומחיר מקורי, לרבות לענין איגרת חוב המירה למניה שהונפקה לפני יום ג' באייר התש"ס (8 במאי 2000), התרת הוצאות ואופן ייחוסן, ולגבי ניירות ערך ועסקאות עתידיות כאמור, שיום רכישתם עד המועד הקובע, או שחלו לגביהם על המוכר הוראות חוק תיאומים בשל אינפלציה או הוראות לפי סעיף 130א - גם הוראות בדבר שיעור המס;

(2) הדרך לחישוב רווח ההון ורווח ההון הריאלי, הן בכלל והן לצורכי ניכוי במקור, לרבות לענין קיזוז ההפסדים במסגרת הוראות הניכוי במקור;

(3) השיטה לחישוב דמי הניכיון, לרבות קביעת מקרים שבהם יצורפו דמי הניכיון לתמורה;

(4) מקרים שבהם תיחשב עסקה עתידית כעסקת גידור או כעסקה שההכנסה ממנה היא הכנסה לפי סעיף 2(1), מקרים שבהם תצורף תוצאת העסקה העתידית לנכס או ההתחייבות המגודרים, לפי הענין, וכן כללים לענין עסקאות עתידיות כאמור מחוץ לישראל, והכל בתנאים שקבע;

(5) לענין עסקה עתידית, ולענין עסקת השאלה או שאילה של ניירות ערך, ולענין מכירה בחסר של ניירות ערך וכן לענין עסקאות כאמור בין צדדים קשורים - נסיבות שבהן תיחשב העסקה כמכירה והדרך לחישוב ההכנסה ועיתויה;

(6) פטור ממס או שיעור מס מופחת על הכנסות של תושבי חוץ מניירות ערך או מעסקאות עתידיות, הנסחרים בבורסה, בשוק מוסדר, או בתאגיד בנקאי וכן על הכנסות ממכירת יחידה בקרן נאמנות או מפדיונה או מרווחים שהתקבלו בשל יחידה כאמור;

(7) הוראות ותנאים אשר בהתקיימם יותר ניכוי הוצאות ריבית ריאלית, השיטה לחישוב הריבית הריאלית, הגבלת שיעורה כאשר מתקיימים יחסים מיוחדים, וכן דרכי ההוכחה לייחוס ההלוואה והוצאות הריבית לניירות הערך או לעסקה העתידית;

(8) הוראות ותנאים לענין מכירות ועסקאות בין קרובים או בין צדדים למכירה או לעסקה שמתקיימים ביניהם יחסים מיוחדים, לרבות הוראות לענין קביעת התמורה, המחיר המקורי ויום הרכישה.

(ב) המנהל רשאי לקבוע כללים לענין דוחות שיוגשו לפקיד השומה על ידי הנישום, ועל ידי חבר בורסה, תאגיד בנקאי ומנהל תיקי השקעות וכן אישורים שעליהם לתת לנישום; לענין זה, "מנהל תיקי השקעות" – כמשמעותו בחוק הסדרת העיסוק בייעוץ השקעות ובניהול תיקי השקעות, התשנ"ה-1995.

קיזוז הפסדים
מניירות ערך
הנסחרים בבורסה

105טו. (א) על אף הוראות סעיף 92, לענין קיזוז הפסדים מניירות ערך, בידי יחיד או בידי חבר בני אדם שחוק תיאומים בשל אינפלציה או הוראות לפי סעיף 130א אינם חלים בקביעת הכנסתם, יחולו הוראות אלה:

(1) היה הפסד הון ממכירת ניירות ערך שאילו היה רווח היה חייב במס, יקוזז המס שהיה משתלם על סכום ההפסד אילו היה רווח, באותה שנת מס, כנגד המס החל על רווח ההון הריאלי ממכירת ניירות הערך בלבד;

(2) סכום המס שלא ניתן לקזוז בשנת המס, כולו או מקצתו, כאמור בפסקה (1), יועבר לשנות המס הבאות, בזו אחר זו, ויקוזז רק כנגד המס החל על רווח הון ריאלי ממכירת ניירות ערך באותן שנים;

(3) לענין סעיף קטן זה –

"המס שהיה משתלם על סכום ההפסד" – כל אחד מאלה:

(1) במכירה או בפדיון של נייר ערך כאמור בסעיף 105יב(א) ו-105יח – מס בשיעור של 15%;

(2) במכירה או בפדיון של נייר ערך כאמור בסעיף 105יב(ג) – מס בשיעור של 10%;

(3) במכירה או בפדיון של נייר ערך כאמור בסעיף 105יז – מס בשיעור של 25%;

"ניירות ערך" – ניירות ערך הנסחרים בבורסה, למעט ניירות ערך זרים ולרבות יחידה בקרן נאמנות פטורה, או בקרן נאמנות מעורבת, ולרבות עסקאות עתידיות הנסחרות בבורסה בישראל או בשוק מוסדר בישראל.

(ב) הפסד הון ממכירת ניירות ערך זרים יקוזז רק כנגד רווח הון ממכירת ניירות ערך זרים, ואם לא ניתן לקזוז את כל ההפסד בשנת המס שבה נוצר, יועבר ההפסד לשנות המס הבאות, בזו אחר זו, ויקוזז רק כנגד רווח הון ממכירת ניירות ערך זרים באותן שנים.

(ג) (1) החל בשנת המס 2007, היה הפסד הון ממכירת ניירות ערך שאילו היה רווח היה חייב במס, יקוזז המס שהיה משתלם על סכום ההפסד אילו היה רווח, כנגד המס החל על רווח הון ריאלי ממכירת ניירות ערך וכנגד המס החל על ריבית ודיבידנד מניירות ערך כאמור, באותה שנת מס.

(2) סכום שלא היתן לקזוז באותה שנת מס, כולו או מקצתו, כאמור בפסקה (1) יועבר לשנות המס הבאות, בזו אחר זו, ויקוזז בהתאם לאמור בפסקה (1).

(3) לעניין סעיף קטן זה –

“המס שהיה משתלם על סכום ההפסד” – כל אחד מאלה:

(1) במכירה או בפדיון של נייר ערך כאמור בסעיף 105(א) ו-105(ב) או 105(ג) – מס בשיעור של 15%;

(2) במכירה או בפדיון של נייר ערך כאמור בסעיף 105(ג) – מס בשיעור של 10%;

(3) במכירה או בפדיון של נייר ערך כאמור בסעיף 105(ד) – מס בשיעור של 25%;

“ניירות ערך” – ניירות ערך הנסחרים בבורסה או בשוק מוסדר בישראל או מחוץ לישראל, לרבות יחידה בקרן נאמנות פטורה, או יחידה בקרן נאמנות מעורבת ועסקאות עתידיות הנסחרות בבורסה או בשוק מוסד, בישראל או מחוץ לישראל.

(ד) במכירת מניה כאמור בסעיף 101, שלגביה ביקש בעל המניות שישומה למסחר לא ייחשב כמכירתה ובעת מכירתה לא חזר בו מבקשתו, רשאי בעל המניות לקזז הפסד במכירת המניה, בהתאם להוראות סעיף 92 או בהתאם להוראות סעיף זה.

(1) לענין יתרת הוצאות, כפי שקבע שר האוצר באישור ועדת הכספים של הכנסת, בעבור פעולות בניירות ערך, כהגדרתם בסעיפים קטנים (א) או (ג) לפי הענין, אשר לא נוכתה בשנת מס קודמת, כפי שקבע, יחולו הוראות אלה:

(1) יתרת הוצאות כאמור תיחשב לענין זה כהפסד מניירות ערך, ותועבר לשנים הבאות בזו אחר זו;

(2) הפסד כאמור יקוזז כנגד רווח הון מניירות ערך, לפני הקיזוז כאמור בסעיפים קטנים (א) עד (ג).

(ה) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע הוראות לביצוע סעיף זה, וכן הוראות לענין סוגי בורסות או שווקים מוסדרים, שלילת התרת קיזוז הפסדים, כולם או חלקם, קביעת סדר קיזוז ההפסדים וייחוס הרווחים, וכן רשאי הוא לקבוע דרכי הוכחה והוראות לענין זה ודוחות שיוגשו.

פרק שלישי: יחידה בקרן נאמנות

105טז. (א) רווחים שחילק מנהל קרן נאמנות חייבת לבעל יחידה שהוא יחיד, שההכנסה אינה מהווה בידיו הכנסה מעסק או ממשלח יד, והיחידה אינה יחידה בעסק, או לבעל יחידה שהוא גוף מהגופים המנויים בסעיף 9(2) לפקודה, פטורים ממס.

(ב) על אף האמור בכל דין, בעל יחידה בקרן נאמנות חייבת אינו זכאי להחזר מס או לזיכוי בשל מס ששילמה הקרן.

(ג) רווח הון ממכירה או מפדיון של יחידה בקרן נאמנות חייבת בידי מחזיק כאמור בסעיף קטן (א), פטור ממס.

קרן נאמנות
חייבת

קרן נאמנות פטורה 105ז. (א) רווחים שחילק מנהל קרן נאמנות פטורה לבעל יחידה שהוא יחיד או שהוא חבר בני אדם שחוק תיאומים בשל אינפלציה או הוראות לפי סעיף 130א אינן חלות בקביעת הכנסתם, חייבים במס בשיעור של 25%.

(ב) רווח הון ריאלי ממכירה או מפדיון של יחידה בקרן נאמנות פטורה, חייב במס בשיעור של 25%, בידי בעל יחידה כאמור בסעיף קטן (א).

105יח. (א) רווחים שחילק מנהל קרן נאמנות מעורבת לבעל יחידה שהוא יחיד או שהוא חבר בני אדם שחוק תיאומים בשל אינפלציה או הוראות לפי סעיף 130א אינן חלות בקביעת הכנסתם, חייבים במס בשיעור של 15%, אם לא תבע ניכוי הוצאות ריבית והפרשי הצמדה בשל היחידה, וההכנסה אינה מהווה בידי הכנסה מעסק או ממשלח יד, או שהיחידה אינה יחידה בעסק.

קרן נאמנות מעורבת

(ב) רווח הון ריאלי ממכירה או מפדיון של יחידה בקרן נאמנות מעורבת בידי יחיד או בידי חבר בני אדם שלא תבעו ניכוי הוצאות ריבית והפרשי הצמדה ושחוק תיאומים בשל אינפלציה או הוראות סעיף 130א לא חלים עליהם, יהיה חייב במס בשיעור של 15%.

105ט. שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע לענין קרן נאמנות ובעל יחידה, לפי העניין, הוראות בדבר –

סמכות שר האוצר

(1) הדרך לחישוב רווח ההון, לרבות קביעת המחיר המקורי ויום הרכישה;

(2) לגבי כלל בעלי היחידות או לגבי בעלי יחידות מסויימים, מקרים שבהם יראו יחידה בקרן נאמנות פטורה או בקרן נאמנות מעורבת כנמכרת וכנרכשת מחדש;

(3) התרת הוצאות ואופן ייחוסן;

(4) ניכוי במקור.

161. (א) (1) המקבל מתושב חוץ ריבית או דיבידנד על ניירות ערך בשביל תושב ישראל או לזכותו ינכה מהם מס בשיעורים אלה:

ניכוי מס מריבית ומדיבידנד

(א) מריבית או מדיבידנד שהופקו, שנצמחו או שנצברו על ניירות ערך זרים כהגדרתם בסעיפים 105א או 129ב עד תום שנת המס 2004 – 35%;

(ב) מריבית שהופקה, שנצמחה או שנצברה על ניירות ערך זרים כאמור בפסקת משנה (א) בשנת המס 2005 ואילך – 15%;

(ג) מריבית או מדיבידנד אחרים – 25%.

(2) חברי־בני־אדם תושב ישראל המשלם לתושב חוץ או לזכותו דיבידנד על מניות, ינכה מס במקור בשיעור של 25%;

(א2) חברי־בני־אדם המשלם ריבית שנקבע לגביה פטור מלא או חלקי על פי סעיף 16(4), ינכה מס במקור בשיעור שייקבע;

(א3) חברי-בני-אדם תושב ישראל המשלם לתושב ישראל דיבידנד על מניות, ינכה מס במקור בשיעורים אלה:

(א) לגבי דיבידנד שנקבע לו שיעור מס מוגבל לפי כל דין, למעט השיעור שנקבע לפי סעיף 125ב – לפי השיעור שנקבע;

(ב) לגבי דיבידנד אחר, למעט דיבידנד שחל עליו סעיף 126(ב) – 25%.

(4) החייב בניכוי כאמור ישלם לפקיד השומה, במועד שקבע שר האוצר, את הסכומים שניכה ויצרף דין וחשבון עליהם; כן יתן עם הניכוי למקבל הריבית או הדיבידנד או לאדם שבשבילו או לזכותו נתקבלו, תעודה שבה רשומים הסכומים ששולמו או נתקבלו והמס שנוכה;

(5) בסעיף זה, "ריבית" – לרבות הפרשי הצמדה שאינם פטורים ממס ולרבות דמי נכיון.

(ב) רשאי פקיד השומה להתיר, בכתב, שלא ינוכה מס או שינוכה פחות מהשיעורים הקבועים בסעיף קטן (א), אם היה סבור שהכנסתו של מקבל הריבית או הדיבידנד או של האדם שבשבילו או לזכותו נתקבלו הריבית או הדיבידנד אינה חייבת במס, או שהמס עליה הוא פחות מהשיעורים הקבועים בסעיף קטן (א).

(ג) היתה המדינה מקבלת ריבית או דיבידנד כאמור יחולו לגביה הוראות סעיף קטן (א) ופקיד השומה רשאי לקבוע, בכתב, שלא ינוכה מס או שינוכה פחות מהשיעורים הקבועים בסעיף קטן (א).

(ד) ניירות ערך נושאי ריבית, שהוצאו על ידי המדינה, על ידי הסוכנות היהודית לארץ ישראל או על ידי רשות מקומית – למעט ניירות ערך שהריבית עליהם פטורה ממס הכנסה – דינם כדין איגרות חוב והחובות המוטלות על חבר בני-אדם בסעיף קטן (א) יחול לענין ניירות ערך אלה על האדם הממונה על תשלום הריבית עליהם.

(ה) דין וחשבון שחבר בני-אדם חייב להגישו לפי סעיף קטן (א) יוגש על ידי המנהל או פקיד ראשי אחר.

(ו) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע הוראות לענין ניכוי במקור מריבית או מדיבידנד, לרבות את שיעור הניכוי כאמור וכן רשאי הוא לקבוע כי המנהל ישיב מס שנוכה ביתר, לסוגי נישומים שקבע, בתנאים ובדרכים שקבע, וכן כי לצורך ביצוע ההשבה ימסור המנהל לתאגיד בנקאי רשימות נישומים, והכל כפי שיידרש.

וזוה נוסחו של סעיף 6, לחוק מס הכנסה (תיאומים בשל אינפלציה), התשמ"ה-1985, שמוצע לבטלו:

"רווח הון או הפסד מניירות ערך נסחרים בבורסה

6. (א) בסעיף זה –

"נייר ערך" – כהגדרתו בסעיף 105יא לפקודה, הנסחר בבורסה או בשוק מוסדר וכן נייר ערך של חברה שחלק מניירות הערך שלה רשומים למסחר בבורסה, לרבות עסקה עתידית ולרבות יחידת השתתפות בקרן נאמנות ויחידה כאמור, במדינה מחוץ לישראל שאושרה בידי הרשות המוסמכת במדינה שבה הוצאה, ובלבד שהמדינה כאמור אושרה על ידי שר האוצר לענין זה;

"בורסה" – בורסה וכן שוק מוסדר, במדינות כפי שקבע שר האוצר;

"שוק מוסדר" – מערכת שבאמצעותה מתנהל מסחר בניירות ערך או בעסקאות עתידיות על פי כללים שנקבעו על ידי מי שרשאי לקבעם על פי דין במדינה שבה הוא מתנהל;

"עסקה עתידית" – התחייבות או זכות, למסור או לקבל בעתיד ניירות ערך, הפרשי ניירות ערך או מדד ניירות ערך וזאת בכמות, בסכום, במועד ובתנאים הנקובים בהתחייבות או בזכות, לפי הענין, וכן מכירה בחסר;

"רווח ריאלי מניירות ערך" – הסכום שבו עולה התמורה מכל ניירות הערך שנמכרו וההכנסות מכל העסקאות העתידיות בשנת המס על מחירם המקורי המתואם;

"הפסד ריאלי מניירות ערך" – הסכום שבו עולה מחירם המקורי המתואם של כל ניירות הערך שנמכרו בשנת המס על התמורה ממכירתם בתוספת הפסד מעסקה עתידית;

"תמורה" – כהגדרתה בסעיף 105יא לפקודה, לרבות סכום פדיון ורווחים שחילק מנהל קרן נאמנות, והכל כשהיא מתואמת מהיום שנחשבה כשינוי חיובי או מהיום שבו נתקבלו הרווחים, לפי הענין, ועד תום שנת המס שבה בוצעה המכירה;

"מכירה" – כהגדרתה בסעיף 105יא לפקודה, לרבות חלוקת רווחים על ידי קרן נאמנות ולרבות פדיון וחלוקת רווחים על ידי מנהל קרן מסויגת מהקרן לבעל יחידה, ואשר מקורם בהכנסות שהיו פטורות ממס בידי הקרן;

"מכירה בחסר" – מכירת נייר ערך, הפרש ניירות ערך או מדד ניירות ערך, שאינו של המוכר.

"מחיר מקורי מתואם" – המחיר המקורי של נייר הערך כמשמעותו בחלק ה' לפקודה כשהוא מתואם מהמועד שנייר הערך נחשב כנכס קבוע או כשינוי שלילי לפי המוקדם, עד תום שנת המס שבה נמכר; ואולם לגבי נייר ערך כמפורט להלן, למעט לגבי נייר ערך שנרכש על ידי בעליו קודם שנרשם למסחר בבורסה והרישום כאמור היה לאחר מועד הבסיס, יחולו הוראות אלה:

(1) אם נרכש נייר הערך בתקופה שבין מועד הבסיס למועד הקובע – ערכו של נייר הערך בבורסה בתום שנת המס שבה נרכש, כשהוא מתואם מאותו יום עד תום שנת המס שבה נמכר;

(2) אם נרכש נייר הערך עד מועד הבסיס – ערכו של נייר הערך בבורסה במועד הבסיס, כשהוא מתואם מאותו יום עד תום שנת המס שבה נמכר;

"מועד הבסיס" – יום כ"ה בטבת התשנ"ב (31 בדצמבר 1991);

"המועד הקובע" – יום י"ב בטבת התשנ"ט (31 בדצמבר 1998);

"ערכו של נייר ערך", במועד פלוני – המחיר שנקבע למכירת נייר הערך בבורסה בתום המסחר במועד הפלוני, ואם לא בוצעו עסקאות באותם ניירות ערך בבורסה במועד האמור – בתום המסחר ביום האחרון שבו בוצעו עסקאות כאמור לפני המועד הפלוני, ובלבד שאם סבור פקיד השומה שהמחיר האמור הושפע, שלא בתום לב, מעסקאות בין צדדים שיש ביניהם יחסים מיוחדים, רשאי הוא להתעלם מהשינוי במחיר הנובע מעסקאות אלה ולקבוע את המחיר של נייר הערך;

"חבר בורסה" – כמשמעותו בתקנון הבורסה, ולגבי ניירות ערך הנסחרים מעל הדלפק בארה"ב – סוחר מורשה בניירות ערך כאמור לפי הדין בארה"ב;

"קרן מסויגת", "מנהל" ו"בעל יחידה" – כמשמעותם בחוק השקעות משותפות בנאמנות, התשנ"ד-1994.

(ב) עד (ד) – בטלים.

(ה) במכירה או בקניה של ניירות ערך חוץ מחוץ לבורסה כאשר בין הצדדים קיימים יחסים מיוחדים, יחולו הוראות אלה:

(1) דווחה המכירה לבורסה, יהיה מועד המכירה או הקניה, לפי הענין, היום שקדם ליום שבו נתקבל בבורסה הדיווח שחייבים בו על פי תקנון הבורסה, זולת אם הוכח להנחת דעתו של פקיד השומה שהיא בוצעה במועד אחר;

(2) לא דווחה המכירה לבורסה, או שהמכירה היתה בדרך העברה מחשבונו הפרטי של יחיד לעסקו או להיפך, יהיה מועד המכירה או הקניה, לפי הענין, היום שבו נתקבלה ההוראה לביצוע ההעברה אצל חבר הבורסה; לא נתקבלה הוראה כאמור, רשאי פקיד השומה להתעלם מהמכירה או מהקניה;

(3) היתה התמורה בעד מכירת נייר ערך במהלך שנת המס נמוכה מ-90% מערכו של נייר הערך, יראו 90% מערכו של נייר הערך כתמורה, ואם הסכום שהוצא לרכישת נייר הערך במהלך שנת המס היה גבוה מערכו של נייר הערך, יראו את ערכו כאמור כעלות הקניה שלו;

(4) הפרש בין סכום העלות שנרשם בספרי העסק לבין עלות הקניה שנקבעה על פי סעיף קטן זה, בידי חברה שרכשה את ניירות הערך מחבר בה, יראוהו לענין הפקודה ולענין חוק זה, כדיבידנד ששולם לחבר.

(1) (א) על אף האמור בכל דין, הכנסה שהיא רווח ריאלי מניירות ערך תיוסף להכנסתו של הנישום, ויחולו עליה שיעורי המס כאמור בסעיפים 121 או 126 לפקודה, לפי הענין; רווח ריאלי מניירות ערך יראוהו כהכנסה מעסק לענין סעיף 28 לפקודה.

(ב) (1) היה לנישום הפסד ריאלי מניירות ערך בשנת המס, יקוּזו הפסד כאמור החל בשנת המס שלאחריה כנגד רווח ריאלי מניירות ערך בלבד, כשהוא מתואם מתום שנת המס שבה נוצר עד תום שנת המס שבה יקוּזו.

(2) על אף האמור בפסקת משנה (1), הפסד ריאלי מניירות ערך בידי מוסד כספי כהגדרתו בסעיף 22, אשר הכנסה ממכירת ניירות הערך היתה בידו הכנסה לפי סעיף (1) לפקודה אילולא סעיף זה, יראוהו כהפסד מעסק, והוא יקוּזו לפי סעיף 28 לפקודה.

(2) הוראות פסקה (1) לא יחולו על מניות שנרשמו למסחר בבורסה לפני מועד הבסיס, אם ביקש בעל המניות שלא יחול בשעת מכירתם לראשונה לאחר הרישום פטור ממס על רווח ההון לפי סעיף 97(ג) לפקודה, ולא חזר בו.

(3) יחידה בקרן נאמנות פטורה או בקרן נאמנות מעורבת שלא נמכרה עד תום התקופה, תיחשב כנמכרת בתום התקופה ונרכשת מחדש ביום שלאחריו; לענין סעיף זה, "תום התקופה" – היום האחרון של שנת המס השניה שלאחר שנת המס שבה נרכשה היחידה, ולגבי מוסד כספי – היום האחרון של שנת המס שבו נרכשה היחידה.

(ט) (1) נישום שהיה ברשותו נייר ערך במועד שבו החלו לחול עליו הוראות פרק זה ושאלו היה נמכר ביום שקדם לאותו מועד היה רווח ההון במכירתו פטור ממס, ייחשב כמחיר המקורי של נייר הערך ערכו בתום שנת המס האחרונה שבה לא חלו עליו ההוראות האמורות.

(2) הוראות פסקה (1) לא יחולו לגבי ניירות ערך שנרכשו על ידי הנישום קודם לרישומם למסחר בבורסה, או על ידי שותפות או חברה כאמור בסעיף 130א(ג) לפקודה, שעד המועד שבו החלו לחול עליה הוראות פרק זה חלו עליה הכללים לפי סעיף 130א לפקודה; לענין זה, "נייר ערך" – למעט מניות שבמכירתן חל סעיף 101א לפקודה, ובלבד שבשעת מכירתן בחר בעליהן לחזור מהבקשה כאמור באותו סעיף.

(3) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע לענין נישום שהיה ברשותו נייר ערך במועד שבו החלו לחול עליו הוראות חוק זה, הוראות לענין חישוב רווח ריאלי מניירות ערך, הפסד ריאלי מניירות ערך, קביעת יום רכישה ומחיר מקורי וכן הוראות בדבר שיעור המס.

(י) מסכום הפסד שנוצר במכירת נייר ערך יופחת סכום דיבידנד שהתקבל בשל נייר הערך הנמכר במשך 24 החודשים שקדמו למכירה, אך לא יותר מגובה ההפסד, למעט דיבידנד שהתקבל מחברה תושבת חוץ שחויב במס בשיעור של 25% לפחות.

(יא) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע לענין זה קביעות כאמור בסעיף 105י, וכן רשאי הוא לקבוע הוראות לענין נייר ערך שנמחק ממסחר בבורסה, בכלל זה הוראות לענין שיעורי המס, ה"מחיר המקורי" ו"יום הרכישה".